

anatolian

1958

Anatolian 1958

ANATOLIAN 1958

EDITORS: RIGAS TZELEPOGLOU • CHRIST HADJI THEODOROU • ROULA VERVELIDOU • ALEXANDRA STAVRIDOU • KOSTAS MOSKOF • THANASIS MASILOUKIS • EGLE ECONOMOU • REA SAVVOPOULOU • DEMETRIOS DEMETRIOU • AGIA MONI DEMETRIOS KONSTANTINOU • KLEIY SOTIRIADOU • ADVISORS ANASTASIOS GEORGOPAPADAKOS • JOHN DENNIS

Foreword

As the day of our final departure approaches, our love for our school increases. Our lives within it have been rich in experience and memory, and we are bound to our school because of these things.

When we think of leaving school, we think of losing part of ourselves.

The Anatolian tries to keep our memories green, to keep our past alive: friends, faces and scenes which we associate with a happy life. Indeed, we find ourselves here in these pages, so unchanged and yet so changed.

This was and is our record and our world.

Dedication

The 1958 Anatolian is dedicated with respect and gratitude to The Board of Trustees of Anatolia College, whose wisdom, guidance and generosity are deeply appreciated by all the students of Anatolia College.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

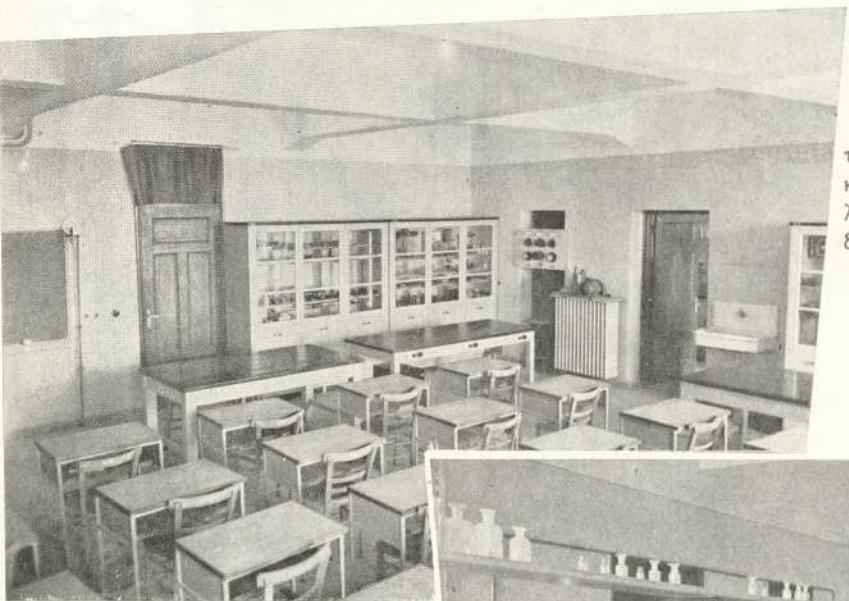
Τὸ ξεφύλλισμα τῆς Ἐπετηρίδας μας, μοιάζει μὲ περίπατο σ' ἕτα ἔξοχικὸ δόρυ. Οἱ ταμπέλες μας σᾶς καθοδηγοῦν. Προσχωρεῖτε ἀργὰ καὶ προσέχετε γύρω. Ἔχετε τὸ νοῦ σας στὰ ἀπόσοιτα...

MACEDONIA HALL

Τὸ πιὸ ἐπιβλητικὸ ἄναμεσα στὰ κτήρια τοῦ σχολείου μας εἶναι τὸ κεντρικὸ διδακτήριο τῶν ἀγοριῶν, ποὺ περιέχει ἑκτὸς ἀπὸ τὶς τάξεις,

PHYSICS LABORATORY

τὸ ἔργαστήριο Φυσικῆς, ὅπου τόσα ταλέντα βρίσκουν διέξodo.

τὸ ἔργαστήριο Χημείας, ὅπου τόσες ἄσπρες φόρμες καταστρέφονται,

CHEMISTRY LABORATORY

LIBRARY

τὴν βιβλιοθήκη, ὅπου περνοῦν τόσες ὥρες οἱ μαθητές.

τὸ δωμάτιο καθηγητῶν, ὅπου μένουν στὶς κενές ὥρες τους οἱ καθηγητές.

τὴν καμπάνα ποὺ μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι τὸ διάλειμμα τελείωσε τὸσο γρήγορα,

CHURCH

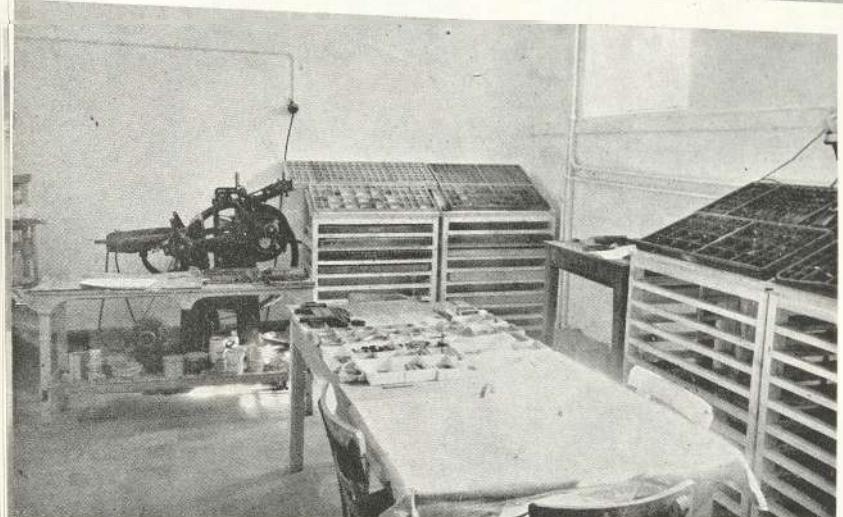
TEACHERS' ROOM

τὸ ἐκκλησάκι, ὅπου εκκλησιάζονται κάθε Κυριακὴ οἱ ἔσωτεροι.

ALUMNI HALL - MINNESOTA HALL

PRINTING PRESS

BOY'S DINNING ROOM

MORLEY
HOUSE

PRESIDENT'S
HOUSE

PERSONNEL
HOUSE

WHITE HALL

RIGGS HALL

GIRIS' NEW DORMITORIES

Τά δύο διδακτήρια των κοριτσιών, καὶ τὸ καινούργιο Οἰκοτροφεῖο τους στολίζουν τὴν περιοχὴν τοῦ Παρθεναγείου.

Χαρακτηριστικός εἶναι ὁ διάδρομος τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἐκατέρωθεν τὰ «κελλιά».

ART ROOM

Αἱθουσα Τεχνικῶν.
Ἐδῶ καλλιεργούνται οἱ καλλιτεχνικὲς μας ικανότητες.

WILLARD HALL

Ἡ Αἱθουσα Τελετῶν παίζει ἔνα σημαντικὸ ρόλο στὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα μας. Ἐκεῖ ἀκούγονται δλες οἱ όμιλες καὶ τὰ σπουδαιότερα προγράμματα τῆς χρονιάς.

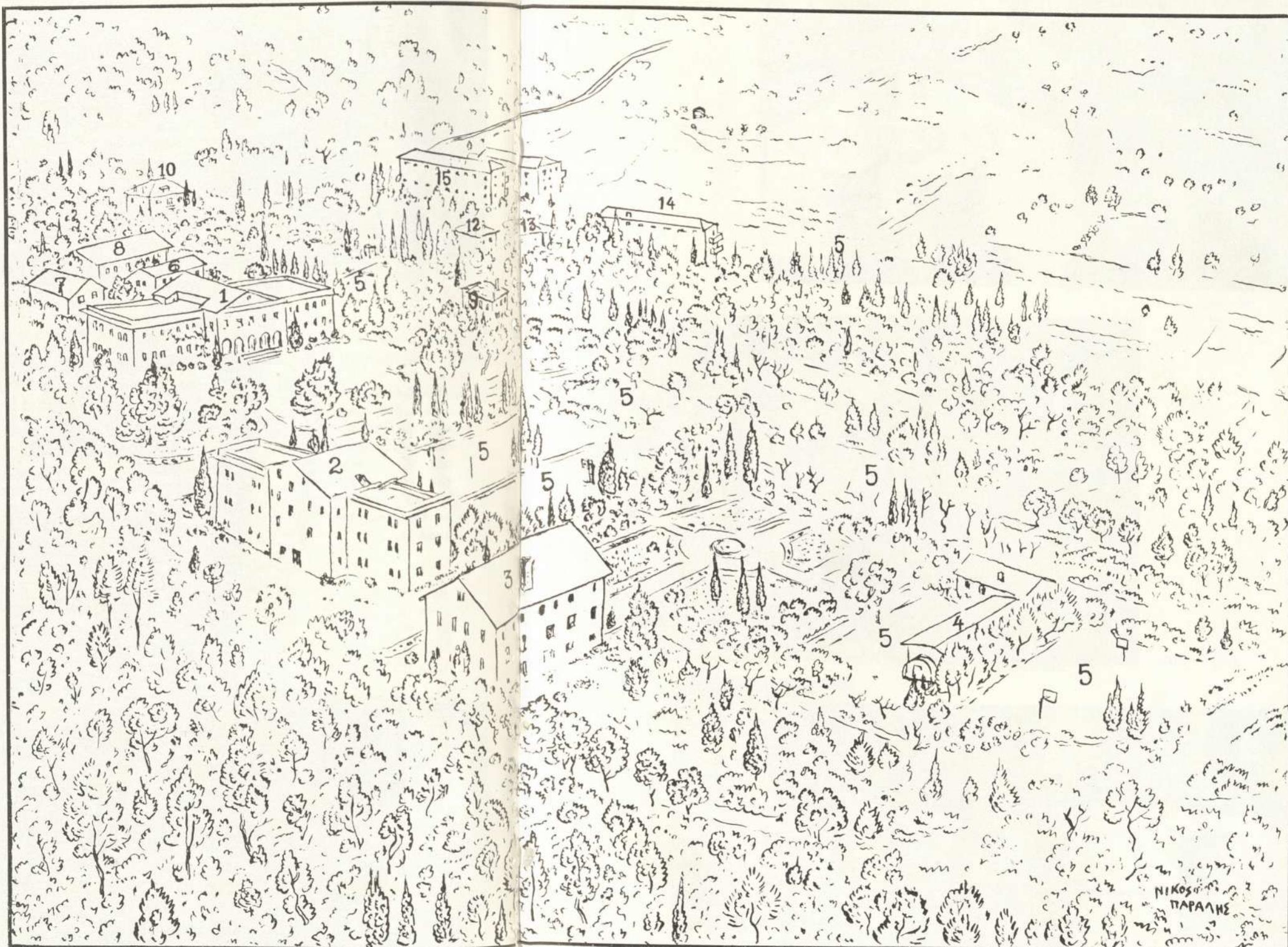
HOME ECONOMICS

Ἡ Αἱθουσα Οἰκοκυρικῶν, μὲ τὸν πλήρη ἔξοπλισμό της βοηθᾶ τὰ κορίτσια νά γίνουν καλές νοικοκυρές.

1. Macedonia Hall
2. Minnesota Hall
3. Alumni Hall
4. Boys' Gymnasium
5. Athletic Fields
6. West Hall
7. Art Room
8. Willard Hall
9. President's House
10. Morley House
11. Girls' Dormitories
12. Personnel House
13. White House
14. Riggs Hall
15. White Hall

ANATOLIA COLLEGE CAMPUS

WEST HALL

WHITE HOUSE

GATE HOUSE

direction

CARL C. COMPTON
President

LEO S. SMALL
Dean Boys' School

MARY INGLE
Dean Girls' School

ΟΛΓΑ ΠΛΑΤΑΡΙΔΗ
Γυμνασιάρχης Θηλέων

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΑΣ
Γυμνασιάρχης Άρρενων

ANNA ANAGNOSTIDOU
Φυσικός

FACULTY

AΘ. ΑΤΖΕΣΟΓΛΟΥ
Φιλόλογος

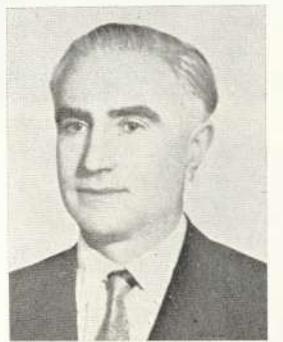
ORESTES IATRIDES
English

ΓΕΩΡΓΙΟΙΑΝΝΙΔΗΣ
Φυσικός

D. KALOGEROPOULOU
English

ΓΕΩΡΓΙΟ ΒΟΥΡΔΑΣ
Φιλόλογος

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
Φιλόλογος

ΑΙΚ. ΓΟΔΗ
Φιλόλογος

ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΒΕΛΑΣ
Φιλόλογος

ΣΟΦΙ ΚΑΡΑΒΕΛΛΑΣ
Φυσικός

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΔΗΜΟΣ
Φυσικός

Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Θεολόγος

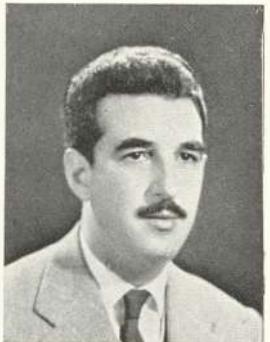
IAVR. DIMITRIADOU
English

JOHN DENNIS
English

ΜΑΡ ΚΟΝΤΟΖΟΓΛΟΥ
Γυμναστικής

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ
Assistent Dean - Μαθηματικός

CARRIE LAKE
Home Economics

Δ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ
Μαθηματικός

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ
Γυμναστικής

ΜΑΡΙΑ ΖΗΜΚΑ
Μαθηματικός

SPIRO LΕΚΑΣ
English

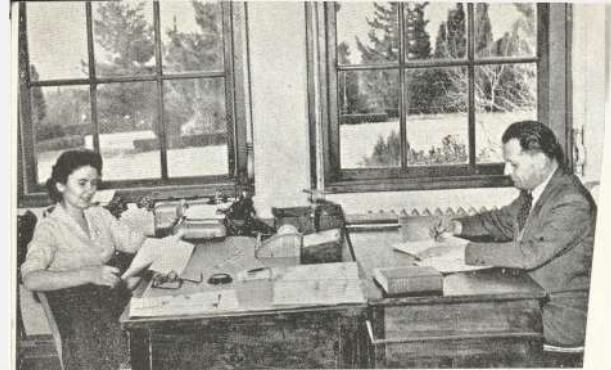

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Φιλόλογος

DAV. McCORMICK
English

FOFO EGONOPOULOU STRATOS PARASKEVAIDES
Boys' Secretary Boys' Registrar

PRODROMOS EBEOGIOU
Business Manager

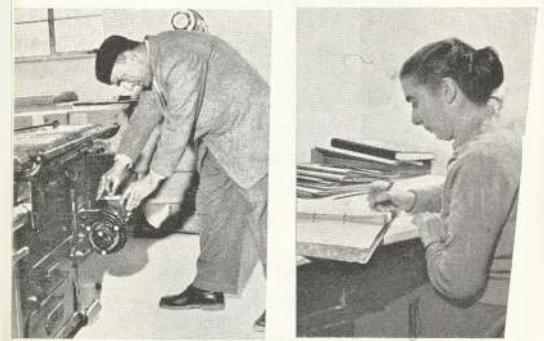

THALIA KOMINOU ERNEST ARKAS
Cashier Accountant

GEORGE GEORGIADES
Superintendent of Buildings and Grounds

THEANO TYRIKI
Librarian

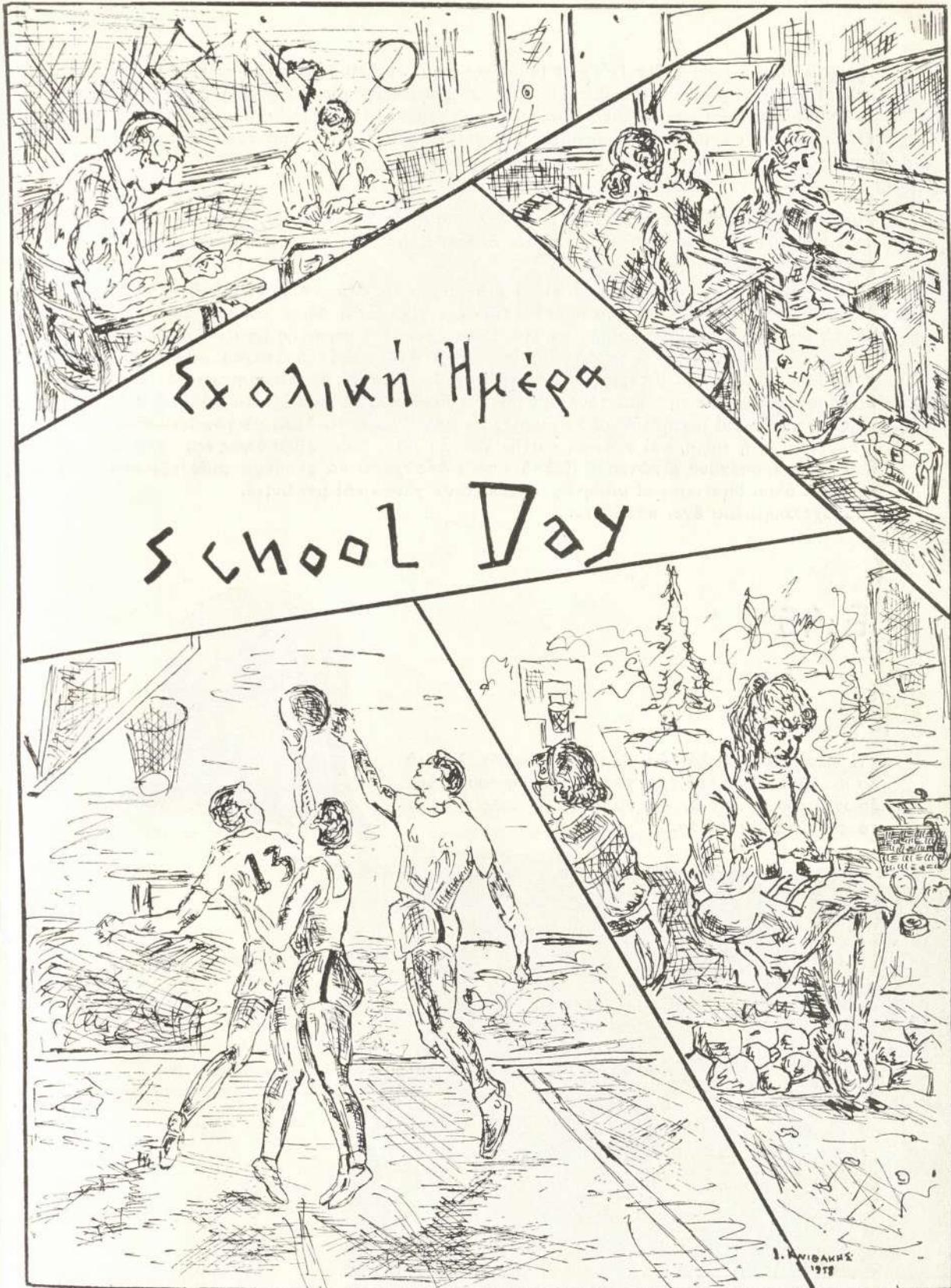

M. PAPAGEORGIOU
Boys' Nurse

LAZAROS AMARANTIDES
Technician
DESPINA AMARANTIDOU
Dielician

MARICA PARASKEYAIDOU
Girls' Secretary and Registrar

Superficially, a school day is about the same for every student, and one might think that all school days are pretty much alike. But experience seems to be discontinuous, people are known to be different from one another, history doesn't repeat itself exactly, one man's meat is another man's poison et cetera. Consequently, it might be safer to say that each student lives in his own world which is part of a much larger system.

Για ένα μαθητή κάθε μιά μέρα από τις 250 που πάει στὸ σχολεῖο, έχει κάτι τὸ ίδιαίτερο, κάτι πού τὴν κάνει νά ξεχωρίζῃ από τὶς ἄλλες. Στὴ βάση τους δμως ὅλες μοιάζουν μεταξὺ τους σὰν «δίδυμες».

Μιά σχολική μέρα ἀρχίζει πάντα μὲ τὸ χτύπημα μιᾶς καμπάνας, ποὺ δῆχος τῆς γιὰ έναν δροιονδήποτε ἄλλο, ἔκτὸς απὸ μαθητή, ταράζει γλυκὰ τὸν δέρα καὶ χαϊδεύει τ' αὐτιὰ. Δυὸ λεπτά ἀργότερα καθένας βρίσκεται στὸ θρανίο του, δ καθηγητῆς μπαίνει στὴν αίθουσα καὶ τὰ μαθήματα ἀρχίζουν. 'Ο κατάλογος ἀνοίγει κι ἀκολουθεῖ τὸ ἀταχτὸ καρδιοχτύπι αὐτῶν ποὺ εἶναι ἀδιάβαστοι. Κάποιος—«δ αἵρων τὰς ἀμαρτίας... δλῶν»—σηκώνεται, κι οἱ ὑπόδοι· ποι ήσυχάζουν—γιὰ τὴν ὥρα τουλάχιστον. Μερικοὶ ρίχνουν ματιές στὸ βιβλίο δη στὶς σημειώσεις μὴ τυχόν καὶ ρωτηθοῦν· οἱ περισσότεροι προσέχουν. Κι ἔτσι, μὲ τὸν ίδιο ρυθμό, περνᾶ δεύτερη, κι ἡ τρίτη, καὶ φτάνουμε στὴν ἔβδομη ὥρα. 'Όλα εἶναι δπως καὶ τὴν πρώτη, μόνο ποὺ τώρα προσέχουν λιγότεροι. Καὶ τότε πάλι ἀκούγεται τὸ χτύπημα μιᾶς καμπάνας. Αὕτη τὴ φορά δλοι, ίδιαίτερα οἱ μαθητές, τὸ βρίσκουν γλυκό καὶ μελωδικό.

Μιά σχολική μέρα έχει περάσει...

6:45

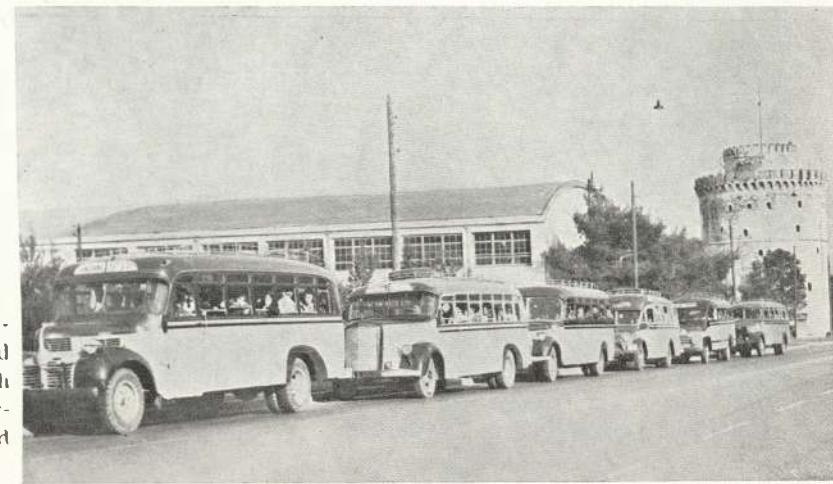

«Η μέρα πάει καλά, ἀν ξυπνήσης καλά» λέει δλαδός. Αὔτο δμως δέν έχει τὴν ἐφαρμογὴ του στοὺς ἐσωτερικούς, γιατὶ ἀν καὶ ξυπνοῦν δύσκολα η μέρα τους περνᾶ εὐχάριστα.

The system goes into action early in the morning. The boarders know that the wheels are beginning to turn when they hear weary clangor, that awful summons of the B.E.I.L., which tears them from sleep.

7:15

And in the houses and apartments of the city, this sound and scene is repeated with infinite variations. And afterward ablutions and food and anxiety and transportation.

Τά λεωφορεῖα μεταφέρουν τὰ νυσταλέα παιδιά στὸ Κολλέγιο.

8:10

For the girls, school begins with chapel: songs, prayers, speakers, performances, twenty minutes daily. The boys have first one hour of classfolo wed by their chapel period.

Οι πρακτικοί έκταίοι παρακολουθούν ένα πειραματικό μάθημα οπτικής. Ο Γιάννης είναι έτοιμος «νά παρουσιάσῃ θεάματα».

A classroom is a study of conflicting emotions. When the teacher enters, pulse rates increase and students try to appear as inconspicuous as possible. But there has to be a victim... at the blackboard, throwing pleading looks to the classmates... A time of anxiety, with success and failure.

Ο κ. Παραλής βοηθεί τις μικρές μαθήτριες πού τό θρίξαν στις καλές τέχνες.

Ο Νάκος και ο Ματσούκης προσπαθούν ν' άποδείξουν πειραματικά τὸν νόμον τῆς βαρύτητος.

8:45

Όκ. Λέκας μοιράζει κουλούρια στούς μικρούς μαθητές του και μέσα στην τάξη και στό διάλειμμα.

Οι γονεῖς μας έρχονται συνήθως την ώρα αύτη νά ρωτήσουν τούς καθηγητές γιά την έπιδοσή μας.

11:00

Έπι τέλους ήρθε η ώρα νά πάρουμε μιάν ανάσα. Είναι τό μεγάλο διάλειμμα, πού μεγάλο είναι μόνο στό δνομα, μιά και διαρκεῖ 15 λεπτά δλα δλα.

At that time, classes break on both campuses for refueling; food is sold by canteens, and students walk about munching bread or eating candy, many of them hastily preparing for the next two hours of class.

Στό μεταξύ οι «κατηγορούμενοι», και δοοι απουσιασαν γιά όποιοδήποτε λόγο περιμένουν μέτα τά «χαρτιά» στό χέρι.

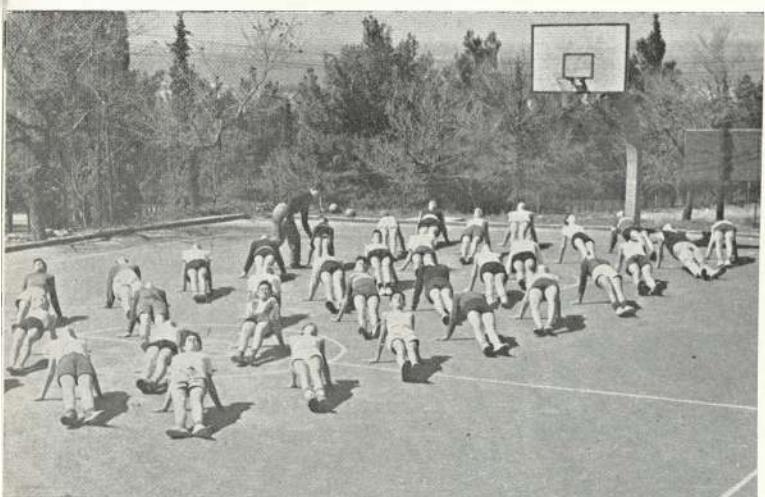
Ο καθαρός αέρας φαίνεται πώς μας ανοίγει τὴν όρεξη. Είσι ή καντίνα μας έχει διφθονη πελατεία. Οι έκταίοι πού την διαχειρίζονται φροντίζουν νά ίκανοποιούν κάθε γούστο: καραμέλες, κουλούρια, τετράδια, δλα τά καλά!

11:15

Τό «μεγάλο» διάλειμμα έχει κιόλας τελειώσει κι επιστρέφουμε στις τάξεις. "Άλλες δυό ώρες και τά πρωινά μαθήματα τελειώνουν. Αύτό σημαίνει ότι μικρές πρωταίες ή μήπως λογαριάζουν πόσες μέρες μένουν άκδημη γιά τις πιο κοντινές διακοπές;

Admittedly the next two hours pass more easily than the first three, because lunch time is in sight,

Οι δευτεραίοι μὲν μεγάλο ζῆλο προετοιμάζονται γιά τις γυμναστικές έπιδειξεις. Μήπως δμως βιάζονται νά τελειώση ή γυμναστική γιά ν' αρχίση το παιχνίδι;

Οι πεμπταίες μὲ πολλὴ σοβαρότητα προετοιμάζονται γιά τή ζωή. Τό μαρτυρά και τό όφος τους καθώς παρακολουθοῦν τό μάθημα βρεφοκομίας.

12:45

The 12:45 bell is an angelic sound, and students rush out to eat.

Σ' ένα τέταρτο άρχιζε τό μεσημεριανό φαγητό. Οι σερβιτόροι έτοιμαζουν την τραπεζαρία γιά νά δεχθήτε... πεινασμένες όρδες τῶν μαθητῶν και μαθητριῶν. Στό μεταξὺ μερικοὶ βρίσκουν την εύκαιρια νά κάνουν μιά δυό ασκήσεις γιά... νά άνοιξη ή δρεξή τους!

13:00

"Όλοι έχουν πέσει μέ τά μουτρα στό φαγητό. Δέν άκουγεται τίποτε άλλο έκτός από τό θόρυβο που κάνουν τά πιρούνια, τά κουτάλια και... οι μασέλες. Οι σερβιτόροι πάνε κι έρχονται, τά πιάτα αδειάζουν κι οι μαθητές δέν λένε νά χορτάσουν!

Σήμα και είκοσι οι περισσότεροι έχουν τελειώσει και τότε άρχιζει συζήτηση «περί άνεμων και ύδατων» ώς τη μιάμιση.

"Όταν τό πιάτο συνοδεύεται και μ' ένα «γοντευτικό» χαμόγελο τού Κώστα, άνοιγει περισσότερο ή δρεξη.

Although the lunch hour lasts officially until 2:15, in reality it often lasts only until 1:30, at which time club meetings or other activities take the students back to the classrooms or to some other destination.

The periods that came then, and of course the two hours of afternoon classes, are the real test of fortitude and the triumph of mind over matter. This is especially true in the spring (really summer; spring is very shy in Macedonia) when long, warm, cloudless days are infinitely distracting. Sometimes the resourceful teacher, believing that all work and no play is "contra naturam", will take students for a stroll or hold lessons out of doors.

Πρόχειρο παράρτημα τραπεζαρίας με «ύποστηριγματα».

13:30

Μειά τό φαγητό δ «έκπομπος ξαπλώνει», άκομη και πάνω στις άβολες καρέκλες. Δέν ενται έτσι Τάνια;

Σκοπό είχαν τό διάβασμα. Έξελιχθηκε δημως τό πράγμα σε χαριτωμένο ένοταντανέ.

"Όλα έπιστρατεύθηκαν γιά νά σέ κάνουν νά γελάσης! Πολύ δύσκολη είσαι βρέ Θωμαή!

15:45

Οι δυό απογευματινές ώρες περνούν γλήγορα κι έτσι τελειώνουν τά μαθήματα μιᾶς άκομη μέρας. Τὰ αὐτοκίνητα περιμένουν σιή σειρά, νά μᾶς κατεβάσουν στήν πόλη. Γυρίζουμε στό σπίτι μετά άπό 9 περίπου ώρες. Κι δ γυρισμός αυτός ίσως νά 'ναι ή πιὸ χαρούμενη ώρα τῆς ημερας. Γιατί στό αὐτοκινητο σὲ ξεκουφάινουν τά τραγούδια, οι φωνές καὶ τά γέλια τῶν παιδιῶν. Φεύγουμε, γιά νά γυρίσουμε τό σλλο πρωὶ καὶ νά συνεχίσουμε τήν ίδια ζωή.

Finally, the day ends, and there is a scramble for the waiting buses. But not everyone goes home. There are other meetings, rehearsals, athletic contests, and of course, the English Speaking Rule detention for those girls who say the wrong thing in the wrong place. But in the classrooms the only sounds that may be heard are the whispering of the brooms and the bissing of the mops which will erase the record of one day only to prepare for another tomorrow. And the only people to whom the sounds of the system are still audible are the small band of boarders and faculty who remain at school.

Θά περίμενε κανεὶς, μετά τίς 4 τό σχολεῖο νά έρημων. Ομως δέν φεύγουν δλοι. Μόλις σταματήσῃ ή ζωή μέσα στις τάξεις, δρχίζει μιά δλλη ζωή, ή ζωή τῶν συλλόγων. Κι άκομη ξαναρχίζει ή ζωή τοῦ Οικοτροφείου πού είχε διακοπή στις 8 τό πρωὶ. Οι μαθητές κι οι μαθήτριες πού είναι μέλη τῶν διαφόρων clubs μένουν μετά τίς 4 καὶ έπιδίδονται στις δάσκολες πού τοὺς εύχαριστοῦν.

16:00

Οι τριταίες, λόγω τοῦ τέλους τῆς έποχῆς, άνακοίνωσαν... δυό έβδομάδες έκπτώσεων!

15:45

boys' boarding department

Tό συμβούλιο τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν.

Pres.: T. HAIAS
J. ADAMOPOULOS
K. KRAPIAS
G. STAGAKIS
N. ARISTOTELIDES
M. KYRADJOGIOU
P. TSIFTSIS

Advisor:
Mr. K. BOTSAKIS

Ἡ ζωὴ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν στό σχολείο μας ἔχει ἔνα ἔντελως ξεχωριστό χρῶμα. Καὶ πρῶτα πρῶτα δὲν είναι καθόλου βαρετή δύπως μπορεῖ νά νομίζουν πολλοί. Γιατί κάθε μιά μέρα ἔχει τά δικά της γεγονότα, τίς δικές της συγκινήσεις καὶ ἔντυπώσεις. Γιατί μποροῦν καὶ χαίρονται δὴ τῇ μέρᾳ καὶ τῇ νύχτᾳ, στό φῶς καὶ στό σκοτάδι, τό δμορφό περιβάλλον τοῦ σχολείου, πού γίνεται ἀκόμα ωραιότερο μὲ τὸν ἐρχομό τῆς ἀνοιξης καὶ τὸ μοσχοβόλημα τοῦ ἄγερα

Ἐπειτα ἡ ὁμαδικὴ ζωὴ ἔχει ἄλλη χάρη. "Οσο πιὸ πολὺ ζοῦμε μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, τόσο περισσότερο παίρνουμε ἀπ' αὐτοὺς καὶ δίνουμε κάτι ἀπὸ τὸν ἔαυτό μας καὶ αὐτὸς εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο ἀπ' δλα. Οἱ ἀνησυχίες μας, οἱ ἐπιτυχίες μας, οἱ συγκινήσεις μας, ἡ ζωὴ μας, μ' ἔνα λόγο, ἔχουν κάτι κοινό πού τὸ νιώθουμε δλοι μας ἔντονα. Καὶ τοῦτο γιατὶ δούνδεσμός μας εἶναι πιὸ στενός καὶ πιὸ σφιχτός ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν φύση τῆς ζωῆς πού κάνουμε ἔμεῖς οἱ ἐσωτερικοί. Εἶναι ἀλήθεια πώς πολλές φορές ἡ ἀνιδρασή μας δημιούργησε μικρο-ζητήματα· πάντοτε δμως συναντήσαμε κατανόηση καὶ σεβασμό.

Μπορῶ νά πῶ πώς νιώθουν λύπη δοοι ἀπό μας τελειώνοντας τό σχολείο θά ἀφήσουν καὶ τό οἰκοτροφεῖο.

The life of the boarders begins as soon as the life of the day-students ends.
Yet it has its own special moments and phases, as the study in the library, the fun at the dormitories, the games at the play-room or the "peace" of the common room, and the listening to the radio — which is... our sole means of communication with the "world".
But all of us do like our boarding department and will always remember the time that we have spent there.

Στὸ Σοιμποϊ Roomi οἱ ἐσωτερικοὶ περνοῦν εὐ-γάριοτες στιγμές ξεφυλλίζοντας περιοδικά καὶ βιβλία.

«Ἡ φωνὴ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου».

ἀπὸ τὴν
Ζωὴ μας

—Πρόσεχε Μάρκο. Πάλι τό φαγες χαλβατζήδικο!

—Τί λέες Τάκη, είναι καλός σιή ζάχαρη;

girls' boarding department

"Όταν ό καιρός είναι
ασχημος τό rίχνουμε
στό διάβασμα ή στό
κουβεντολόι.

The new dormitory has solved a number of problems, among them that of early morning rising. Mrs. Lazaridou wakes the boarders not with a bell... but with music from the radio! When the day students leave the college in the afternoon, the boarders continue to study, but they have time for amusement too. They have the opportunity to enjoy all that life at college has to offer.

Οι φετινές οικότροφες μαθήτριες ήταν πολύ τυχερές: είδαν νά έπαληθεύη ένα σονειρο πολλών χρόνων: τό καινούργιο Οίκοτροφείο τό δποϊο έφωδιασμένο με τά πιό σύγχρονα μέσα μάς

έχει κάνει τήν ζωή μας πολύ πιό εύχαριστη.

'Ιδιαίτερο χρώμα δίνουν τά «parties» μας τά δποϊα φέτος είχαν μεγάλην έπιτυχία.

"Ένα εύχαριστο πλύσιμο τό πρωί μάς έχει εύδιάθετες γιά σλη τήν ήμερα. Οι νιπτήρες είναι τελευταίου τύπου..."

Στους κοιτώνες μας, πού
είναι τόσο άνετοι, περ-
νούμε ένα μεγάλο μέρος
τής ημέρας: διαβάζου-
με, κουβεντιάζουμε, νοι-
κοκυρευόμαστε μ' άλλα
λόγια είναι τό σπίτι μας.

Τό σιδέρωμα τών ρού-
χων μας τό κάνουμε μό-
νες μας. "Έτοι και μα-
θαίνουμε καὶ δὲν παρα-
πονούμαστε δταν δὲν
είναι σιδερωμένα καλά!

'Η μεγάλη στιγμή:
— κ. Λαζαρίδου θέλω
μιά άδεια....

σΤΙΧΗΙΩΤΥΠΑ

Προσπαθοῦν νὰ τὸν ἔρεθισουν
ἀλλὰ αὐτὸς δὲν τὸ κουνᾶ.

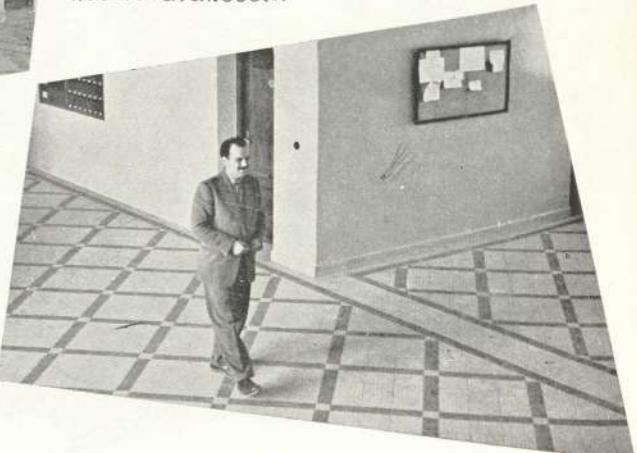
Πρωτοφανής προθυμία γιὰ φωτογραφία!

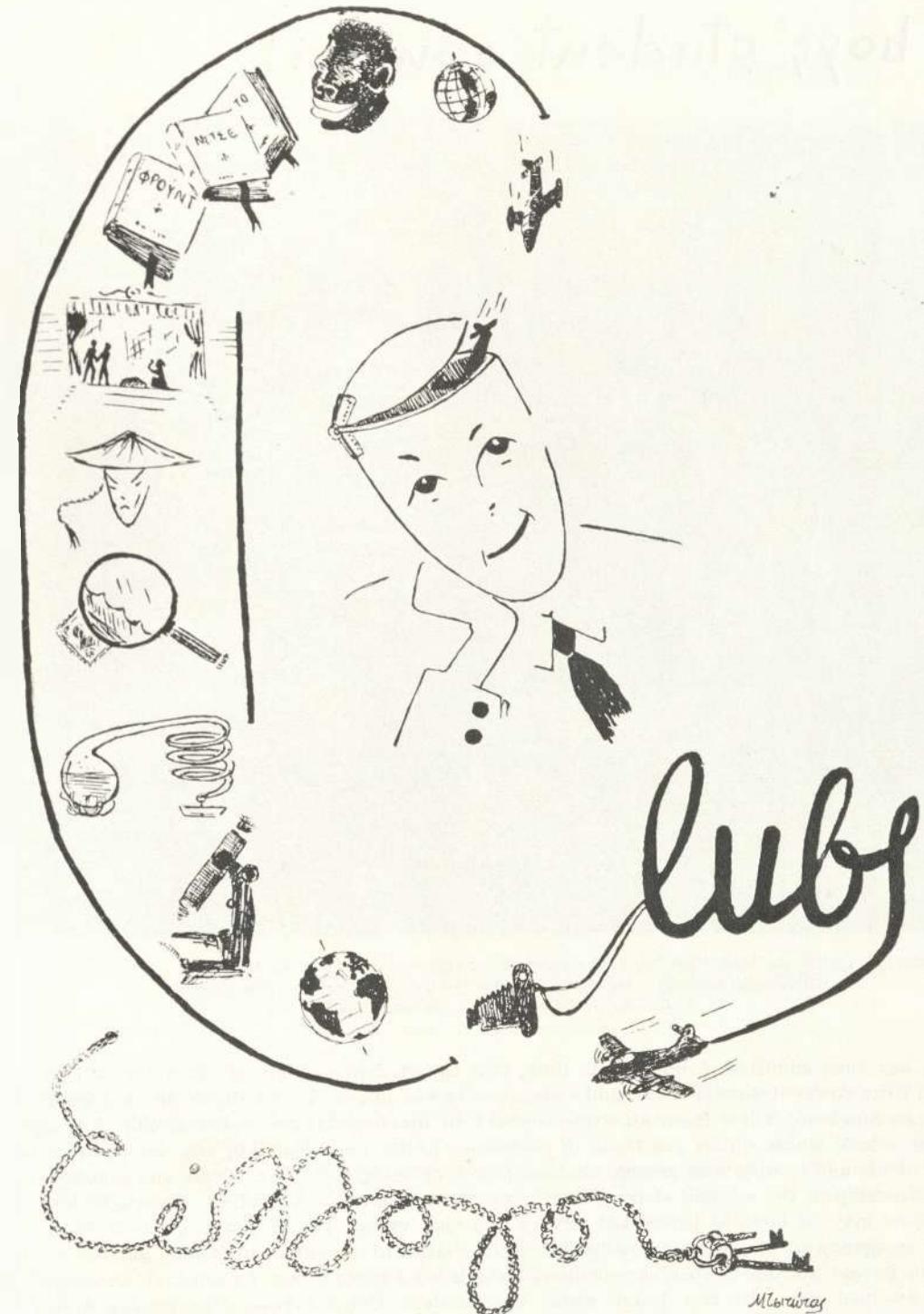
Κλασσικοὶ πεμπταῖοι συσκέπτονται γιὰ
τὴν τύχη τοῦ «ἀδέσποτου πρακτικοῦ» ποὺ
βρίσκεται «δεμένος» στὴν τάξη τους.

“Υπάρχουν μαθητές κανονικοί, ύπαρχουν
καὶ... «ἀνάποδοι».

Μεσημβρινή περιπολία....

μαθητικά

boys' student council

PRESIDENT: CHRIST MATITHEODOROU; VICE PRESIDENT: SAKIS POULIADES; SECRETARY: ELIAS TERZOPoulos;
HONORARY ADVISOR: MR. CARI C. COMPTON; ADVISORS: MR. VEO SMALL;
MR. A. GEORGOPAPADAKOS; MR. ARISTIDES KYRIAKAKIS

It has been admitted, from time to time, that the student council of Anatolia College has not had the power it should have and consequently has not met its obligations successfully. This year, however, it has made an earnest effort to function as it should: as the chief agency in our school whose duties are those of promoting unity, understanding and cooperation between students and faculty and among students; of developing the spirit, ideals and practices of good citizenship in the school; of providing a means through which student questions and suggestions may be brought before the faculty and vice versa. The Student Council, as the governing agency of the student community, is in charge of all extra-curricular activities, such as the Bazaar and those special ceremonies which take place on special occasions during the school year. In this latter work, the Student Council is assisted by the Assembly and Morning Chapel Committee. In other words, the main interest and purpose of our Student Council is to promote the general welfare of Anatolia College in all possible ways.

συμβούλια

girls' student council

PRESIDENT: ALKMENE STAYRIDOU; VICE PRESIDENT: AMALIA IOANNIDOU; SECRETARY: SOULA STEFANIDOU
TREASURER: AGATHI ANAGNOSTOPOULOU; ADVISOR: MISS MARY INGLE

Ο σπουδαιότερος μαθητικός οργανισμός στό σχολείο μας είναι τό Μαθητική Συμβούλιο. Κύριος σκοπός τών Μαθητικών Συμβούλιων είναι ή ανάπτυξη πνεύματος φιλικής συνεργασίας μεταξύ τοῦ καθηγητοῦ και τοῦ μαθητοῦ. Πολλά προβλήματα πού άφορούν στή ζωή μας στό σχολείο συζητούνται στό συμβούλιο και κάθε μέλος—άντιπρόσωπος τάξεως ή μεγάλου συλλόγου—μπορεῖ νά έκφερη τή γνώμη του έλευθερα.

Άκομα τό Συμβούλιο φροντίζει γιά τήν δμαλή συνεργασία των Συλλόγων, γιά τό English Speaking Rule, γιά τίς έκδρομές, γιά τά μαθητικά προγράμματα και γιά πολλά άλλα θέματα πού άφορούν στούς μαθητές.

Γενικά χρησιμεύει σάν μιά γέφυρα μεταξύ τῶν μαθητῶν και τῶν καθηγητῶν και φροντίζει μὲ κάθε τρόπο νά βοηθήσῃ στήν καλύτερη και άποδοτικότερη λειτουργία τοῦ σχολείου.

mavro7achi committee

Συνεδρίασις της έκτελεστικής έπιτροπής του συλλόγου.

Τὸ φετινὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μαυροράχης ήταν ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ σιδηρουργείου καὶ ἡ υιοθέτηση ἐνὸς ἄλλου χωριοῦ.

Τὸ σιδηρουργεῖο τελείωσε, τὰ ἔργαλεῖα προσφέρθηκαν στοὺς χωρικούς καὶ εἰδικός δάσκαλος δίδαξε τὴν τέχνην.

Η υιοθέτηση δῶμας ἄλλου χωριοῦ δυσκόλεψε πολὺ τὴν ἔπιτροπήν. Πολλές οἱ προτάσεις καὶ πολλοὶ οἱ δισταγμοί. Οἱ μαθητές ἔξακολουθοῦν νά ἐπισκέπτωνται συχνά τὸ χωρίον καὶ νά προσφέρουν τὶς ύπηρεσίες τους σ' αὐτό.

Οἱ χωρικοὶ μὲ πολὺ προθυμίᾳ ἀφιερώνουν τὶς δῶρες τους, δουλεύοντας στὸ σιδηρουργεῖο, ποὺ ἔγκαινάσσαμε μόλις φέτος.

Τὸ σχολεῖο εἶναι τὸ μεγαλύτερο κτήριο τοῦ χωριοῦ. Ἐκεῖ τὰ παιδιά τῶν χωρικῶν μαθαίνουν τὰ πρῶτα τους γράμματα.

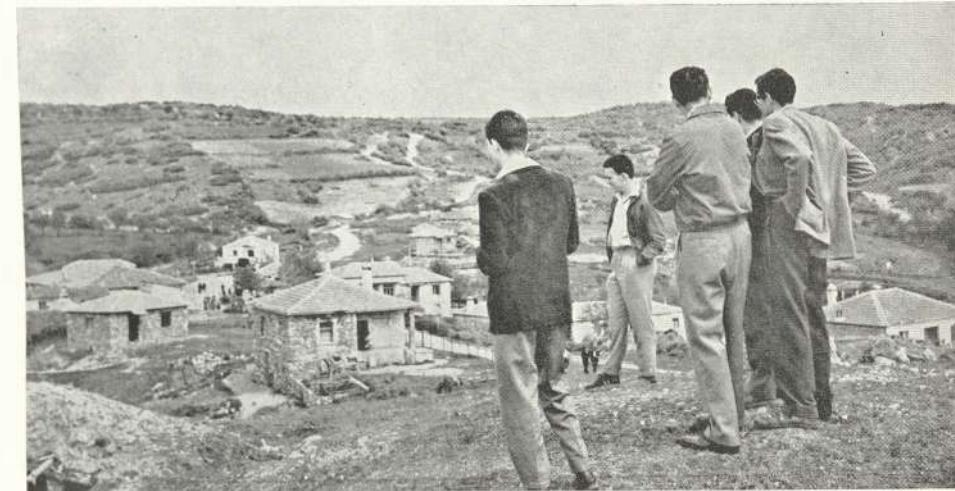
Presidents:
Sakis Papademetriou
Erene Petrissi

Vice Presidents:
Christ Siskos
Ioanna Tsougraki

Secretaries:
Dem. Konstantinou
Santa Nousia

Treasurer:
Dem. Haitas

Advisors:
Mr. William Sanford
Mrs. D. Kaloyeropoulou

Ο νέος πρόεδρος τοῦ Κολλεγίου μας Dr. Johnston, παρατηρεῖ τὸ χωριό ἀπὸ ἕνα λόφο, ἐνῷ ὁ Mr. Sanford τοῦ ἔξηγει τὸ ἔργο ποὺ ἔγινε Ἑκεῖ.

This organization, one of the oldest and most faithful in the college, has continued to help the villagers of Mavrorači. During the school year, they raised enough money for the completion and necessary equipment for a blacksmith shop. In addition, they engaged a teacher to instruct the younger members of the village in the use of the new equipment. Future plans indicate the adoption of a new village which needs assistance more than Mavrorači.

Ο Σάκης ἀπαντᾶ στὶς ἔρωτήσεις τοῦ νέου προέδρου σχετικά μὲ τὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ.

Τὰ παιδάκια βροκούν μιά ξεχωριστή χαρά παζοντας μὲ τὰ κατσίκια.

christian association.

President :
Sofoklis Theodorides
Officer :
Dam. Lambidis
Advisors :
Mr. Spiro Lekas
Mr. St. Paraskevaides

If you know that some one is thinking about you, when you are in a difficult situation this makes you happy indeed, and gives you courage to continue your efforts. This is what our club is pursuing by helping and comforting poor families of our city.

'Ο κυριώτερος σκοπός της Χριστιανικής Αδελφότητος είναι νά βοηθήσῃ φτωχές οικογένειες της πόλης μας καθώς και άρρωστα άτομα. "Είσι πρίν τά Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα ὁ πρόεδρος μὲ μερικὰ μέλη ἐπισκέπτονται φτωχικές συνοικίες τῆς Θεσσαλονίκης καὶ μοιράζουν χρηματικά βοηθήματα σ' αὐτούς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. Οι πόροι τῆς Αδελφότητος προέρχονται από τό Bazaar πού γιά τὴν διοργάνωσή του δουλεύουν τά μέλη τοῦ Συλλόγου ἐντατικά.

'Ο Όμιλος Σπουδῆς Μουσικῆς παρουσίασε φέτος στά μέλη του έργα κλασσικῆς μουσικῆς μὲ τις σχετικές εἰσηγήσεις. Παράλληλα στό παράρτημα τῆς jazz δόθηκαν ἀναλυτικά ἡ ιστορία καὶ δείγματα τῆς συγχρόνου jazz.

music study group

The members of this organization continued their study of classical composers as well as the history of jazz and jazz compositions.

Adv. : Mr. A. Kyriakakis

christian effort club

This organization, along with several others, is responsible for putting on the yearly Bazaar in November. The proceeds from the Bazaar are used to aid various agencies in Saloniki, such as the School for the Blind, St. Stylianos Orphanage, the Poor Farm, and certain destitute families. In addition, members have donated their time and personal efforts to these institutions.

'Ο Σύλλογος Χριστιανικῆς Προοπλαθείας ἔχει σάν σκοπό νά παράσχῃ βοήθεια σὲ ἀνθρώπους πού πραγματικά τὴν χρειάζονται. "Έτσι δώσαμε στή Σχολή Τυφλῶν ἔνα σκελετό καὶ ἔνα μαγνητόφωνο. 'Ακόμα, δταν ἔχουμε λίγο καιρό, πηγαίνουμε καὶ βοηθοῦμε δύνατους μαθητές στά μαθήματά τους καὶ δργανώνουμε ψυχαγωγικές συγκεντρώσεις. 'Επισης στις γιορτές μαζὶ μὲ τά δῶρα δώσαμε καὶ κουβέρτες στό 'Ορφανοτροφεῖο "Άγιος Στυλιανός. 'Ακόμη ἔξωπλισμε μὲ τά ἀπαραίτητα στό Πιωχοκομεῖο ἔνα θάλαμο γιά 15 γριές.

President :
Amalia Ioannidou
Vice President :
Antonia Antoniadou
Advisor :
Mrs. Dennis

international relations club

President :
B. Markopoulos
Executive Commi :
E. Anastasiadou
X. Anastasiou
M. Bakopoulos
V. Trouptsoglou
Advisors :
Miss Mary Ingle
Mr. Or. Iatrides

As its name indicates, the main purpose of this organization is that of developing among our students, in the complex problems of the world we live in. Members of the club have the opportunity to listen to speakers, both Greek and American, and to question them. In this way students try to develop an understanding and critical intelligence to guide their opinions about international affairs.

"Η μεικτή χορωδία του σχολείου μας έμφανιστηκε έφετος όχι μόνο πολυμελέστερη, αλλά συγκροτημένη. Τά προγράμματά της — και ήταν αυτά άρκετά — ικανοποίησαν όλους μαθητές, άλλα και τούς ξένους πού έτυχε νά τά δικούσουν.

The Chorale is made up of members from both schools. Under the direction of Mr. Pappas, the year's programs were very successful. The Chorale is growing in size and importance under its able director. During this school year it performed various programs, both inside and outside the school, and went to Athens for the Spring Festival.

chorale

Presidents :
John Eliades
Z. Frengoglou
Accompanist :
Lena Psomogeridou
Director :
Mr. A. Pappas

"Ο Ομιλος Λειτουργών Σχήσεων έχει γιά πρωταρχικό σκοπό νά κάνη τά μέλη του, και γενικά τους μαθητές και μαθήτριες όλου του σχολείου, γνώστες των διαφόρων κοινωνικών προβλημάτων που άπασχολούν τὸν σημερινὸν κόσμο. Αύτὸς δ σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται μὲ ομιλίες προσωπικοτήτων έξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο, καθηγητῶν τῶν δύο σχολείων, καθώς και μὲ διάφορες συνεργασίες μαθητῶν.

Σκοπὸς ἐπίσης τοῦ Ουλου είναι νά γίνουν γνωστά τὰ ζήθη διαφόρων λαῶν καθώς καὶ η οὐγχρονή ζωὴ τους — κυρίως τῆς νεολαίας τους.

Τὸ Glee Club προετοιμάζει μαθήτριες γιά τὸ Chorale. Φέτος δοκίμασε μὲ άρκετή έπιτυχία άρκετά τραγούδια.

This organization is a training group for the Chorale. It is comprised of younger students who wish to join the chorale eventually.

glee club

President :
Vasiliki Theochari
Advisor :
Mr. A. Pappas

ΠΡΕΣΣΑΚΟΥΛΑ

Editor-in-chief:
Roula Vervelidou
Feature Editors:
Christ Hadjiteodorou
Alkmene Stavridou
News Editors:
Rigas Tzelepopoulos
Eva Anastasiadou
Sports Editors:
John Eliades
Nana Naltsa
Advisors:
Mr. J. Dennis
Mr. A. Georgopapadakos

The Press Club is large, co-educational and important. Its function is that of writing, editing and publishing six or more issues of the "College News" every year. The "College News" is by students and for students; consequently, it offers an important outlet for student thoughts and opinions.

Σκοπός του Δημιουργαφικού Συλλόγου είναι νά έκδηδη τό μηνιαίο περιοδικό μας, τά «Κολλεγιανά Νέα». Σ' αύτά μπορούν νά γράψουν δλοι οι μαθητές του σχολείου μας. "Έτσι τούς δίνεται ή εύκαιρα νά δοκιμάσουν τις έκφραστικές τους ικανότητες. Τό περιοδικό έκτος από τή λογοτεχνική υλή περιλαμβάνει καὶ τά νέα του σχολείου.

"Ο Σκακιστικός "Ομίλος παρουσίασε φέτος μιά άξιόλογη δράση που διέλεται κυρίως στήν έργασία των μελών του. 'Έκτος από τό πρωτάθλημα του συλλόγου, πού παρακολουθείται με ένδιαφέρον από δλους, μέλη του Σκακιστικού Συλλόγου τής Θεσσαλονίκης έπισκεφθηκαν τό σχολείο μας καὶ γνωρίστηκαν με τά μέλη τού 'Ομίλου μας. A championship competition was initiated this year among the members of this club; it proved to be quite successful. Members exchanged visits with other chess clubs at which times chess games were played.

chess
club

President:
Dem. Papasteriou
Secretary:
C. Hadjiyannakis
Advisor:
Mr. Th. Mavropoulos

President:
Costas Arvanitakis
Advisor:
Mr. Christos Frangos

Although it is a small club, the Modern Literature Club analyzes and discusses literary works most profitably.

ΌΦΡΙΔΟΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

"Ο Όμιλος Νεοελληνικής Λογοτεχνίας διοχελήθηκε μέ κρίσεις πάνω σε πλατειά καλλιτεχνικά ένδιαφέροντα καὶ έξέφρασε τις άποψεις του αύτές σε συνεργασίες γιά τό περιοδικό τού σχολείου. Παράλληλα με τή δράση αύτή ό "Ομιλος διωργάνωσε μιὰ καλή έκθεση βιβλίων στό Bazaar, που άναμφισβήτητα είχε έπιτυχία.

Σκοπός τού νεοϊδρυθέντος συλλόγου Ψυχολογίας Τύπων καὶ Αισθητικής είναι νά βοηθηση τά μέλη του νά γνωρίσουν τούς έσυτούς των καὶ συγχρόνως νά κατανοήσουν καὶ τους ἄλλους. Στις συχνές συνεδριάσεις του, τά μέλη άναλύουν άντιπροσωπευτικούς ψυχολογικούς τύπους καὶ άκολουθεί συζήτηση. Άκόμα άκούγονται σύντομες εισηγήσεις καλλιτεχνικών ρευμάτων καὶ τάσεων τής έποχής. Τήν όλη έργασία πλαισιώνουν σχετικές θμίλιες στό εμπελέ.

The Psychology and Aesthetics Club is newly established and has as its function the discussion of intellectual currents and directions of our time.

President:
C. Hadjiyannakis
Advisor:
V. Baglanis

σύλλογος
ψυχολογίας
τυπών +
αίσθητικής

Ο Όμιλος Κατασκευής Μοντέλων 'Αεροπλάνων δίδει στοδός μαθητές μιάν ευχάριστη και παράλληλα ωφέλιμη απασχόληση.

Established last year, the Club has been stimulating and successful. Almost every Thursday you will find members working on their model planes and boats.

model airplane club

President :
Doris Sinis
Advisor :
Bill Taylor

puppet show club

President :
Martha Kournavou
Advisor :
Miss. S. Atesoglou

The club was formed as the result of the marked success of last year's puppet show. It has continued to provide amusing entertainment at the annual Bazaar.

Ο Όμιλος Κουκλοθεάτρου ίδρυθηκε φέτος ύστερα από τις έπιτυχίες που είχαν οι περοινές του παραστάσεις και άποτελείται μόνο από μέλη της 3^α. Σκοπός του club είναι νά παρουσιάζη διάφορες παραστάσεις κατά τη διάρκεια της χρονιάς. Φέτος δόθηκε μόνο μιά παράσταση στο Bazaar κι έτοιμαζόμαστε για το Bazaar του '58.

Το Art Room φιλοξενεί ξανα άπό τους διλιγάριθμους θύμους του σχολείου μας, τον Όμιλο Πλαστικής. Τά παιδιά δουλεύουν μέ μεγάλη ορεξη και ύπομονή συγχρόνως. Κάθε άμορφο κομμάτι πηλού γίνεται καλ ένα μικρό χαριτωμένο πραγματάκι. Φαίνεται ότι θά έκθεσουν στό τέλος της χρονιάς πολλά και καλά δειγμάτα της τέχνης τους.

Under the direction of Mr. Paralis, the members of this club design and make objects from clay. They are preparing an exhibition of their accomplishments at the end of the school year.

plastic arts club

President :
A. Fasianou
Vice President :
S. Kostaki
Advisor :
Mr. George Paralis

creative arts club

President :
F. Altseh
Vice President :
M. Xanthou
Advisor :
Miss N. Scott

This club is for the benefit and training of future housekeepers. Activities include work on embroidery, clothing, and the many articles that can be made with needle and thread. Members supply the Bazaar with their products.

Τις έλευθερες δρες τους τά κορίτσια του Όμιλου Χειροτεχνίας τις περνούν ράβοντας και κεντώντας, μέ άποτέλεσμα νά παρουσιάζουν ένδιαφέροντα έργα που πουλιούνται στο Bazaar.

Drama club

President :
J. Mikrou
Secretary :
M. Pikoulakis
Officer :
X. Anastasiou
Advisor :
Mr. N. Hourmouziades Miss I. Demetriadou

President :
Kiki Demou
Vice President :
R. Lada
Advisor :

Both schools have their own Drama Club, and their activities include reading plays, attending lectures and films, and discussing subjects related to dramatics. This spring the clubs will jointly stage a production of "The Lark", by Jean Anouilh. The translation from French into Greek was made by Mr. Hourmouziades, advisor to the Drama Club in the Boys' School. "The Lark", a play about Joan of Arc, is one of the most remarkable plays in twentieth century theater.

Οι Δραματικοί Σύλλογοι έφέτος ασχολήθηκαν με πολλά πράγματα: διάβασμα, σχολιασμα, κριτική και μεταφράσεις ξένων έργων, σύνεβάσματα μικρών έργων, διμιλες και προβολές. Δημιουργησαν έπισης βιβλιοθήκη με θεατρικά έργα. Τέλος παρουσίασαν με έπιτυχία τὸν «Κορυδαλλό» τοῦ Ανούιγ.

Tennis club

Executive Committee:
J. Lygerakis
T. Papayannopoulos
S. Theodorides
R. Tzeleoglou
F. Hadavas
Advisor :
Mr. A. Doukas

Inactive until this year, because of the destruction of the tennis courts during the war, the Tennis Club was re-established this spring. Through the generosity and interest of President Compton, two new tennis courts have been provided for the use of members and interested participants in the college.

Ο "Ομιλος Αντιπροσώπεως, άφοῦ έτοίμασε τὰ δύο νέα μας γήπεδα, προχώρησε στὴ διάδοση τοῦ sport ἀνάμεσα στοὺς μαθητές. Θά όργανωση τοῦ χρόνου έσωτερικό πρωτάθλημα καὶ συναντήσεις μὲ άλλους δημίους.

Ο "Ερυθρός Σταυρός Νεότητος αναπτύσσει σιά μέλη του τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς διεθνοῦς φιλίας καὶ κατανοήσεως. Μεταξύ τῶν ἐπιδιώξεων του ἐπίοντος είναι καὶ οἱ ὀνταλλαγές περιοδικῶν, καθὼς καὶ ἡ δημιουργία ἐνὸς Λευκώματος πού στέλνεται σὲ ξένες χώρες.

The activities of this club center mainly around speeches and discussions relating to international understanding and the welfare of nations.

President :
D. Voudouroglou
Advisor :
Mr. D. Efstratiades

Peace Corps

boys' correspondence club

President : B. Androutsos; Advisor : Mr. S. Paraskevaides.

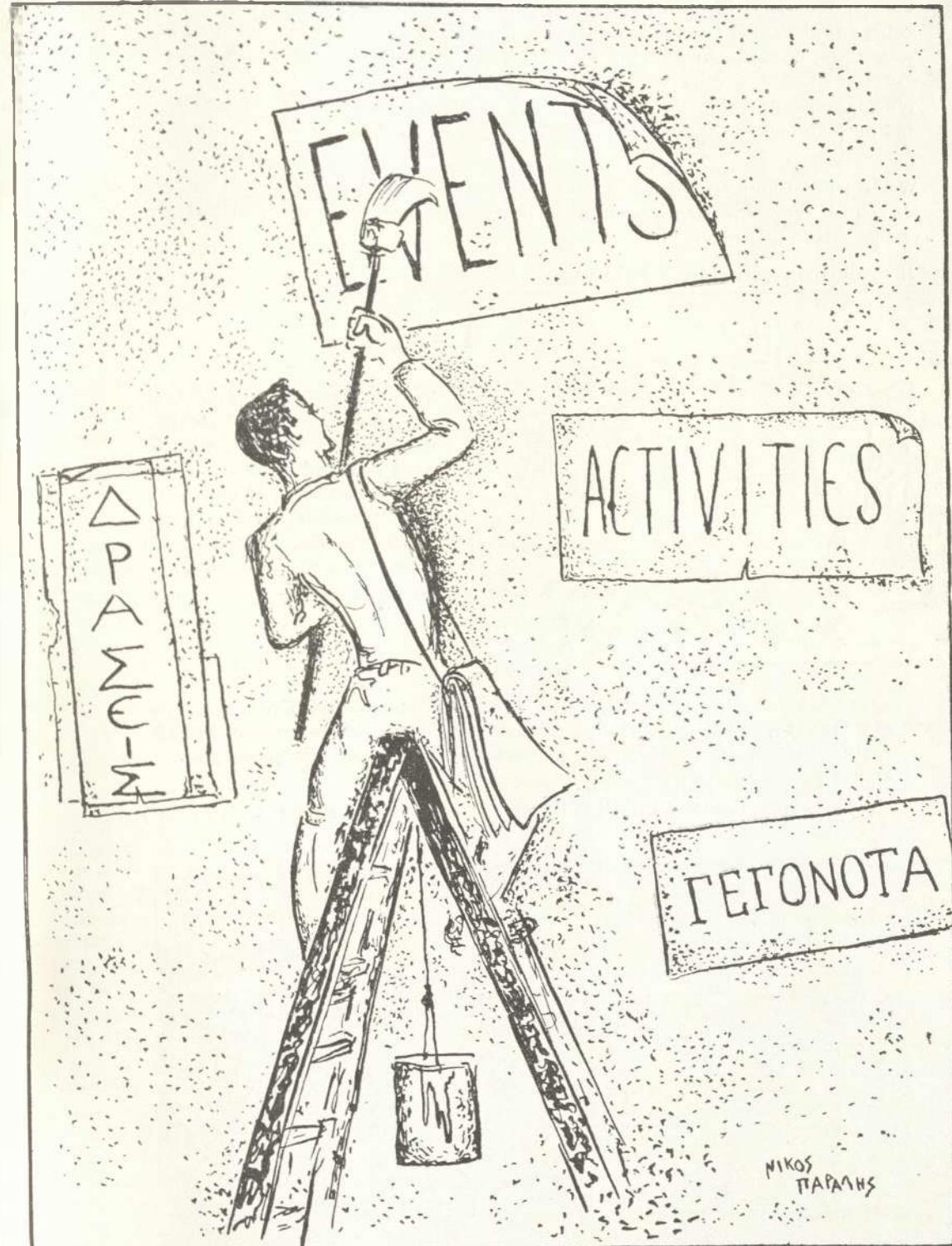
Each school has a Correspondence Club whose members exchange views ideas, and information with their counterparts all over the world.

Οι Σύλλογοι Αλληλογραφίας έχουν σάν σκοπό την ανταλλαγή γραμμάτων κυρίως με νέους του εξωτερικού. "Εισι εύρονται οι γνώσεις και άντιληψεις των παιδιών και πληροφορούμε τους ξένους οχετικά με την πατρίδα μας κατ' ιδί σχολειό μας.

President : V. Mauridou; Advisor : Miss M. Jingle.

girls' correspondence club

Τὰ ξέω ἀπό τὸ συνηθισμένο πρόγραμμα κάθε σχολείου γεγονότα είναι αὐτά τὰ ὅποια ποικιλούν, χρωματίζουν, δίνουν ἔνα ἐνιελώς ξεχωριστὸ τόνο σὲ κάθε σχολικὴ ἡμέρα καὶ τὴν κόνουν τόσο διαφορετικὴ ἀπό τὴν προηγούμενη. Είναι αὐτά τὰ ὅποια θὰ θυμούμαστε ἀργύτεροι θα ἔρχεται στὸ λογισμὸ μας τὸ σχολεῖο.

We place considerable emphasis on extra-curricular activities at Anatolia College. "All work and no play makes Costas a dull boy".

We had just begun to settle into the daily routine when a sudden vacation was forced upon us. Of course we accepted as gracefully as possible the Ministry's decision to close school because of the Asiatic flu epidemic.

'Η «Ασιατική» γρίπη στὸ Κολέγιο.

OCT. 2-12

'Ακόμα δέν είχαμε προφτάσει νά ξεχάσουμε τις διακοπές καὶ νέες, ἀνέλπιστες, μας ἔφερε μιὰ «φίλη ἀπὸ τὴν Ἀσία». Οἱ μαθητές τὴ δέχτηκαν μὲ «ευσφορία» καὶ ὅλοι ἦταν σύμφωνοι, πώς καλύτερα θὰ ἦταν νά μᾶς ἐπισκεπτόταν λίγο ἀργότερα...

"Όταν ἔρχεται στὸ λιμάνι μας μοίρα τοῦ δου Ἀμερικανικοῦ Στόλου πάντα χαιρόμαστε γιατὶ θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νά ἐπισκεφτοῦμε κάποιο ἀπὸ τὰ πλοῖα, συνήθως τὸ δεροπλανοφόρο. Φέτος ἦταν ἡ σειρά τῶν μαθητριῶν.

Almost as good as shore leave...

The two upper forms of the Girls School went for an afternoon visit to the U.S. Navy's aircraft carrier: U.S. Randolph.

OCT. 23

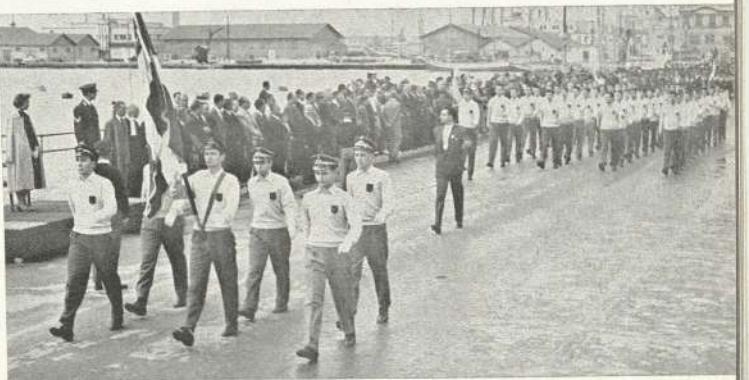

OCT. 25

Flag Day is always celebrated few days before the 28th of October. During this day the president of our school, Mr. Compton, entrusts the flags to the flag bearers. Later on, anthems were sung, and poems were recited.

In the morning the parade took place, and in the afternoon all schools laid a wreath on the statues of certain heroes. Once again these celebrations reminded us of those great days during which our people fought and were killed in their attempt to win glory and freedom for us.

OCT. 27

Αύτές τις ημέρες, μαζὶ μ' ὅλους τοὺς Ἑλληνες ἀφήνουμε κι ἐμεῖς τὸ νοῦ μας νά πειάξῃ εὐλαβικά πίσω. τα πεινός προσκυνητῆς τοῦ μεγαλείου ἐκείνων ποὺ ἀγωνίστηκαν γιά τὴν ἐλευθερία τῆς μακεδονικῆς γῆς καὶ τῆς Ἐλλάδας ὄλόκληρης.

Μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα εθνικῆς γιορτάζουν τὰ δύο σχολεῖα τὶς μεγάλες αὐτές ἐπετείους μὲ ἐπίκαιρες ομιλίες, σκέτες, ἀπαγγελίες, κ. λ. π. Τὴν ἴδια μέρα γιορτάζουμε καὶ τὴ γιορτὴ τῆς Σημαίας Οἱ σημαιοφόροι, ἀφοῦ ὄρκιστουν, παίρνουν τὴ σημαία τοῦ σχολείου.

Στὶς 27 τοῦ μηνὸς τὸ σχολεῖο μας, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα σχολεῖα τῆς θεοσαλονίκης, παρήλασε μπροστά στὴν Α.Β.Υ. τὸν διάδοχο καὶ ἄλλους ἐπισήμους. Κατά γενική ομολογία ἡ ἐμφάνισή μας ἦταν πολὺ καλή.

Οι προετοιμασίες γιά τό φετινό Bazaar άρχισαν νωρίς. Οι πρόεδροι των διαφόρων έπιτροπών έχουν μαζευτή στό έντεκτήριο τών 'Αποφοίτων και φροντίζουν ώστε δλα νά είναι έτοιμα έγκαίρως.

OCT. 31

Bazaar preparations.... chairmen of all clubs and committees met several times under the coordination of Miss Lake to settle certain problems and matters of policy.

'Η γιορτή τών φαντασμάτων ουγκέντρωσε καλ φέτος τό ένδιαφέρον τών έσωτερικών καὶ τούς χάρισε ἔνα πολὺ εύχαριστο ἀπόγευμα. Τό Macedonia Hall, καταλλήλως διακοσμημένο, δεχόταν ἀπό νωρίς τούς ἀπίθανα ντυμένους έπισκέπτες — ἀπό ἀνθρώπους τοῦ "Αρηῶς καὶ χελώνες. Τὴν ἀπονομὴ τῶν βραβείων ἀκολούθησαν παιγνίδια καὶ «cookies»

halloween

NOV. 2

A party is something that breaks the routine in the boarding department. One of the most successful and joyful annual parties is held on Halloween. Almost all the boarders and teachers become masquerades and enjoy themselves with games, songs and dances. Everybody forgets his troubles in this carnival atmosphere especially if he is the lucky prize winner of the costume contest.

welcome Dr. Johnston!

NOV. 3

Our new president-elect, Dr. Howard W. Johnston, makes friends easily. During his two week stay at Anatolia last November, he met many friends and employees of the College.

Μὲ σκοπό νά γνωρίσῃ τό σχολεῖο μας καὶ δλους δσους κατά κάποιον τρόπο συνδέονται μ' αυτό, ήρθε γιά λγες μέρες στήν 'Ελλάδα ο νέος Πρόεδρος τοῦ Anatolia, Dr. Johnston.

↑ Στό άεροδρόμιο τοῦ Επεφυλάχθη θερμή ύποδοχή ἀπό τούς καινούργιους του φίλους.

NOV. 13

At the airport Dr. Johnston received a warm welcome from the College Administration. Also on hand were our two student body presidents, one of whom is shaking hands with Dr. H. Johnston. Later, the Anatolia Alumni gave a reception in Dr. Johnston's honor.

← Ο πρόεδρος τοῦ Μαθητικοῦ Συμβουλίου καλωσορίζει τόν καινούργιο Πρόεδρο, ἐκ μέρους δλων τῶν μαθητῶν.

↓ Οι 'Απόφοιτοι ωργάνωσαν δεξίωση προς τιμήν του.

NOV. 10

On that day the inauguration of the blacksmith shop in Mavrorache took place. The blacksmith shop was built during the two last years with the guidance and support of our school, and now it is ready for the needs of the village. President Compton was among those present at the ceremony.

Ο Πρόεδρος τοῦ σχολείου μας κ. Κομπτον έγκαινιάζει τὸ σιδηρουργεῖο πού κτίσανε οἱ μαθητές μας στὴν Μαυροράχη.

NOV. 11

It was this day that we had the initiation of the new members and officers of the Christian Efforts Club. They all promised to combine their efforts to prepare a successful Bazaar and so help poor people in our society.

"Οπως κάθε χρόνο, έτοι και φέτος τὸ Christian Efforts Club δέχηκε τὰ καινούργια του μέλη σὲ ιδιαίτερη τελετή στὸ Willard Hall. Ή πρόεδρος, Α. Ιωαννίδου, πήρε τὴν ύπόσχεσή τους νά συνεργαστούν δλοι μαζὶ στὸ Έργο τοῦ Club και κατόπι μίλησε σχετικὰ μὲ τὰ σχέδια τῆς φετινῆς χρονίας.

Recreation: the U.S. Navy calls it. We enjoy having sailors on our campus for athletic activities, whenever the fleet puts in.

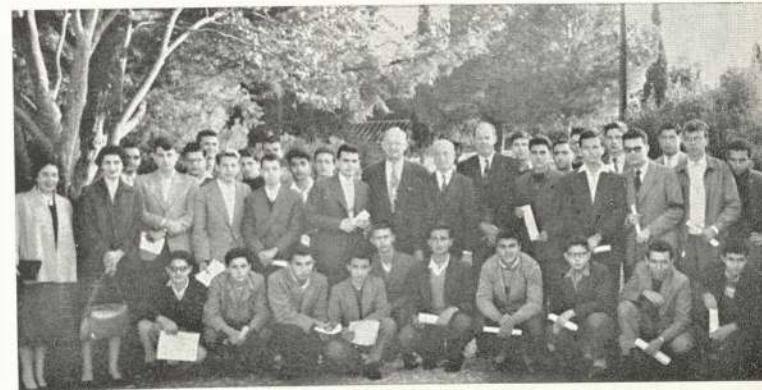

NOV. 14

Οι φιλικές συναντήσεις τῶν μεικτῶν μας μὲ τοὺς Αμερικάνους ναύτες παρουσιάζουν ιδιαίτερο ένδιαφέρον. Ετσι ἀποκτούμε πειρα τῶν σγώνων καὶ έξασφαλίζουμε τὴ συνοχὴ μας στὴν ὁμάδα.

NOV. 16

Dr. G. Richard Hopwood, Director of the U.S. Educational Foundation in Greece, visited Anatolia. After speaking briefly about the Fulbright program's ten years in Greece, Dr. Hopwood awarded a large number of Fulbright scholarships to members of both schools.

Μετὰ ὅπο σύντομη διμιλλα ὁ κ. G. R. Hopwood, διευθυντής τοῦ Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος τῶν Η.Π.Α., ἔχορήγησε τὶς ύποτροφίες Fulbright στοὺς μαθητές καὶ μαθητρίες τοῦ σχολείου μας.

NOV. 24

Οι προετοιμασίες γιά το φετινό Bazaar ξέρχισαν αύτή τη φορά πολὺ νωρίς — από πέρισσα ακόμα — άλλ' αυτό δὲν μετρίασε τὴν πολλὴ δουλειά καὶ τὸ πῆγαινε. Έλα μέχρι τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς. Επιτέλους κατά τις 4:00' πού ξέρχεται ὁ κόσμος, ήταν δῆλα ἔτοιμα. Μέσα σὲ λίγη ὥρα δῆλα τὰ δωμάτια τοῦ Macedonia — από τὸ ισόγειο μέχρι τὸ πρῶτο πάτωμα — ήταν γεμάτα ἀπὸ ἐπισκέπτες. Πολὺ σύντομα τὰ κουδουνάκια, οἱ κουκλες, τὰ κεντήματα καὶ τ' ἄλλα ἔκθεματα εἶχανε πουληθῆ. Ή αἰθουσα τοῦ τσαγιοῦ, τὸ υπόγειο, δῆπου ήταν τὰ παιγνίδια, καὶ τὰ δωμάτια μὲ τὸ ψάρεμα δὲν ἔμειναν ἀδεια κατά τὴν διάρκεια τοῦ Bazaar. Τὸ ἀποτέλεσμα ήταν ἡ ἐπιτυχία. Ή ικανοποίησή μας ήταν μεγάλη μιὰ καὶ δὲν πήγαν χαμένοι οἱ κόποι μας.

The Bazaar is one of the greatest events in Anatolia. It is organized by the boys' and girls' Christian Associations, Mavrorachi Club, and the Alumni, under the supervision of Miss Carrie Lake. Everyone worked hard to make this year's Bazaar successful, because its success gives us the opportunity to earn money and be of greater help to society. A large crowd gathered on all three floors of Macedonia Hall, and almost all booths were sold out.

The tea - room was all full of visitors during Bazaar, and the basement was full of young men who enjoyed themselves in "flashing", and other games. Once again hard work brought success, and success brought happiness. Everyone feels proud and happy when he realizes that he is able to give something to help his fellowman, and he feels happy too, when he understands that his work and efforts haven't been in vain.

NOV. 27

Λίγες μέρες μετά τὸ Bazaar εἶχαμε τὸ μικρὸ Βαζαρ, δῆπου πουλήθηκαν αὐτὰ πού ἔμειναν ἀπό τὸ μεγάλο. Αὔτη τὴν μέρα εἶχαμε τὴν τύχη νὰ φιλοξενοῦνται στὸ λιμάνι μας ἀμερικανικά πλοῖα καὶ οἱ ναῦτες ποὺ μᾶς ἐπισκέφθηκαν ἀγόρασαν ὅλοι κάτι γιὰ ἀνάμηνη ἀπ' τὴν Ἑλλάδα.

Μόλις φθάσαμε, άντικρύσαμε τήν σχετική ανακοίνωση σε κεντρικό δρόμο τῆς πόλεως.

Τὸ basket ήταν γιά μας πολὺ εύκολο καὶ πραγματικά ἡ διάδοση μας θαυμάσθηκε. Τὸ σκόρο: 106 - 56.

Μετά τούς αγώνες, ἀφοῦ προηγήθηκε ἔνα καλό γεῦμα, δώσαμε μιὰ ... ψυχαγωγικὴ παράσταση στὸν "Αι Γιάννη, γιά τούς Σερραίους.

NOV. 17

Φετος έγκαινιάσθηκαν οι «έκδρομές» τῶν αθλητικῶν ομάδων μας στὴν Ήπαιθρο. Ἡ πρώτη έγινε στὶς Σέρρες.

Τὸ παιχνίδι τοῦ ποδοσφαίρου ήταν πολὺ σκληρό, μὲ ὅπερεσ μά νικηθούμε μὲ 4 - 1 (1 - 0).

Στὸ Volley νικήσαμε 2 - 0. Ἡ ἐφάνισή μας ήταν ἀψογὴ καὶ ἀποσπάσαμε τὰ χειροκροτήματα τῶν φιλάθλων.

Έκδρομές

thanksgiving day

American Thanksgiving was celebrated on the last Thursday of November with our traditional chapel program, during which the President's Proclamation was read by President Compton and an excellent speech was delivered by Mr. William Sauford. The program concluded with a collection for the help of poor soldiers.

In the evening, teachers and boarders enjoyed a turkey dinner, and an after dinner program.

NOV. 28 - 29

Μὲ μεγάλη ἑπιτυχίᾳ έγινε καὶ φετος ἡ καθερωμένη τελετὴ τοῦ Τhanksgiving. Ὁ καθένας ἔδωσε πάλι μιὰ μικρὴ εἰσφορὰ γιὰ νὰ στείλουμε τὸ ποσόν ποὺ θὰ μαζεύαμε στὴν Φανέλλα τοῦ Σιτρατιώτου. Οι μιλητὶς τῆς ἡμέρας ήταν ὁ κ. Sanford. Στὴν γιορτὴ τὸ Chiorale τραγούδησε μερικὰ ωραῖα τραγούδια. Τὸ βράδυ δόθηκε στὸ Οικοτροφεῖο γεῦμα γιὰ τοὺς Αμερικανούς ποὺ ζοῦν στὴν Θεσσαλονίκη καὶ τὴν ἐπόμενη γά τοὺς οἰκοτρόφους καὶ τοὺς καθηγητέμας.

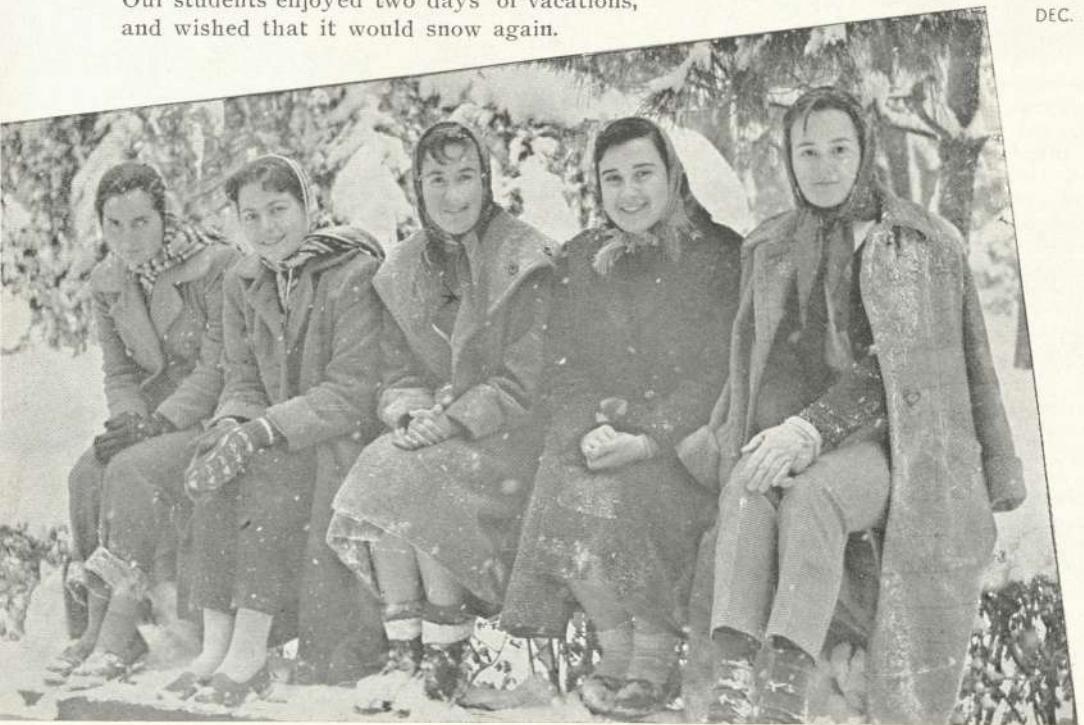
DEC. 3

On a day cold enough for earmuffs and mittens, the National String Quartette braved the elements to present a pleasant program of chamber music in Willard Hall.

Σιά καλλιτεχνικά γεγονότα τής χρονιάς σπουδαία θέση κατέχει τό πρόγραμμα που μᾶς παρουσιάσει τό Έθνικό Κουαρτέτο 'Εγχόρδων.

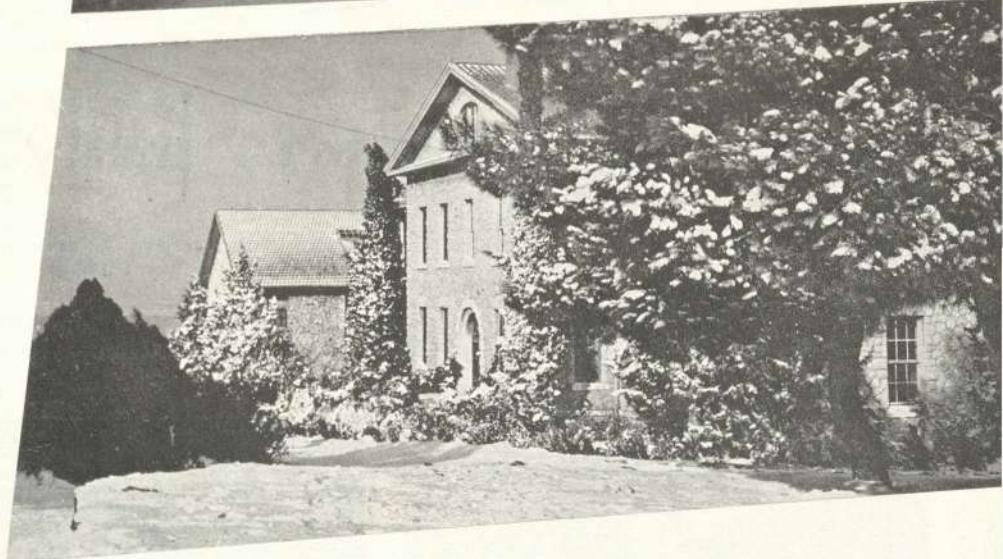
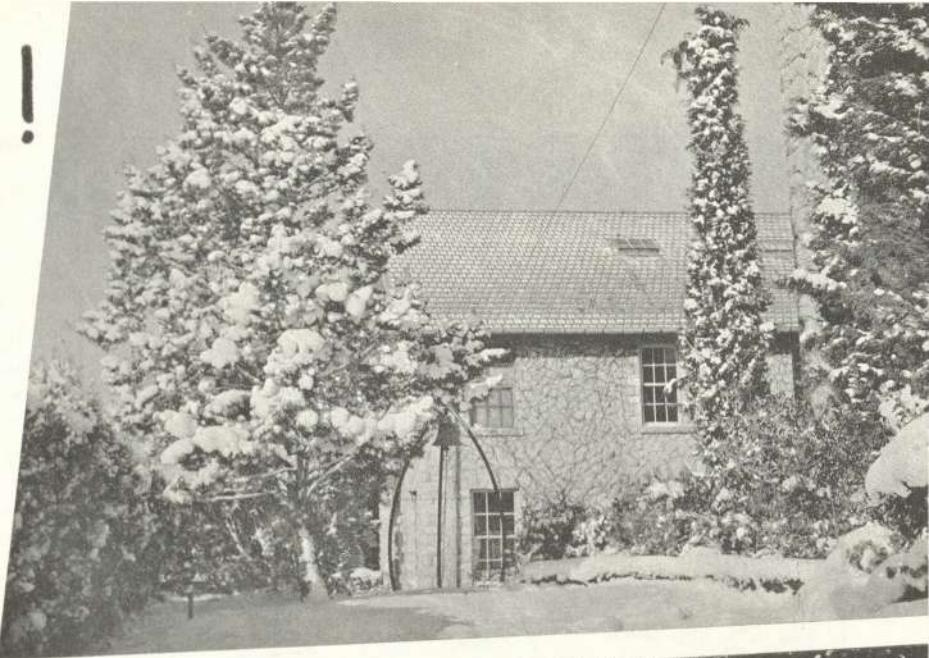
Τό αφθονο χιόνι πού έπεσε φέτος στην πόλη μας, κατάστησε άδυνατη γιά δυσ μέρες τὴν μετάβαση στὸ σχολεῖό μας. Ή αναγκαστική αὐτὴ ἀργία έδωσε τὴν εδκαιρία νά χαροῦμε τό χιονισμένο τοπό.

Snow came this year too. We were very anxious because it was a little late.
Our students enjoyed two days of vacations, and wished that it would snow again.

DEC. 4-6

snow!!

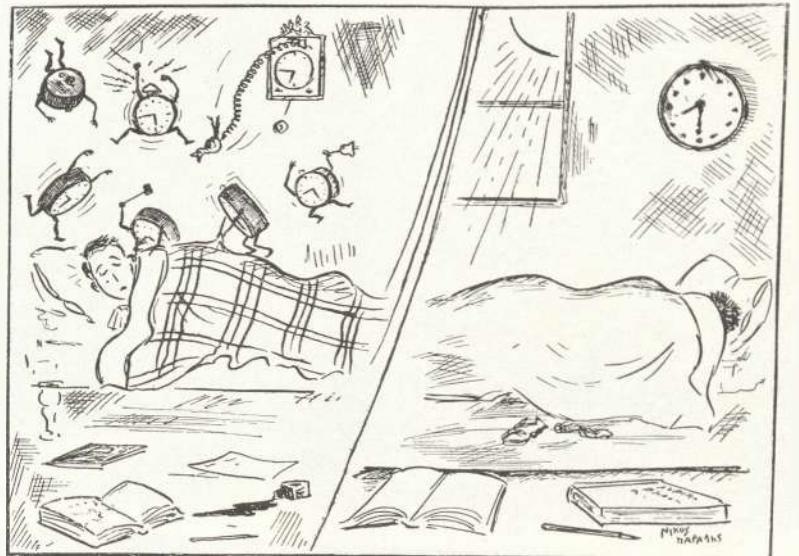

Τό χιόνι είναι κάτι πού τό περιμένουμε πιά κάθε χρονιά στὸ Κολλέγιο, γύρω στὸ Μάριη. Φέτος δμως ήρθε κάπως νωρίτερα καὶ έδωσε καινούργια εύκαιρια γιά δυσ μέρες ξεκούραση ἀπ' τὰ μαθήματα.

Σάν ἄρχισε νά πέφτη τό χιόνι δέν ἐλεγε νά σταματήσῃ καὶ γιά μέρες ὅλη ἡ χύρω περιοχὴ ήταν κατάλευκη. Οἱ έσωτερικοι βρῆκαν ἐλεύθερο πεδίο δράσης καὶ παιγνιδιοῦ—χιονοπόλεμος, κυνηγητὸ καὶ ὁ καθιερωμένος χιονάνθρωπος μὲ τό τσιμπούκι, τὰ μαύρα κουμπιά τοῦ παλιοῦ του καὶ τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων γιά καπέλο, στὸ μέσον τῆς αὐλῆς. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ μένουν στὴν πόλη δέν ύστερησαν στὸ γλέντι. Ἀρκεῖ νά δοθῇ εύκαιρια καὶ δημιουργοῦμε κέφι ὅπου κι ἀν είμαστε.

ΑΛΛΟΤΕ...

ΚΑΙ ΤΩΡΑ

DEC. 10 - FEB. 15

Ή ανακοίνωση ότι τα μαθήματα θά άρχιζουν μισή ώρα αργότερα. Έγινε δεκτή μέ ίκανοποίηση από τους μαθητές, ίδως τους μεγαλύτερους. Ο υπνος, βλέπετε, είναι τόσο εύχαριστος τώ πρω!

boarding chriſtmas party

DEC. 14

Santa Claus comes here, too, and thanks to him, our annual boarding department Christmas party was a howling success.

Τό χριστουγεννιάτικο party των Εσωτερικών συνέχισε τή χαρούμενη παράδοση των Διογενοματινών αυτών. Ο πανύψηλος Άγιος Βασίλης μοίρασε δώρα σ' όλους. Τό πρόγραμμα τής βραδιάς έκλεισε μέ διάφορα παιχνίδια.

parents' day

DEC. 11, 13

Γονεῖς περιμένουν τά πληροφορηθούν σχετικά μὲ τή διαγωγή και τήν έπιδοση στά μαθήματα τῶν παιδιών τους.

Η Miss Lake εξηγεῖ σέ μιά μητέρα τήν χροιμότητα τοῦ μαθήματος τῆς Ολυμπιακῆς Οικονομίας γιά τήν μέλλουσα νοικοκυρά.

Γιά μιά άκρη φορά τό σχολείο κάλεσε τους γονεῖς τῶν μαθητῶν γιά νά συζητήση μαζί τους διάφορα θέματα πού Διασχολούν τά παιδιά καθώς και γιά τήν έπιδοσή τους στά μαθήματα. Άκουστηκαν Έπαινοι, κατηγορίες, υποδείξεις κι έτοι τελείωσε και τό φετινό parents' day. Συνεχίστηκαν όμως, οι «συζητήσεις» τό βράδυ στό σπίτι τοῦ καθενός, και αυτά είναι «τ' άπορητα» πού δὲν τ' άκουσε δύπλοιπος κόσμος.

Μέσα διεξάγεται ή συζήτηση γονέων-καθηγητῶν και έξω περιμένουν οι «απηγορούμενοι».

χριστουγεννιάτικος παραστατικός στο Βρεφοκομείο

DEC 20

Τό φετινό χριστουγεννιάτικο έργο μας ήταν μιά έπιτυχία. Όλόκληρο δοσμένο από τους μαθητές μας, ήταν κάτι πρωτότυπο και σύρεσε σε δύος. Ήδαπτερά προσεγμένη ήταν η σκηνοθεσία και η σκηνογραφία. Ήταν μιά ένδειξη τι μπορούν να κάνουν οι μαθητές μας.

Τά κορίτσια τοῦ Συλλόγου Χριστιανικῆς Προσπαθείας έπισκεψήθηκαν τό Βρεφοκομείο κατά τή διάρκεια τῶν διακοπῶν, όπου ψυχαγώγησαν τά παιδάκια καλ εις τούς μοιρασαν δώραγιά τίς γιορτές.

DEC 23

Our Christmas play this year was scripted and directed by a member of last year's class, Theodore Hadjipantazis, now studying dramatics at Boston University. Chapel and Assembly Committees, and many other helping bands contributed to make an outstanding production.

χριστουγεννιάτικες παραστατικές

DEC 21

Classroom Christmas parties allow everyone to get into the act. There is food, presents are exchanged, and American and Greek Christmas songs are sung.

Κατά τά χριστουγεννιάτικά μας party, οι τάξεις αλλάζουν σφη. Τά γλυκά, τά δώρα και οι χοροί είναι τό πρόγραμμα τής ήμέρας. Στις περιστάσεις αυτές βρίσκουν εύκαιρια να φανούν μερικά σγγνωστά μέχρι τής στιγμής ταλέντα.

DEC 24

It is an annual tradition on Christmas day for members of our school, with the help of Mavrorachi Committee, to go around the town to friend's houses singing Christmas carols. At the same time the graduates sing to their teachers. A group of them in the Presidents house.

Ένα γκρούπ παιδιών «λένε τά κάλαντα» στά σπίτια τῶν μαθητῶν και φίλων τοῦ Κολλεγίου. Τά χρήματα είναι γιά τή Μαυροράχη.

νάλαντα

Όπως κάθε χρόνο ήτοι και φέτος οι τελειόφοιτοι λένε τά κάλαντα στούς καθηγητές τους. Μιά ομάδα στό σπίτι τοῦ Προέδρου ψάλλει μαζί με τὸν Mr. καὶ τὴν Mrs. Compton.

Πρός τὸ χωριό

ἘΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

DEC. 26

The Mavrorachi club, wishing to offer some happy hours to the people of the village provided a small Christmas celebration.

We arrived at the village with presents for the children. They welcomed us with a Christmas program and as soon as the program was over they got their presents and we departed.

— "Ελα μικρούλα, πάρε τὸ δωράκι σου."

Κατά τὴ διάρκεια τῶν διακοπῶν τῶν Χριστουγέννων μιὰ δμάδα τοῦ σχολείου ἐπισκέφθηκε τὴ Μαυροράχη καὶ ἔκανε μιὰ μικρὴ γιορτὴ ἐκεῖ γιά τὰ παιδιά. Μοιράσθηκαν ἐπίσης παιχνίδια καὶ γλυκά.

Μικροί μαθηταί, μέλη τῆς Ἀγροτολέσχης, μᾶς ἀπήγγειλαν ποιήματα.

Μετά ἀπὸ τὴν γιορτὴ, χορὸς μὲ τοὺς χωρικούς.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὴν τελευταία Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, εἶχαμε τὴν ωψηλὴ τιμὴν ἐπισκέφθη τὸ σχολεῖο μας καὶ υἱὸ τελέση τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ στὸ ναῦδριο τοῦ Κολλεγίου ὁ Παναγιώτας Μητροπολίτης μας κ.κ. Παντελέημων. Ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴ βαθειὰ ἐκτίμησή Του πρὸς τὸ έργο τοῦ σχολείου μας, ἀνέπτυξε ἐν συνεχείᾳ τὴ ομμασία τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Η διμιλία τοῦ Παναγιώτατού ξέκαμε σὲ δλους μας βιθύτατη ἐντύπωση.

MARCH 30

On a sunny Sunday the bishop of Thessaloniki visited our small chapel and spoke at the mass.

Death is something that interests people and gives them a theme for both poetry and prose. Taking this under consideration students from both schools read to us, in an assembly, some of the best writings they could find about death. All the literary material read, showed death from different aspects.

"death..."

JAN. 27

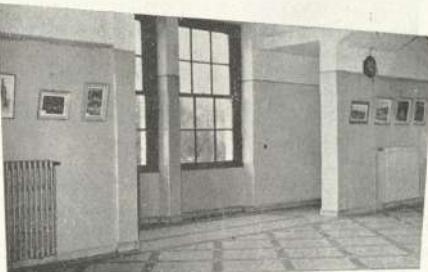
Παρακολουθήσαμε ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ πνευματικά καὶ προσεγμένα Assembly ποὺ δόθηκαν τὰ τελευταία 3 ἢ 4 χρόνια στὸ σχολεῖο μας. Θέμα του: «Ο θάνατος στὴν παγκόσμια λογοτεχνία». Μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ φροντίδα παρουσιάστηκε ἀπὸ μαθητές τῆς ἑκτῆς τάξης, πῶς βλέπουν τὸ θάνατο σνθρωποι ποὺ κατέχουν σπουδαία θέση στὰ Ἑλληνικά καὶ ξένα γράμματα. Τὸ Assembly οημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία· αὐτὸ ἀπέδειξε, ὅχι μόνο τὸ πυκνὸ ἀκροστήριο, ἀλλὰ καὶ ἡ διχογνωμία ποὺ σηκώθηκε ἀνάμεσα στοὺς ἀκροστές καὶ ἡ ουζήτηση γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέμα ποὺ συνεχίστηκε γιά πολλές μέρες.

Έκθεσεις

Μέ πρωτοβουλία τοῦ κ. Παραλή καὶ τῇ βοήθεια τοῦ Μαθητικοῦ Συμβουλίου διωργανώθηκε φέτος στὸ κεντρικό κτήριο τοῦ Ἀρρεναγωγείου ἔκθεση ἑργῶν τέχνης. Ἐτοι στὶς 18 Φεβρουαρίου εἶχαμε τὴν ἐόκαιρια νὰ ἀπολαύσουμε ἑργα χαρακτικῆς τοῦ κ. Γ. Μόσχου. Κατόπιν ἀκολούθησαν ἑργα τοῦ κ. Π. Ρέγκου, πίνακες μαθητῶν τοῦ σχολείου μας καὶ τελευταῖα εἶχαμε πίνακες τοῦ Νeαn Small. Σκοπός τῶν ἔκθεσεων αὐτῶν εἶναι νὰ δώσουν τὴν εὔκαιρια στοὺς μαθητὲς νὰ ἔξοικειωθοῦν μ' αὐτή τῇ μορφῇ τῆς τέχνης ζώντας κοντά σ' αὐτήν, κι' ἔχοντας τὴν δυνατότητα νὰ τὴν ἀπολαύσουν σὲ κάθε ἐλεύθερη ὥρα τους.

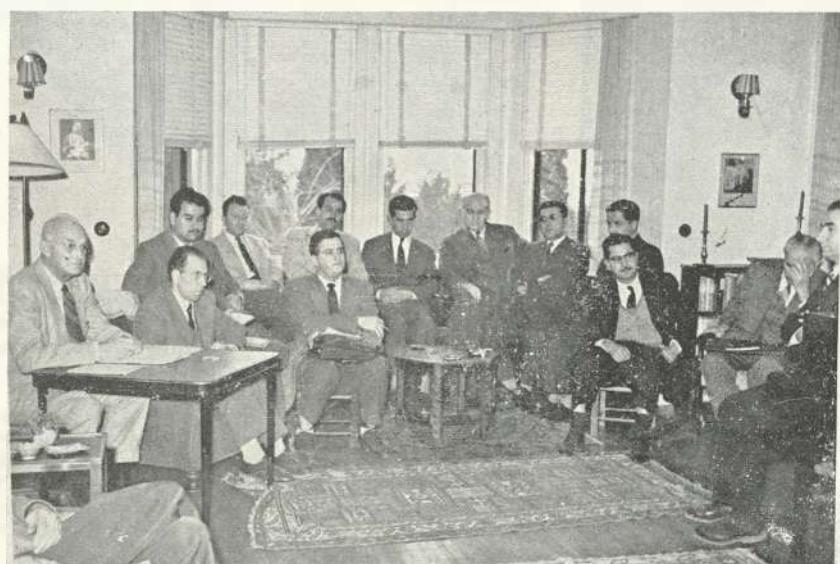
This year for the first time we had various expositions of art as wood curving, painting, photography etc.
All these things attracted the interest of the students.

FEB. 20

Φάνταρ
Εποικια
Διπλός γάλλος
Μικρή θεωρία

Η ὅμαλη λειτουργία τοῦ σχολείου ἔξασφαλίζεται καὶ μὲ τὶς συχνές συνεδριάσεις τῶν καθηγητῶν. Μετὰ ἀπό τὰ σοβαρὰ θέματα συζητοῦν τώρα γιὰ τὴν ἔκδρομή τους στὴν Καστοριά

Faculty meetings are very often at Anatolia. During them many problems find their solution and questions find their answer.

Συμβούλια

FEB. 26

Faculty meetings are very often at Anatolia. During them many problems find their solution and questions find their answer.

Τσάι - χορός

Ο Σύλλογος Ἀποφοίτων τοῦ Κολλεγίου θέλοντας νὰ δώσῃ μιὰν εὔκαιρια στοὺς τελείωφοιτους μαθητές καὶ μαθήτριες—μιὰ πού σε λίγο θά γίνουν μέλη του — νὰ γνωριστοῦν μὲ τὰ παλιά μέλη, διωργάνωσε ἔνα χορευτικό ἀπογευματινό. Ἐκτὸς ἀπό τοὺς τελειοφοίτους καὶ τοὺς ἀποφοίτους παρευρέθηκαν ὁ πρόεδρος καὶ ἡ κ. Συιρόποιο, ο Dean καθὼς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Ἐπέογλου. Τό ἀπόγευμα πέρασε εύχαριστα μέσα σὲ μιὰ θερμὴ ἀτμόσφαιρα γεμάτη κέφι.

MARC 30

The alumni invited the graduating class of both schools for an afternoon tea.

The atmosphere was very friendly and we were able to get acquainted with our future comrades.

The dance that followed, was opened by the president of our Alumni, Mr. Ebeoglou. Mr. and Mrs. Compton, Mr. and Mrs. Small, Miss Robbins, Mr. and Mrs. Pararas, and many other members of the faculty were present.

Καρναβάλι

FEB. 20

Tά κορίτσια τοῦ Οἰκοτροφίου είχαν τὴν ἀποκριάτικη γιορτή τους στὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου. Ὄμολογουμένως ήταν μιὰ δεέχαστη βραδιά γεμάτη ἀπρόσωπα.

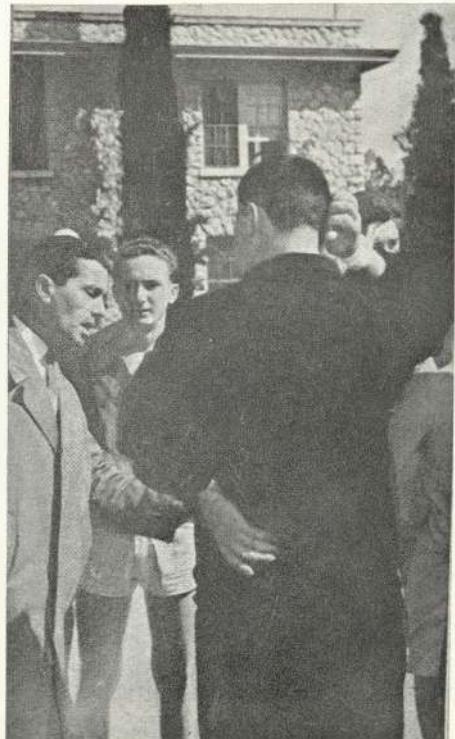
The boarders carnival party took place in the new dormitory building

All the boarders as well as the teachers were present, and almost everybody was dressed-up. You could see cow boys, gipsy girls, chinese boys and girls and all shorts of other funny and pretty costumes. As far as we can remember it was the most successful carnival party ever given in the boarding department.

ΦΙΛΙΚΟΙ

"Εχει γίνει παράδοση πια οι αθλητικές όμάδες του σχολείου μας να έπισκεπτωνται τό Κολλέγιο των Αθηνών τόν ένα χρόνο, ένω τόν έπόμενο οι όμάδες τού Κολλεγίου Αθηνών έρχονται στή Θεσσαλονίκη. Φέτος ήταν η σειρά τού Κολλεγίου Αθηνών να μάς έπισκεψθούν. Παρ' όλο που ήταν φιλοξενούμενοι μας τούς νικήσαμε καλ στά τρία παιχνίδια, δηλαδή βόλλευ, μπάσκετ καὶ ποδόσφαιρο. Ή μόνη ήττα μας ήταν στό μονό πίγκ - πόρκ, ένω στό διπλό νικήσαμε.

Τό bolley ήταν
σχετικά εύκο-
λο. Νικήσαμε
2 - 0.

Στό ποδόσφαι-
ρο νικήσαμε μέ
4 - 1.

MARCH 23, 24

Πριν άπο τούς άγωνες άνταλ-
λάξαμε άναμνηστικά δώρα.

Boys of the athletic varsity teams of the Athens' College, visited us, for a series of Matches with our teams. We hope that they were as satisfied as we were at those days, although we were the winners in all three games.

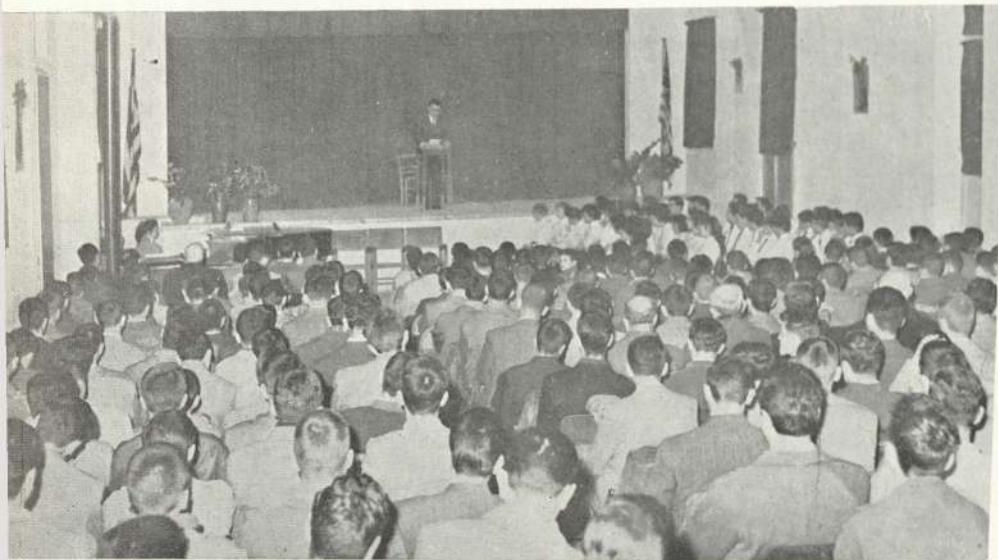

Ο άγωνας τού basket ήταν σκλη-
ρός καὶ συναρπαστικός. Τό σκόρ
36-32. Η νίκη μας ήταν δύσκολη
ἀλλά δίκαιη.

Γιὰ πρώτη φορά είχαμε καὶ πολ-
λούς θεατές.

25 Μαρτίου

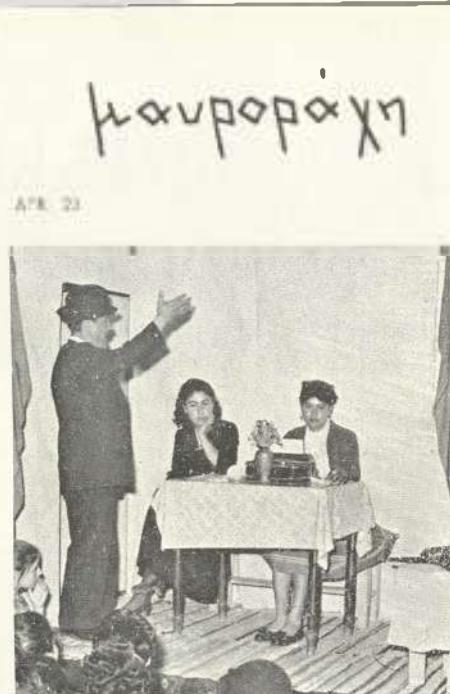

MARCH 25

Η έπετειος της Εθνικής άναστασης του γένους μας γιορτάστηκε μέ όπιβλητικότητα. Ο προγονικός ήρωασμός και οί άκατάβλητοι αγώνες γιά τη λευτεριά έξυμνήθηκαν στον πανηγυρικό που έκφωνήθηκε, σύμφωνα μέ μιά έπιτυχημένη κανονιμία, άπό καθηγητή φέτος. Άκολούθησε παρουσίαση άπό τον «Παπαφλέσσα» δοσμένη άπό μαθητές της πέμπτης. Στήνη έπιτυχία της γιορτής ουντέλεσε δπως πάντα ή χορωδία. Τό άπόγευμα τό σχολείο μας άντιπροσωπεύθηκε στή μαθητική παρέλαση άπό διαλεγμένο τμῆμα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Ο έορτασμός έκλεισε μέ κατάθεση στεφάνου στό Αγαλμα τοῦ πρύκιπος Νικολάου.

The celebration for the 25th of March took place again this year in Willard Hall. Some students read pieces concerning the day, others recited poems, and the program ended with some songs. In the afternoon, in spite of the bad weather, we had the usual school parade, and the next day each school laid a wreath on the Prince Constantine statue.

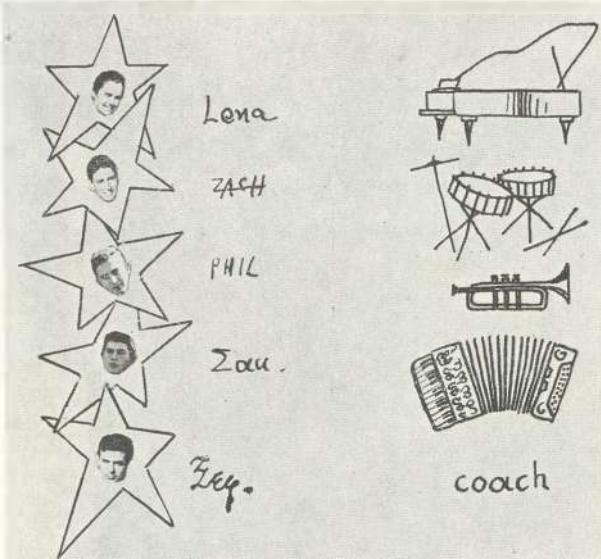
Στή διακοπές τοῦ Πάσχα παιδιά τοῦ σχολείου μέ τόν νέο Πρόεδρο μας Dr. Johnston, έπισκέφθηκαν τή Μαυροράχη. Έκεί οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ μᾶς έπιφύλαξαν μιάν εύχαριστη έκπληξη. Άνεβασαν κι έπαιξαν μὲ έπιτυχία τόν «Ψευτοθόδωρο» τοῦ Δ. Ψαθᾶ.

Once again the committee visited the village with the new president-elect. There he addressed the villagers and we attended a play given for us.

ΠρωτοΒουλία

APR. 30

Έπιτυχία σημείωσε καὶ τό Ασσεμ्बλι τοῦ Απριλίου, στό δόποιο τό «Κουαρτέτο τής έκτης» μετά άπό μιά προσεγμένη είσαγωγή μᾶς έπαιξε μερικά γνωστά κομμάτια που ένθουσιάσαν τό άκροστήριο. Τό πιό διξιοπρόσεχτο είναι δτι κανείς άπό τούς τέσσερις μουσικούς μας δέν σχολείται σουστηματικά μέ τό όργανο που έπαιζε.

The Jazz assembly was a novelty among our noon assemblies.

The short preface about jazz, the decoration of the hall and the scene, as well as jazz pieces themselves, which were well known and well played, filled us with enthusiasm.

All of the performers were students from our two schools.

you will be

unforgettable

Μετά από 45 χρόνια υπηρεσία στό σχολείο φεύγει φέτος ο Πρόεδρός μας κ. Carl C. Compton.

Σαν μιά μικρή άναγνώριση του μεγάλου έργου του παραθέτουμε μία σειρά φωτογραφιών από την πολύ-πλευρη ζωή του.

He was ready to accompany us in all our activities; he was with us at the Alumni Ball, and he was with us at Verria with the athletic teams.

He was an excellent public speaker. People were often quoting his speeches.

Our retiring president, Mr. Carl C. Compton is a many men in one: husband and father, teacher, speaker, sports enthusiast, gracious host and most of all, friend.

This year found him carrying on his busy fruitful life in many places on many different occasions.

The sixth form laid Mr. Compton's picture on the wall of the second floor.

His door was always open to every one—from diplomat to student

A sign of Mr. Compton's youth is revealed by his interest in the future.

After the supper that was given for the departing Comptons, and the incoming Johnstons.

He made a practice of personally awarding prizes won at the annual field day

"The old order changeth"

Αποχωρεῖ άκόμη φέτος και ο σεβαστός μας γυμνασιάρχης κ. Λάμπρος Παραράς. Τὰ δύο έκανε γιά τό σχολείο μας είναι πολλά. Πρέπει νά φύγη μέ την πεποιθηση ότι οι μαθητές του θά τὸν θυμούνται πάντα.

Our respected Mr. L. Pararas is retiring too this year.

MAY 9-12

Our Chorale traveled directly to Athens, by train, to take part in the spring festival, held annually at Pierce College.

They sang successfully—having members from both schools is a great advantage.

Pierce College was excellent in hospitality, and we will never forget the fun we all had at the College the last night of our stay.

Γιά νά πάρη μέρος στό μουσικό Festival που δργανώνει κάθε χρόνο τό Pierce College ταξίδεψε στην Αθήνα γιά τρεῖς μέρες, η Μεικτή Χορωδία μας. Ή έμφανισή της ήταν πολύ ίκανο-ποιητική και τά σχόλια γι' αυτή στὸν καθημερινό τύπο, πολύ κολακευτικά.

Πασχαλινές Συμφορές

Κατά την διάρκεια τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα παράλληλα μὲ τὴν καθιερωμένη πιά έκδρομή τῶν τελειοφοίτων βρήκαν τὴν εύκαιρα νά έκδράμουν τάξεις κοριτσιῶν.

Ἐτοι ή Τετάρτη πήγε στὸν Βόλο καὶ ἐπισκέφθηκε πολλὰ χωριά τοῦ Πηλίου, ἐνῶ ή Πέμπτη πήγε στὰ Μετέωρα. Ή εύθυμα καὶ ή στενή γνωριμία τῶν κοριτσιῶν ήταν τὰ κύρια χαρακτηριστικά τῶν έκδρομῶν.

During Easter time many classes have the opportunity, of traveling to various places. This year the fourth form visited the villages in Pilion, which are famous for their beauty, and the fifth form went to Meteora for three days.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ

MAY 17, 19, 23, 24

«Αν έπεινε έμένα, γιατὶ νά μὴν πείσῃ καὶ τὸν Κάρολο, καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο;»

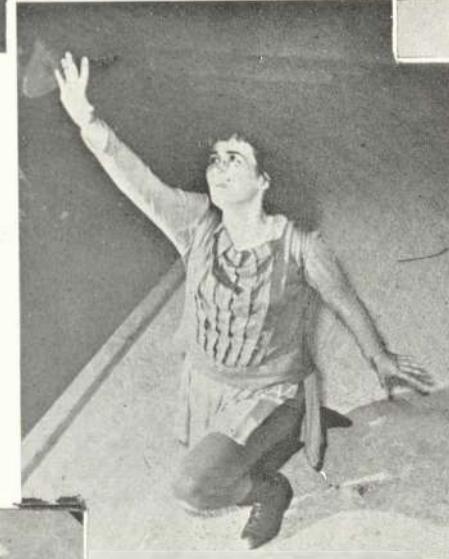
Μεγάλη ἐπιτυχία οιμείωσε τὸ ἀνέβασμα τοῦ φετινοῦ ἔργου τοῦ θεατρικοῦ 'Ομίλου στὶς τέσσερεis παραστάσεις του. Παρ' ὅλο ποὺ τὸ ἔργο διακρούσε δυδιμοὶ περίπου ὥρες διεσπάτης δέν κουραζόταν καθόλου, γιατὶ οἱ διάλογοι ήταν πολὺ ζωντανοὶ καὶ ξυπνοὶ, δι φωτισμὸς πολὺ προσεγμένος καὶ τὰ σκηνικά δημοφογα.

«Ἄγιέ μου Μιχαήλ, λυπήσου με λυπήσου με Κύριέ μου!»

«Μά, ἀπ' ὅτι ξέρω ή 'Ορλεάνη βρίσκεται στὰ χεριά τῶν Αγγλων. Πῶς θὰ πάμε ἐκεῖ;»

«Δέν φοβᾶσαι νά πεθάνης;»

«Απαιτῶ νά τῆς έπιβληθῇ ή ξαχάτη τῶν ποινῶν!»

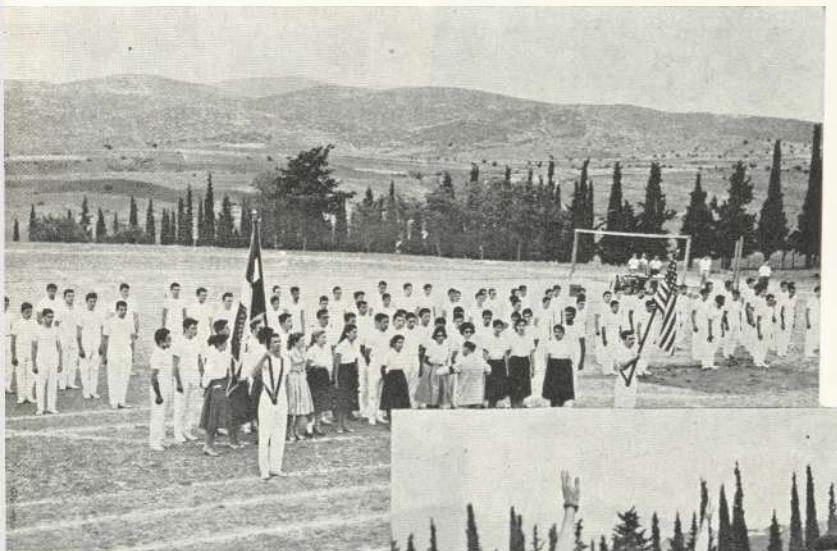
This year the two Drama Clubs decided to present a new play to the school. The play chosen was "The Lark" by Jean Anouilh, which was thought to be more successful than last year's "Our town". They loved the play and after hard practice and rehearsals they gave four presentations. The play held the interest of the audiences who followed it very carefully and applauded our performances.

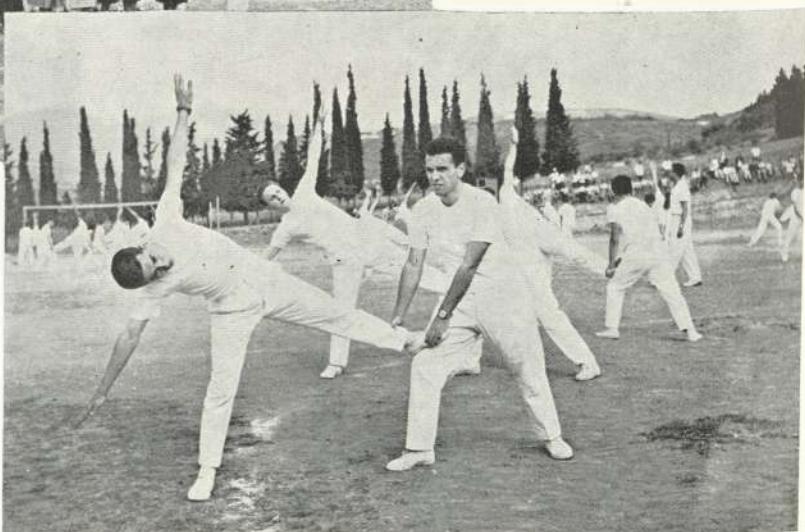
field day

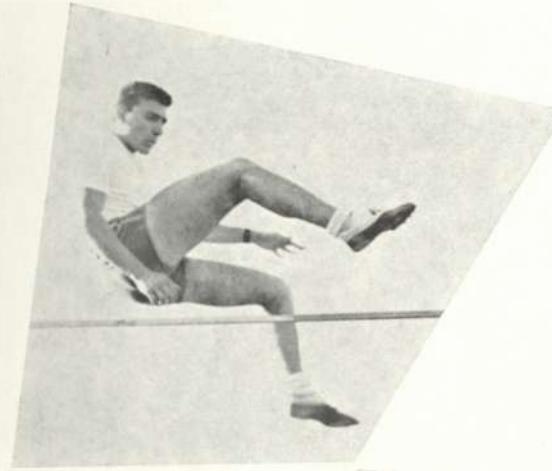
MAY 17, 18

On these days of May the boys' yearly field day was held in the usual place. Fortunately the weather was good and many people watched the exercises and the usual track and field meets.

Όπως κάθε χρόνο και φέτος είχαμε σγώνες στίβου και γυμναστικές έπιδείξεις—που καθιερώθηκαν από πέρυσι—στό Κολλέγιο. Μετά τὴν παρέλαση ἡ χορωδία ἔφαλε τὸν υμνο τοῦ Κολλεγίου καὶ ἀμέσως ἀρχισαν οἱ γυμναστικές δραστηριότητες μαθητές καὶ γυμναστικά παιχνίδια από τις μικρότερες τάξεις. Ἀκολούθησαν σγώνες στίβου καὶ ἡ ἀπονομὴ ἐπάθλων στοὺς νικητές. Τό πρόγραμμα ἐκλεισε μὲ τὸν θενικό μας ώμον.

Βαθμολογία:

A' Κατηγορία

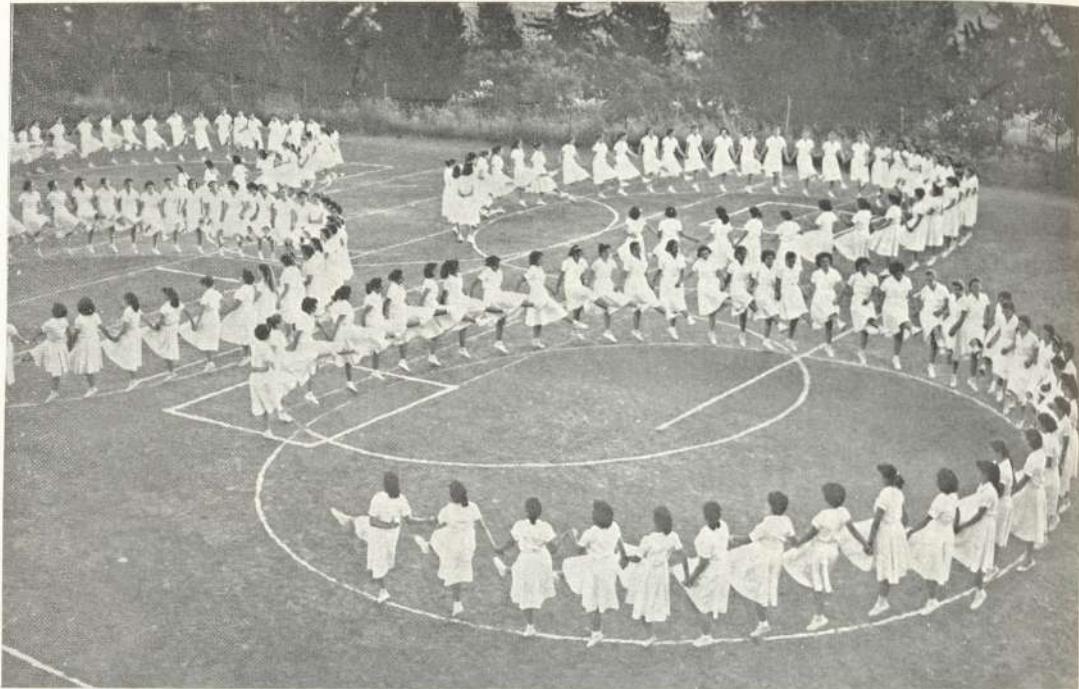
1η ή τάξη τοῦ '58	βαθμοί	93
2η » » '60	»	92
3η » » '59	»	14

B' Κατηγορία

1η ή τάξη τοῦ '61	βαθμοί	93
2η » » '62	»	48

C' Κατηγορία

1η ή τάξη τοῦ '63 A	βαθμοί	44
2η » » '63 B	»	26
3η » » '64	»	23

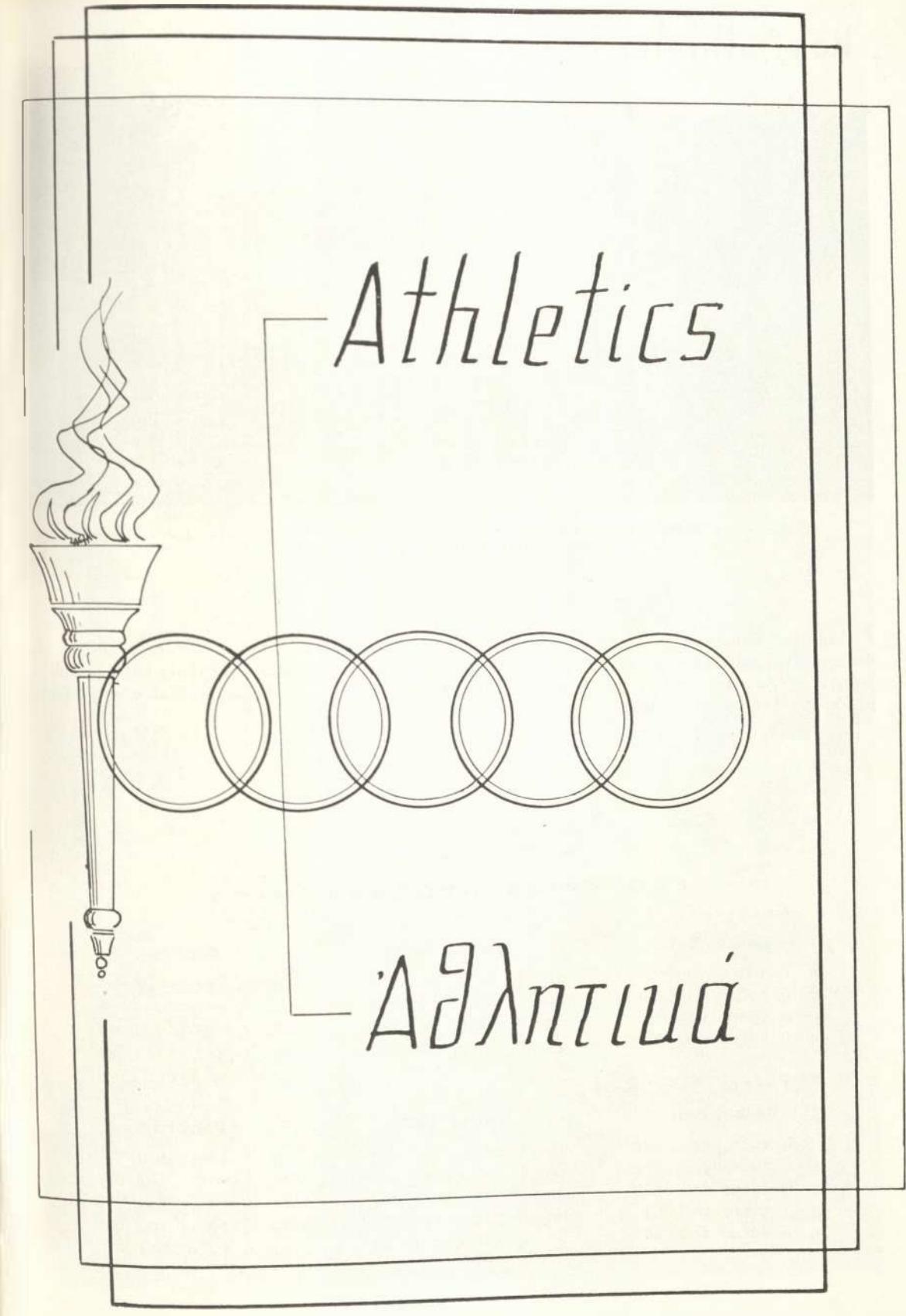

MAY 25

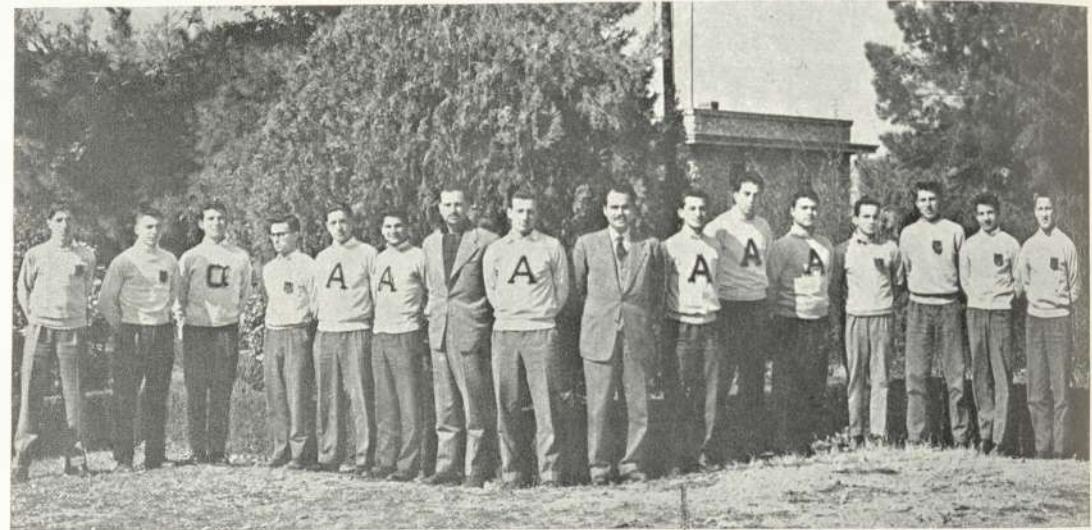
After hard and tiresome preparations the May Day program was given on May the 25th. The exercises, the games, the folkdances as well as the uniformins were very impressive and very much liked. Some said that it was the best May Day program presented during the last few years.

Μετά από πολλούς κόπους και πρετοιμασίες, παρουσιάσθηκε την τελευταία έβδομάδα του Μαΐου τό πρόγραμμα των γυμναστικών έπιδείξεων των κοριτσιών που περιελάμβανε άσκήσεις, τούμπες, χορούς και παιχνίδια.

Οι φιλοξενούμενοι μας ευχαριστήθηκαν ιδιαιτέρως και θαύμασαν την άκριβεια της έκτελέσεως των δοκήσεων και τού σλου προγράμματος.

boys' athletic association

PRESIDENT: ANGELOS SKIZAS; VICE PRESIDENT: NICK ZELOMOSIDES; SECRETARY: JOHN VAKIANIS
ADVISORS: Mr. A. DOUKAS; Mr. E. KALFELIS.

Τὸ Ἀθλητικὸ Συμβούλιο ἀρρένων ρυθμίζει τὴν ὅλην ἀθλητικὴν κίνησην τοῦ Ἀρρεναγωγείου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς προέδρους ἀθλητικῶν τῶν τάξεων. Ἀκόμα δπονέμει κάθε χρονία τὰ τιμητικά «Α» στὰ παιδιά ποὺ παίζουν δύο χρόνια στὶς μεικτὲς τοῦ σχολείου μας ἡ ἔχουν ρεκόρ Κολλεγίου στὸ στίβο.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ

A'. Κατηγορία:

Basket ball

1η ἡ τάξις τοῦ '58
2α ἡ τάξις τοῦ '59
3η ἡ τάξις τοῦ '60
4η ἡ τάξις τοῦ '61

Volley ball

1η ἡ τάξις τοῦ '58
2α ἡ τάξις τοῦ '61
3η ἡ τάξις τοῦ '59
4η ἡ τάξις τοῦ '60

Foot ball

1η ἡ τάξις τοῦ '58
2α ἡ τάξις τοῦ '59
3η ἡ τάξις τοῦ '61
4η ἡ τάξις τοῦ '60

B'. Κατηγορία:

Basket ball

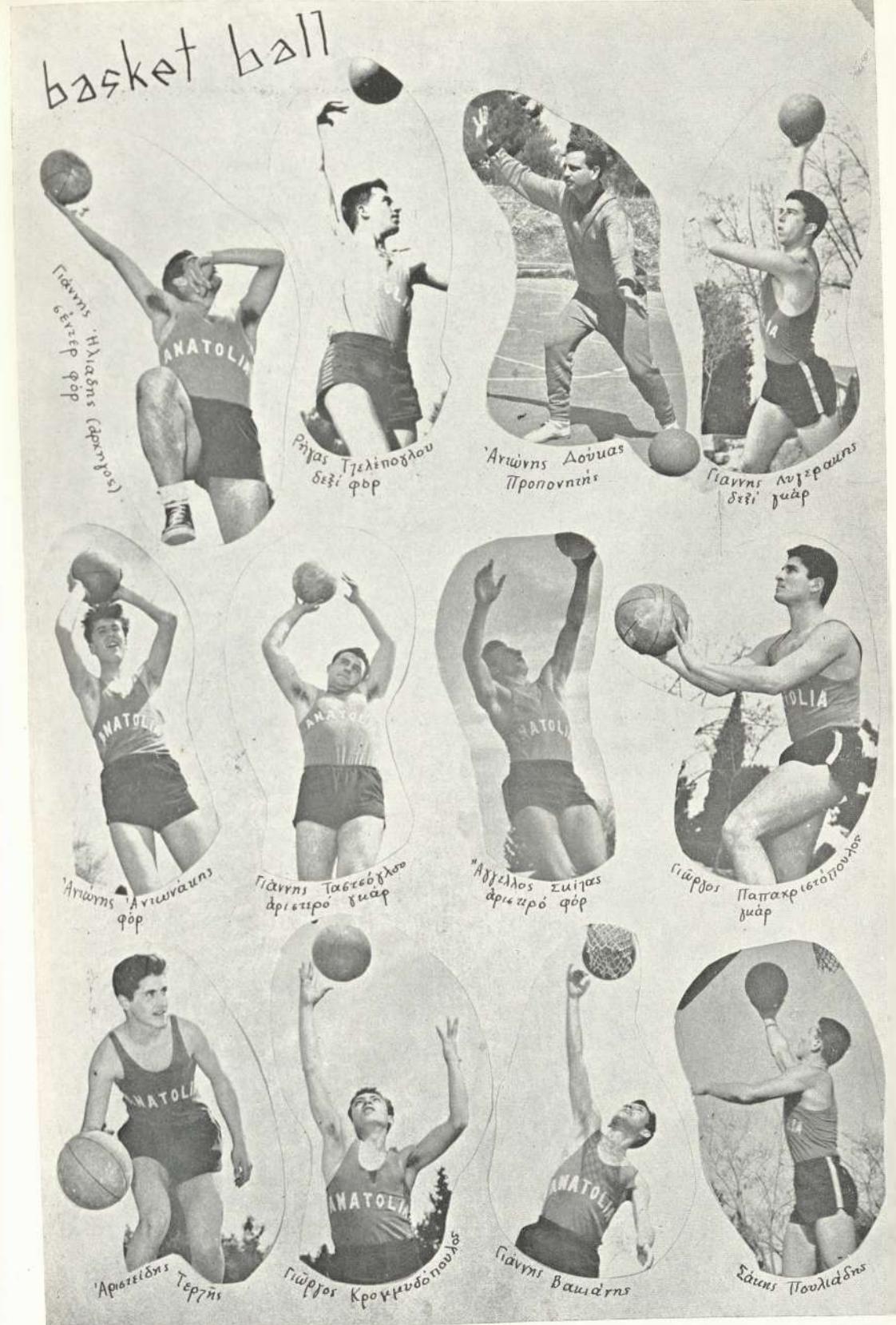
1η ἡ τάξις τοῦ '62A
2α ἡ τάξις τοῦ '62C
3η ἡ τάξις τοῦ '62B
4η ἡ τάξις τοῦ '63
5η ἡ τάξις τοῦ '64

Volley ball

1η ἡ τάξις τοῦ '62C
2α ἡ τάξις τοῦ '62A
3η ἡ τάξις τοῦ '63
4η ἡ τάξις τοῦ '62B
5η ἡ τάξις τοῦ '64

Foot ball

1η ἡ τάξις τοῦ '63
2α ἡ τάξις τοῦ '62C
3η ἡ τάξις τοῦ '62B
4η ἡ τάξις τοῦ '62A
5η ἡ τάξις τοῦ '64

foot ball

Νίκος Σελομούδης (άρχηρος) μέσα άριστερά, Άποστολος Αναστασάδης τερματοφύλακας, Ήλιος Τερζόπουλος κεντρικός διπιθοφύλακας, Άλεξ Τσακιαρής μέσα δεξιά, Φίλιος Χαδάβης άριστερό χάφ, Βασίλης Μπίκος άριστερος διπιθοφύλακας, Αγγελος Σκίνης έξω άριστερά, Γιώργος Ανιώνας κεντρικός κυνηγός, Σάκης Πλοποδημητρίου δεξιός διπιθοφύλακας, Άργυρης Παπαδόπουλος έξω άριστερά (άναπλ.), Νίκος Λαλαΐσης έξω δεξιά, Νίκος Ιωκιάνης δεξιά χάφ. Άναπληρωματικοί: Ναζαρέτ Ποσκερεζίδην, Κώνιος Κρανιάς. Προπονητής: Ανιώνης Δούκας.

ΦΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΙΚΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΜΑΣ

Basket ball:

'Αμερικανοί	—	'Ανατόλια	56 - 68
Αιβαηγύ	—	»	68 - 51
Γυμνάσιο Σερρών	—	»	56 - 105
'Απόφοιτοι	—	»	64 - 59
Τζημουρώτα	—	»	50 - 57
Στρ. Ιατρ. Σχολή	—	»	56 - 62
'Εμπορ. Σχολή	—	»	42 - 45
'Αριστοτ. Βεροίας	—	»	48 - 54
Κολλέγιο 'Αθηνῶν	»	»	32 - 36
'Αριστοτ. Βεροίας	»	»	40 - 44

Foot ball:

Γυμνάσιο Σερρών	—	'Ανατόλια	4 - 1
Στουγιαννάκη	—	»	0 - 0
Γ' Γυμνάσιο	—	»	1 - 6
Κολλέγιο 'Αθηνῶν	—	»	1 - 4
'Αριστοτ. Βεροίας	—	»	2 - 3
Τζημουρώτα	—	»	0 - 2
'Αριστοτ. Βεροίας	—	»	6 - 1

Volley ball

Γυμνάσιο Σερρών	—	'Ανατόλια	0 - 3
Κολλέγιο 'Αθηνῶν	—	»	0 - 2
Χ. Α. Ν.	—	»	1 - 2
'Αριστοτ. Βεροίας	—	»	3 - 0
»	»	»	0 - 2
'Αριστοτ. Βεροίας	—	»	0 - 2
»	»	»	0 - 2

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

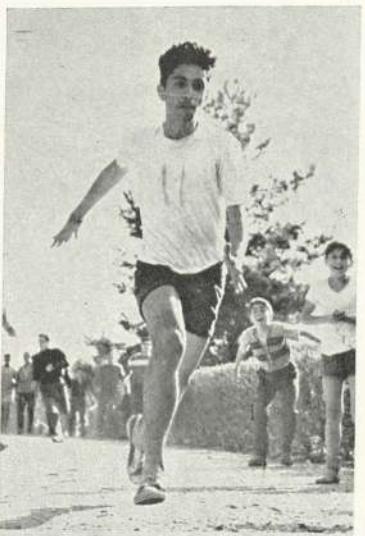
Basket ball

Πρωταθλήτρια ομάδας: Κολλέγιο 'Ανατόλια	
Δελασσάλ	— 'Ανατόλια 40 - 43
Κωνσταντινίδη	— » 26 - 49
Στουγιαννάκη	— » 0 - 2

Volley ball

Πρωταθλήτρια ομάδας: Κολλέγιο 'Ανατόλια	
Ζαχαριάδη	— 'Ανατόλια 0 - 2
Τζημουρώτα	— » 0 - 2
Στουγιαννάκη	— » 0 - 2

εποξικού πάγκου

Τερματισμός:

- 1ος Ν. Λαλάτος '61
- 2ος Ν. Βακιάνης '58
- 3ος Μ. Πικουλάκης '60

Βαθμολογία:

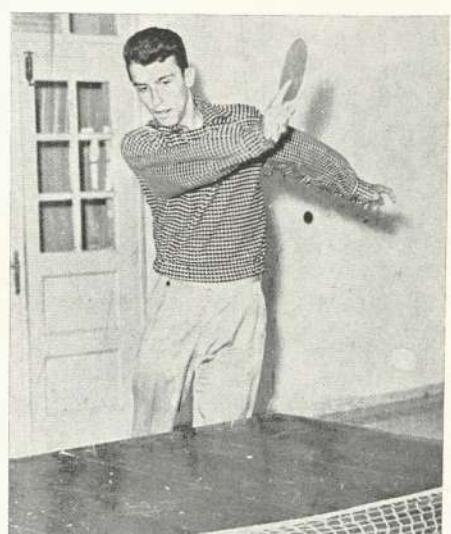
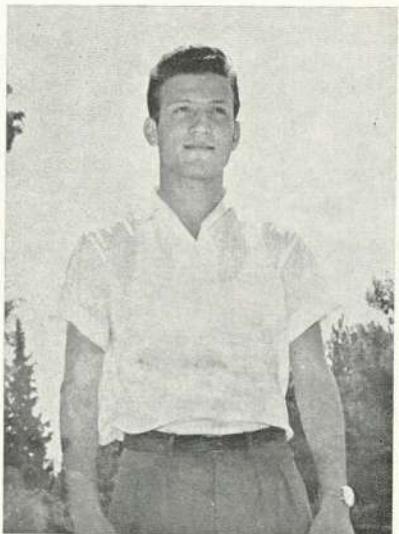
- 1η ή τάξις τοῦ '61
- 2α ή τάξις τοῦ '58
- 3η ή τάξις τοῦ '60
- 4η ή τάξις τοῦ '59

Ο ανώμαλος έγινε και φέτος κανονικά μὲ σημαντική συμμετοχή αθλητῶν. Είχε δύμως παράδοξα διποτέλεσματα: τὸ σπάσιμο τοῦ ρεκόρ διπό ένα τριταῖο καὶ σὰν διποτέλεσμα τὴν τρίτη τάξη πρώτη στὴ βαθμολογία.

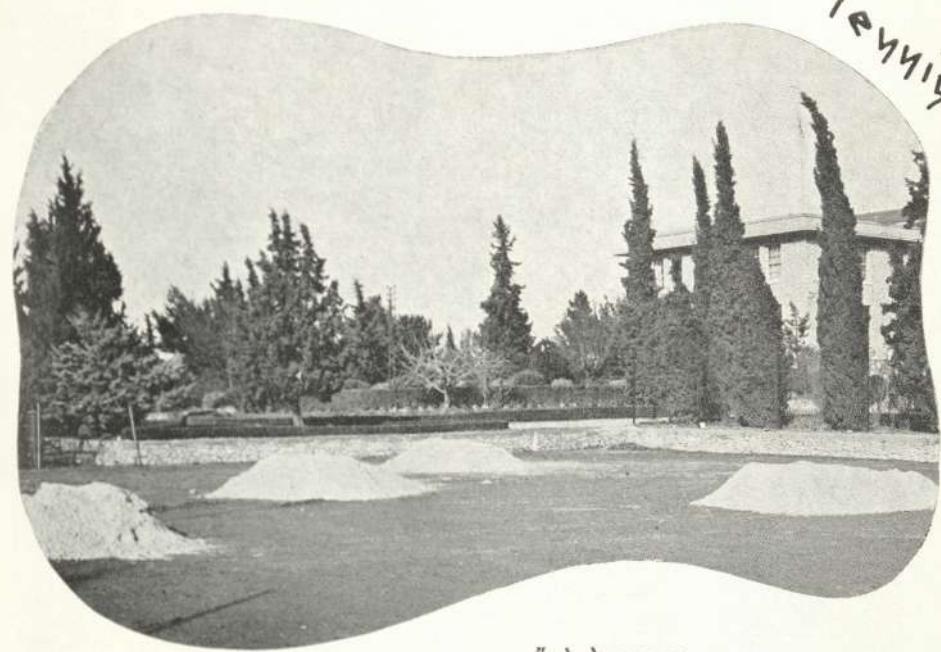
Στὸ διαγωνισμὸς ἐλευθέρας βολῆς ἡ συμμετοχὴ εἶναι ἀπεριόριστη κι δποιος διπό αὐτοὺς κατορθώσει νά βάλῃ περισσότερες «προσωπικές βολές» παίρνει τὴν πρώτη θέση. Πρωταθλητής βγῆκε ὁ Α. Σκλζας ('59) μὲ δεύτερο τὸν Λαμπαδίτη ('61) καὶ τρίτο τὸν Κωστάκη ('61). Στὴν δεύτερη κατηγορία πρώτος ἦλθε ὁ Τ. Οικονόμου ('62 C), δεύτερος ὁ Μπάρακλης ('62 B) καὶ τρίτος ὁ Α. Λυγεράκης ('63).

Τὸ ἔσωτερικὸ πρωτάθλημα πίγκ- πόλκ ἔγινε μὲ σύστημα διπλοῦ ἀποκλεισμοῦ (διουβελε κποκ - ουτ). Πρωταθλητής ἀναδείχθηκε ὁ Μπακόπουλος τῆς 4ης, μὲ δεύτερο τὸν Λυγεράκη τῆς 6ης καὶ τρίτο τὸν Μπενσασών, ἐπίσης τῆς 6ης. Στὴν δεύτερη κατηγορία πρῶτος ἦλθε ὁ Χρυσοχοΐδης τῆς '62 A μὲ δεύτερο τὸν Παπαθανασίου τῆς '63 καὶ τρίτο τὸν Σπυρίδη τῆς '62 B.

free shot

Tennis

ἄλλοτε...

καὶ τώρα!

track + field

άθλητικες ημέριδες

MAY 8, 13

On these days we had the track and field meets of the year. The participants were many and the competition rough. Result: some records were broken.

Πρωταθλητής στις ρίψεις άνδειχθηκε ο Τσατσόγλου ('59) και δεύτερος ο Λυγεράκης ('58).

Στό αλμα πρώτος ήλθε ο Τερζῆς του '60 με δεύτερο τὸν Παπαδημητρίου του '58.

Στοὺς δρόμους διέπρεψε ή τάξη του '60. Πρώτος ο Γεωργιάδης και δεύτερος ο Βοσκερτζιάν.

girls' athletic association

PRESIDENT: NANA NALTSI; VICE PRESIDENT: EMILIA GARIP; SECRETARY: LENA MAKRI.
ADVISORS: Miss MARIKA KONTOZOGIOU; Miss RENA CHRISTODOULOUPOULOU.

Τὸ Ἀθλητικὸ μας Συμβούλιο, ποὺ μόλις άριθμεῖ δύο χρόνια ζωῆς, σκοπὸ έχει νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα στὶς μαθήτριες, νὰ ἀναπτύξῃ τὶς ἀθλητικὲς τους Ικανότητες καὶ νὰ προωθήσῃ γενικὰ τὸν ἀθλητισμὸ στὸ σχολεῖο μας. Ακόμα διοργανώνουμε ἀθλητικὲς συναντήσεις μὲ δλλα σχολεῖα.

Φιλικὲς αναπτυξίες:

Pierce College — Anatolia

basket ball 24 - 26

volley ball 0 - 2

base ball 9 - 22

Σχολικὸ πρωτάθλημα Γυμνασίων Θεονίκης

Basket ball:

Πρωταθλήτρια δμάς: Anatolia

2η: Βαλαγιάννη

Volley ball:

Πρωταθλήτρια δμάς: ΟΑγιος Βικέντιος

2η: Anatolia

basket ball

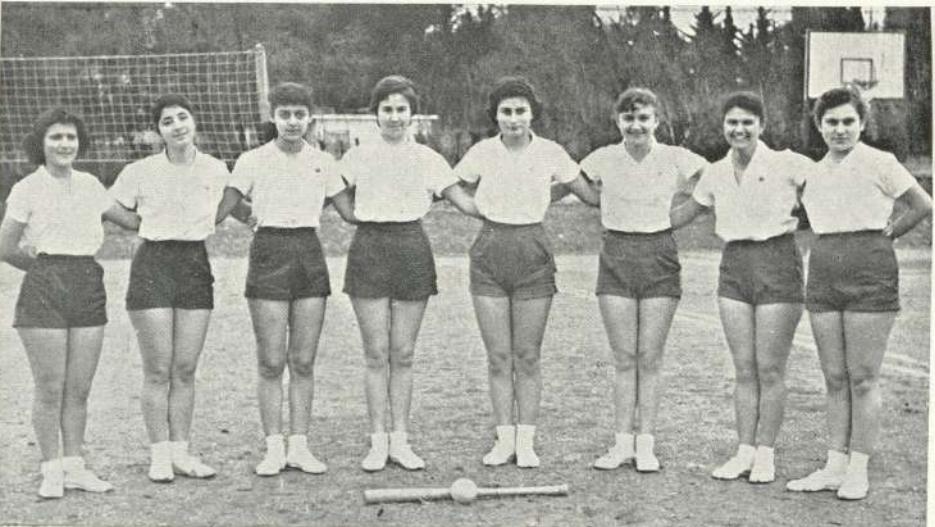
Ιουλία Καλλιπολίτου, Αύγη Φασιανοῦ, Λέλα Μάργιου, Άθηνα Μιχαήλ,
Μάρθα Κουρνάβου (άρχηγός), Άλκιστη Νεράτζη, Έλσα Εσκιτζιάν,
Έλσα Μουράτογλου, Ιωάννα Ιωαννίδου, Νανά Νάλτσα.

volley ball

Ιωάννα Ιωαννίδου, Βασιλική Θεοχάρη, Έφη Ασλανίδου, Λένα Μακρή
(άρχηγός), Λίνα Αναγνωστοπούλου. Δέσποινα Χαϊτούγλου, Ζέτα
Φρέγκογλου, Αιμιλία Γκαρίπη, Νίκη Προυσανίδου.

base ball

Ρούλα Ιωαννίδου, Τούλα Πεχλίδου, Ιωαν Λείτση, Λένα Μακρή (άρχηγός),
Λένα Γιδύλη, Έφη Ασλανίδου, Βασιλική Θεοχάρη, Άννα Καλφοπούλου.

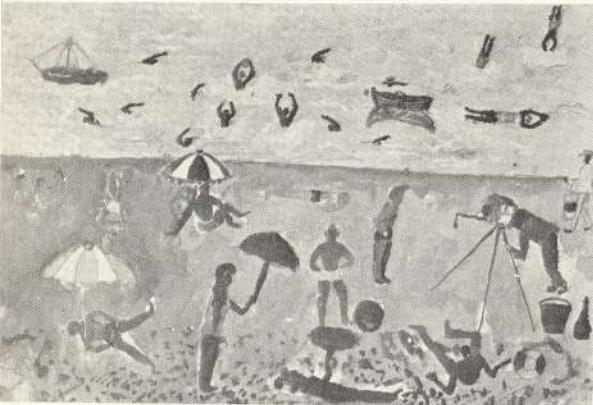
φίλικοι

Από τούς δύοντες
μας με το Pierce
College.

άπο την ώρα
της ζωγραφικής

painting

άπρόστατη

The unpredictable!

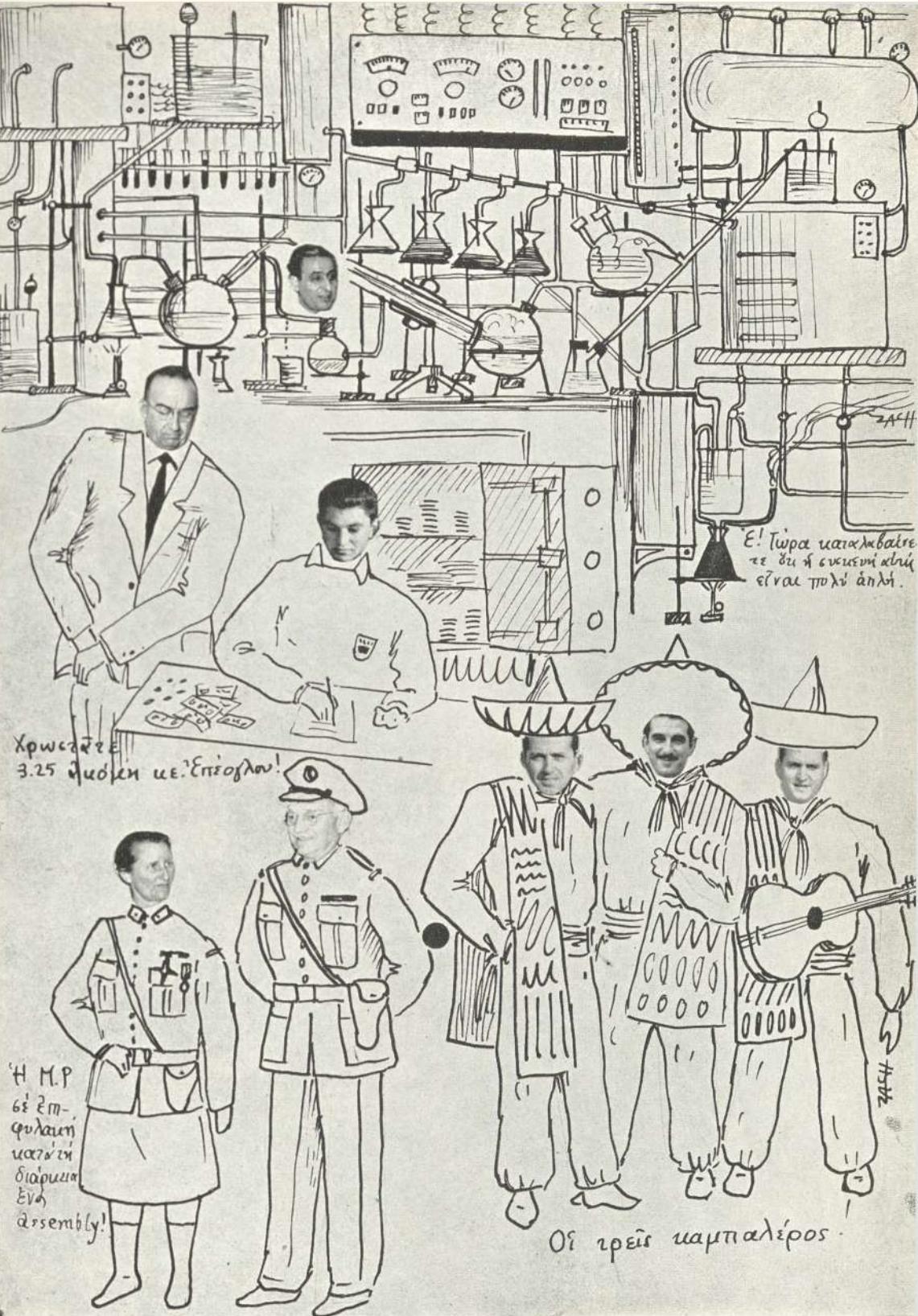
Τὸ Macedonia Hall μετὰ ἀπὸ ἔνα «ἀκίνδυνο» πείραμα στὸ χημεῖο!

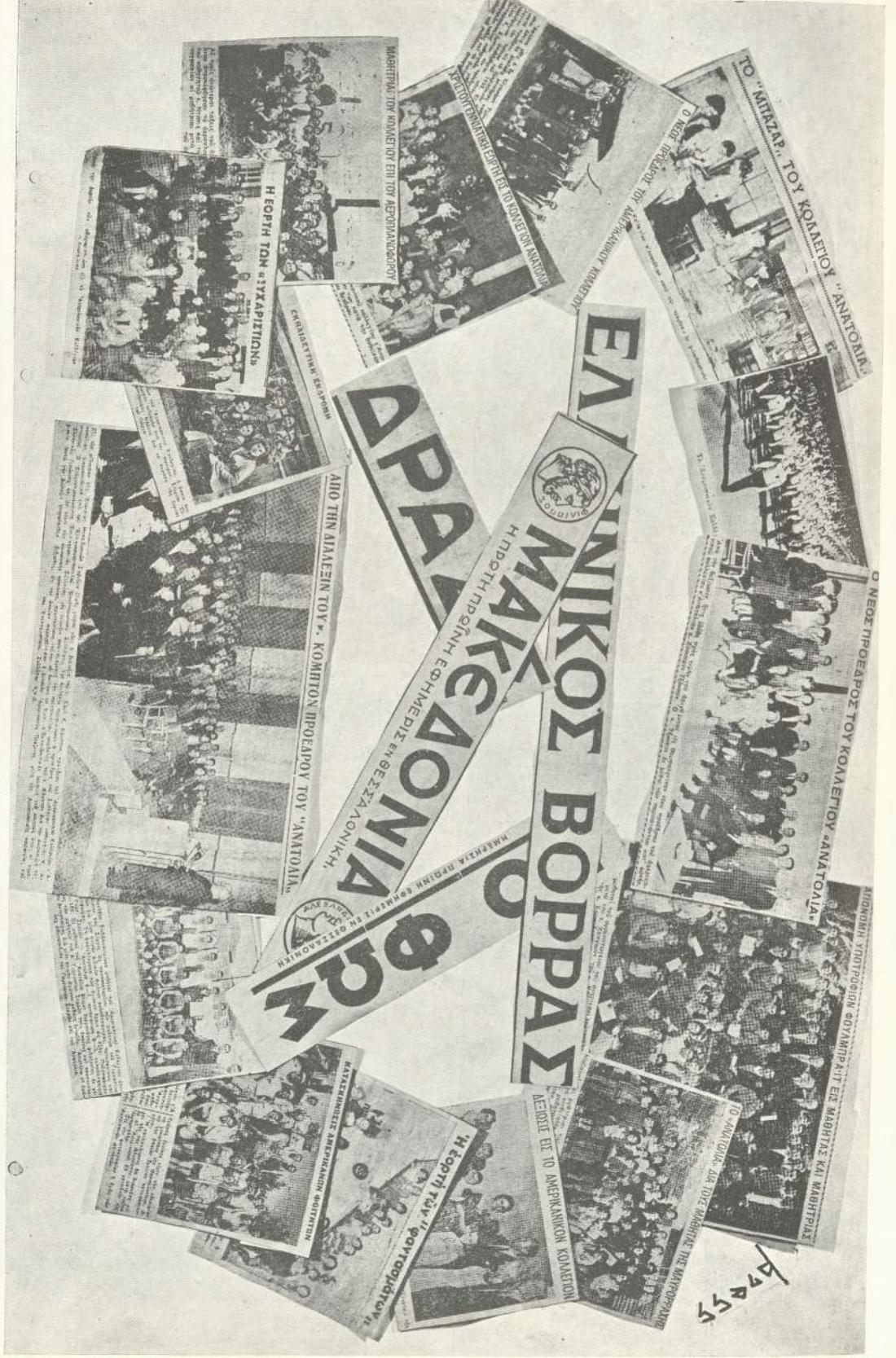
Can
you
imagine
that
morning?

Αφοῦ περιμέναμε ὥρα καὶ δὲν ἤλθαν, συμπληρώσαμε μόνες μας τὴν δμάδα !!

What happened to
the others? Are
they ill?

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOY'S PREPARATORY FORM

Τό σκονισμένο αύτοκίνητο έφτασε στον προορισμό του, στό καινούργιο μας σχολείο· κι έμεις, καθώς κατεβαίναμε, νιώσαμε άναμεικτά συναισθήματα μέσα μας. "Όλα σχεδόν ήταν άγνωστα καὶ γ' αὐτό ὡραῖα μὰ καὶ περίεργα. Σκεφτήκαμε πῶς κάποτε, ἂν εἴμαστε καλοὶ μαθητές, θά τελειώσουμε τό Κολλέγιο παίρνοντας τόσες γνώσεις ἀπ' αὐτό καὶ χαρήκαμε.

Στίς κατοπινές μέρες γνωρίσαμε καλύτερα τό σχολείο μας καὶ τούς συμμαθητές μας. Τά γήπεδα έγιναν τά μέρη πού πιὸ ουχάνα συναντιόμασταν παίζοντας καὶ γελώντας. Καὶ στην τάξη γνωρίσαμε τά Ἀγγελικά πού μας παιδεύουν ἀρκετά στόν πρώτο μας αὐτό χρόνο. Ἐλπίζομε νά τά μάθουμε αὐτά γρήγορα καὶ γρήγορα νά μεγαλώσουμε, γιά νά μή μας καταφρονοῦν οἱ μεγάλοι. Ἀλλὰ γιά νά τό καταφέρουμε αὐτό θά φαμε πολλά ψωμιά ἀκόμη! Μαθήματα, παιγνίδια, διαγωνισμοί, χαρούμενες καὶ θλιβερές στιγμές, εἶναι ἡ πείρα πού ἀποκτήσαμε σάν Πρεπάκια.

CLASSES OF '64

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '64

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' PREPARATORY FORM

Χρήστος Σταγάκης, Πώλ Παυλίδης, Δαβίδ Ταραμπούλος, Ἀντώνης Σπαραβίδης, Δημήτριος Στεργίου, Λημήτριος Χατζηπουλίδης, Θεόδωρος Φουρνιάδης, Γιάννης Κουλούρης, Πλάτων Κιοπράσογλου, Μανόλης Βογιατζῆς, Γιάννης Μέγας, Νίκος Ἀποστολίδης, Νέστωρ 'Αγγελίδης,

Βασίλης Μπασιούδης, Γιώργος Σιαμπάνης, Γιάννης Μπουτζιούκας, Γιώργος Τζιτζικώστας, Δημήτρης Τσουκαλᾶς, Νίκος Ἀνινίου, Κοσμάς Ἀλμπάνης, Γρηγόρης Λόγγος, Γιώργος Βασιλειάδης, Δημήτριος Σουρελδῆς, Νίκος Ἐμμανουλίδης, Σπύρος Ἀναστασίδης, Ἀπόστολος Ἡλιάδης, Ἀθραίμ 'Ασιράν, Γιώργος Ἀντώνογλου.

Γιώργος Τορτοπίδης, Γιάννης Καρομήχος, Κιωστής Πολυζωίδης, Θάνος Παπαχριστόπουλος (Ἄντιπρ. α'), Άναστ. Παπακωνταντίνου (πρόεδρ. α'), κ. Θεόδωρος Μαυρόπουλος (παμβ. β'), κ. Β. Μπογλάνης (ούμβ. α'), Σταμάτης Βασιλειάδης (πρόεδρ. β'), Σόλων 'Αλχανάτης (άντιπρ. β'), Ἀλέξανδρος Μαγνησιαλῆς, Βασιλείος Βασιλειάδης, Γιώργος Ἐφραιμίδης. Α πών: Γιώργος Θυμβακᾶς.

Ἀγγελική Χατζημπαλιότου, Μίλη Στεφανίδου, Ἀγγέλα Κελεμουρίδου, Κική Δακμετζῆ, Ειρήνη Σκαλούμπακα, Μιράντα Ἀναστοπούδου, Νένα Ἡλένηρη, Τασούλα Τσώνου, Ἡρά Μπουσιούπουλος, Ἀγλοίσι Ιωαννίδου, Ήσαρ βάρη Ἀντωνιάδου, Σουλάνα Καμπουράκη, Μόρθα Γκατσώνη.

Μάρη Παντοζίδου, Βάλια Δημακοπούλου, Νίκος Κυρικίδου, Ἐλέα Διαμαντοπάύλου, Ειρήνη Δικτυοπούλου, Ρούλα Γρηγοριάδου, Ιωάννα Κατάρα, Λένα Γεωργίου, Μαρία Ιωαννίδου, Δημητρα Σφενδόνη, Μαρία Μαργορίτη, Πόπη Σιμιτζῆ.

Πληρή Πασχαλίδου, Στέλλα Παππατερέου, Θούλη Παπαδημητροπούλου, Λουκία Πελοπώφ (άντιπρ. β'), Λόλα Νιοήμη (πρόεδρ. β'), δυνίς Λίνα Στέφα (ούμβ. β'), δυνίς Λαμπρινή Δημητριάδου (ούμβ. β'), Ἐφη Κοπίνη (πρόεδρ. α'), Νανά Νασίκα (άντιπρ. α'), Τίλτα Μπενβενίστε, Ρετοΐνα Μπενβενίστε, Εύτερη Σαμπαρή 'Απούσια: Νατάλια Κουγιουμτζιάν, Ἀριστούλα Κυπαρίσση.

Είμαστε τά πρεπάκια,
μικρά μά φριβερά,
χωρίς πονούσιες και καημούς
κάθες ἀπ' ε' 'Αγγελικά!

Τό νέο τό σχολείο μας
φέτις πιωτοδιαλέξουμε,
υπάρχει ομως ή σπουρή
πώς άσχημα... τημπλίξουμε.

Τήν Κυλλαγιανή ζωή
λέμε πώς απυθίσουμε,
μ' ακόμα μία σπαχηή,
μούρής μας δὲ λύπαμε!

Μά, πώς έγώ τό έκνα;
Θά οιμαστηρω τώρα.
Λίγο έλειψε και ολά μης
θά τά 'βγια' σιη φάσα.

Μά ξέρω. Είστε περίεργοι,
θίλετε τά φωτησετε'
ιάτε πάρετε απόδραση
γιά νά μας συναντήσετε!

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' FIRST FORM

CLASSES OF '63

Πάν' τά περσινά Πρεπάκια!
Φέτος οι δυναμικές Πρωταίες
ήρθε ή σειρά νά δράσουν
κι, έναντιόν στις Έκταίες,
που μᾶς φώναζαν μὲ σιδύμφο
ἔ... πρεπάκια, ᔔ... μικρά,
νά μαστε τώρα μ' έκεινες
και στήν ίδια τή σειρά!

Σάν σύνολο παρουσιάζουμε μιά πολύ καλή τάξη. Στ' αθλητικά είμαστε ή τάξη πού τά 70%, τῶν μαθητριῶν της άσχολουνται μὲ τὸν αθλητισμό. Ὡς τώρα καμιμά δλλη Πρώτη δέν έδωσε μέλη στὴ μεικτὴ Κολλεγίου. Ακόμη άσχολούμαστε μὲ ποιήματα, τραγούδια, έκθεσεις, καθετιὶ ποὺ άφορᾶ τὴ λογοτεχνία. Στὰ τεχνικά ό. κ. Παραλῆς μᾶς τονίζει συνεχῶς ὅτι έχει νά κάνη μὲ ταλέντα. Η ἐπανειλημένη έμφανιση τοῦ βραβείου τῆς καθαριότητας στή τάξη είναι, πιστεύουμε, καλή ἀπόδειξη τῆς νοικοκυρωσάνης μας. Τὸ μόνο τρωτό. ή διαγωγή μας. Πάντως ἐλπίζουμε κι ἔκει νά στρώσουμε!

Κατη Βαρλα, 'Ελπίδα Καλλιπολίτου, Φωτεινὴ Κωτούλα, Λένα Βαλετοπούλου, 'Έλένη Γιαννακοπούλου, 'Αθηνᾶ Χαρατζόγλου, Νένα Δημαρκίδου, Μάρω Ταμπόχη, Νίκη 'Αηδονίδου, Στέλλα Χατζηγεωργίου, Βίκη Ποιμενίδου, Δύνα Χαραλαμπάκη, Χαρούλα Προκοπίδου, Δέσποινα Ταλασλίδου, 'Αγγελικὴ Παναγιωτίδου, Χριστίνα Σιδηροπούλου. 'Ιωάννα 'Ιασακίδου, Κική Μπόλα, Λούλα Βλαχογιάννη, Μερίνα Βραχνού, Ρούλα 'Αγγου, Ειρήνη Βελαλή, 'Αλέκα Μαυρομουσάκη, Λουίζα Σικασλιάνη, Σουλτάνα Χουμαρδᾶ, Ρούλα Χατζηθεοδώρου, Φανή Χατζηποτρατῆ, Φανή Τζώνου, Κατη Σκανδάλη, Βάνγκη Πετροπλά, Μπέτη Οφλούδη. Εύαγγελία Κυπλιάκη, Τζούλια Γεραμιάν, Πόπη Μπίτου (άντιπρ. α'), Μπέτη Μπαρτζίλαι (πρόεδρ. α'), κ. Δέσποινα Καλογεροπόλου (σύμβ. α'), κ. Αικατ. Γόδη (σύμβ. β'), 'Αννα Παποφίληπου (πρόεδρ. β'), 'Αννα Χατζηγεωργίου, (άντιπρ. β'), 'Αλίκη Τόγκα, 'Αθηνᾶ Ράμπου, Μάρια Ράλλη, Ζιζή Παπαδοπούλου.

'Αλέκα Καρολήμου, Μαρία 'Αθηνοδώρου, Μάρω Κατρανίτσα, 'Εφη 'Ανανιάδου, Νέλλη 'Αθανασίδου, Παυλίνα Λαζαρίδου, Ιουλία Ξανθοπούλου, Εύαγγελία Κονιόρδου, Χρυσούλα Χατζηδάκη, Άινα Πράκοπη, Κική Σωτηροπούλου, Μίνα Στεφανίδου.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '63

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' FIRST FORM

Γιάννης Ποζατζίδης, 'Ηλίας Εύαγγελιδης, Γιάννης Σακολῆς, Κώστας Λαζαρόπουλος, Ραού Μεγει, Κώστας Βογιατζάκης, Δημήτρης Σαμούχος, 'Αντώνης Πολυζωΐδης, Κώστας Παπαγγελόπουλος, Παναγιώτης Σοκελλαριάδης, Μάρκος Γαβριηλίδης, Δημήτρης Μπαργιανάνάς.

Σωκράτης Θεοδώρου, Γιάννης Μευρατίδης, Πέτρος Μαρκρήδης, 'Αλέκος 'Αλεξιάδης, Σπύρος Καρδάσης, Γιάννης Σφενδόνης, 'Αρα Καλουσιάν, Φωτης Παπαθανασίου, Δημήτρης Μυρώνης, Σωτήρης Μπονάνος, Σαββάς Περφουλίδης, 'Αντίγονος Χατζηγεωργίου, Κώστας Μπουτάρης, Νισήμη Μπενασών, 'Αντώνης Σαυθάκης, Δημήτρης Μέρας, 'Αγγελος Λυγεράκης, Γιώργος Σαύλας, Νίκος Βόσκογλου, Δημήτρης Πετρίδης (άντιπρ. α'), Γιώργος Σαββολάκης (πρόεδρ. α'), κ. Νίκος Χουρμουζίδης (σύμβ. β), Σ. Καραβέλας (σύμβ. α'), 'Αλέκης Κράλλης (πρόεδρ. β), Γιώργος Μητακίδης (άντιπρ. β), Δημήτρης Δημόπουλος, Κώστας Μήτιος.

Χρήστος Χρυσάνθου, Γιάννης Βλωτίδης, Θανάσης Παπαδόπουλος, Χρήστος Κασάπης, Νίκος Βεζιάνης, Γιώργος Σιλβέρης, Βασίλης Δέλλιος, 'Ακης Μήντος, 'Απόστολος Καρράς.

* Απών: Σόλων Φασιανός.

Άφοῦ ή εύγένεια απαιτεῖ νά συστηθοῦμε, νά λοιπόν, είμαστε ή Πρώτη τάξη.

Καινούργιοι, ήρθαμε, άφοῦ νικήσαμε στὸ δύσκολο αγώνα τῶν ἔξετάσεων, νά γνωρίσουμε τὸ νέο μας σχολεῖο. ένω μερικοί, ποὺ ήταν πέρυσι στήν Προκαταρκτική. άνάλαβαν νά μας ξεναγήσουν στὰ πρώτα μας βήματα.

Τὸ σχολεῖο καὶ τὰ μαθήματά του μᾶς απορροφοῦν πολύ, δίχως δῆμας νά παραμελοῦμε τὸ ποδόσφαιρο, τὸ βόλευ καὶ τὸ μπάσκετ, τὰ παιχνίδια στὸ δασάκι καὶ στὸ προσάλιο, ποὺ μᾶς κάνουν νά νιώθουμε πιο εὐχάριστα. διακόπιοντας τὴ συνεχὴ σκέψη πού χρειαζόμαστε στήν τάξη.

Σκεφτόμαστε πῶς θά μαστε μεγάλοι, σάν τὸ ύψος μας φτάσει αύτό τῶν ἔκτατων, πού τώρα τούς βλέπομε μὲ θαυμασμό. Αύτὸ μᾶς φαίνεται σάν κάτι πολύ μακρινό, κάτι σάν ὄνειρο.... Τώρα, δῆσσο μποροῦμε, διαβάζομε καὶ ἐλπίζομε δλοι μας νά κατορθώσουμε νά τελειώσουμε τὸ Κολλέγιο, πού τόσο τὸ ἀγαπήσαμε.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' SECOND FORM

'Ο καθείς μας ξεχωριστά άλλα και ὅλοι μαζί φτιάχνουμε τή τάξη μας. 'Από τό West - Hall, όπου βρισκόμαστε, βλέπουμε τό κεντρικό κτήριο κάπως σπόμακρα και ἔτσι έχουμε κάποια μεγαλύτερη ουνοχή μεταξύ μας. Νομίζω πώς ἡ τάξη μας έχει, περισσότερο ἀπό δλες τις ἄλλες, τοὺς πιό διοφορετικούς τύπους. Πρώτα πρώτα θά δῆ κανεὶς τὸν Ἀδιάφορο, ποὺ δλο κάτι σιγοτραγουδᾶ και ρεμβάζει κοιτάζοντας ἀπ' τὸ παράθυρο. 'Ο Φωνακλᾶς χειρονομώντας προσπαθεὶ νά ἐπιβάλῃ τή γνώμη του. 'Ο Σκεπτικός καθισμένος στό θρανίο του εἶναι βυθισμένος, ποιός ξέρει, σέ τή σκέψεις..

Και πολλοὶ άλλοι ξεχωρίζουν. Τά νέα ταλέντα βρίσκονται ακόμα στην ἀφάνεια, παρά τὴν ἀγωνιώδη τους προσπάθεια νά μιμηθοῦν τό Πικάσο, ζωγραφίζοντας στὸν... πίνακα. Συχνά τὶς καλλιτεχνικές τους ἀπασχολήσεις διακόπτουν οἱ θερμότατοι, ποὺ οἱ κλοτσιές και οἱ μπουνιές τους ουχνά ταράζουν τὴν τάξη και καταλήγουν, ἀν τύχη και ρθή τὴ σιγυμή αὐτὴ ὁ καθηγητής, στό Γραφεῖο.

Δέν φαντάζομαι νά μαστε πολὺ διαφορετικοὶ ἀπό ἄλλες τάξεις· είμαστε μιά ἀπό τὶς τάξεις τοῦ σχολείου μας, άλλα, νομίζω, πώς έχουμε κάποιον ίδιαίτερο χαρακτήρα

CLASSES OF '62

Δημήτριος Καραθόδωρος, Ἡλίας Κολέσκας, Ἀντώνης Κυριαζῆς, Λάκης Ἀθανασιάδης, Νίκος Τσινίκας, Λάκης Χρύσος, Ἀντίς Ταραβάνης, Χρῆστος Τοιλίκας, Βασίλης Κέκερος, Γιώργος Φιλίππου, Σωτήρης Χρυσανθόπουλος, Λέον Αραύχ, Κώστας Γερενετζῆς, Τάσος Πυλαρινός, Τάσος Παρκούλης, Λάκης Δικτυόπουλος, Ἀρης Κωνσταντινίδης, Χρῆστος Δημαρέλος, Δημήτρος Λάμπρου, Ἀντώνης Ψωμαδάκης, Κώστας Μωυσίδης, Νίκος Δεσποτόπουλος, Κώστας Γραμμενδῆς, Νίκος Χρυσοχοΐδης, Ραφαήλ Μπενβενίτος, Ἀλέκας Τρουλλινός, Μάρκης Μολαχίας, Λάκης Μποταΐτης, Γιώργος Κελεμούρηδης, Ἀριότος Φίκας, Βασίλης Μπαραλῆς, Λευτέρης Κογκαλίδης, Μάκης Κασαμπαλῆς, Τάκης Τσεπελίδης, Τάσος Δαρβήρης, Λευτέρης Τσιβλαρίδης, Ἡλίας Φωγγελίνης, Ἀλέκης Στεφανάτος, Γιάννης Σκαραλάς, Γιάννης Εύπειρης, Γιώργης Τριβίζας, Γιάννης Λιάπης, Τζίμης Οίκονομου, Ἀλέκος Κατινάκης.

Θεόδωρος Κύρου, Νίκος Εύθυμιαδης, Κλήμης Σεραφειμίδης, Νικήτας Ἀλέξανδριδης (ἀντιπρ. α'), Τάσος Γοϊταντζῆς (πρόεδρ. α'), Γιώργος Καλομοίρης, Τηλέμαχος Κλέόπας, κ. Χρήστος Φράγκης (σύμβ. α'), Μάκης Λαγός (πρόεδρ. β'), κ. Δημήτριος Εύστρατιαδης (σύμβ. β'), Γιάννης Μανδρίνος (ἀντιπρ. β'), Mr. D. McCormick (σύμβ. γ'), Χάρης Σπυρόδης, Θεόδωρος Μόδης, Γιγάντης Μαριομάτης (ἀντιπρ. γ'), Ἀρης Νούλης (πρόεδρ. γ'), Θάνος Ἀποστολίδης, Πέτρος Βαυμβακᾶς, Τάκης Λουπάκης.

Ἄποντες: Νίκος Καλαράκης, Δημήτριος Καρατζίκας, Ματθαίος Καλκαράγιαν, Ἀντώνης Τσιράκογλου.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '62

Τάνια Γερίου, Σούλα Λαζαρῆ, Ἀφρούλα Μακρίδη, Μαίρη Ἀποστόλου, Ἐλένη Μυλωνᾶ, Βιργινία Γιαννάκη, Ἰομήνη Πόλιου, Λένα Σκαύνιζου, Ὁλγα Ζερβοῦ, Μαρία Παπαδημητρίου, Σόνια Μαστοσιάρη, Δέσποινα Ἀθαμοπούλου, Ἰδλη Χαρατσάρη.

Ρένα Δρακοπούλου, Ἡρώ Κοσμιδου, Ἀγγέλα Θεριανοῦ, Φαίδρα Τελαψίδου, Σεμίραμις Διανουσοῦ, Μαρία Κουλιστούλη, Μιμή Ἀγγελῆ, Βικλή Κιούση, Σούλα Εύαγγελη, Δέσποινα Καλατζόγλου, Σόνια Πυλορώφη, Πίτσα Βασιλεάδη, Βιβή Μαυρίδου, Μαίρη Πετρούδη, Δανάη Τζερόμογλου, Νίκη Τρουπαρόδη, Βηθλέημ Πιπερίδου, Παυλίνα Σαντολιτίδη, Θεανώ Παπακωνσταντίνου, Ἐλένη Φουρναρη.

Ἄννη Μποτσιώτου, Ἰομήνη Γιαννούλη, Μάτια Σάνθου, Κική Καπρῆ, Σέτα Θεοδωρίδη (ἀντιπρ. α'), Μαίρη Ματσικούδη (πρόεδρ. α'), κ. Ἀν. Ἀναγνωστίδη (σύμβ. α'), Δνις Μπρόλι, Ζήτα (σύμβ. β'), Ἀλέπο Σακελλιώνας (πρόεδρ. β'), Λουκία Παπαευγενίου (ἀντιπρ. β'), Σοφία Σύρτιου, Τάνια Μελενίδου, Μαίρη Πετρολά, Παυλίνα Σπυροπούλου, Κάτια Μικροῦ.

Ἄποντες: Φλώρα Ἀλτσέχ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' SECOND FORM

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' THIRD FORM

GLASSES OF '61

Χηρούλα Στεργίου, Φλώριτ Μπανιζούτης, Μαρία Χωριτάκη, Κάτια Πετρίδη, Έλένη Μουράτογλου, Φράσσω Τσανάκα, Ιωάννα Αληχανδρίδη, Ιουλία Καλλιπόλιτου, Μαρή Ζαχού, Μαίρη Καρατσινίδου, Ιωαν Λευτή, Βίκυ Δημητροπούλου, Νανά Τσοούνη, Ρένα Παπαγεωργίου, Λίζα Αλεξανδρίδη, Ρούλα Καρτάλη, Δέσποιντ Κιριμλούγου

Καίτη Σιαμπάνη, Καίτη Σιαφάκα, Θάσω Πέρρου, Σοφία Μπονάνου, Άννα Βιδόλη, Αθηνά Μιχαήλ, Ελοϊς Όρφωνίδη, Μαίρη Μωρίδη, Λέλη Μάργιου, Νάντια Μαρουσκείαν, Αύγη Θροινού, Μαρίκα Εύθυμιού, Μαντελένη Κουγιουμτζίδη, Διρούι Καλφαγίδη, Αλκηστή Νεράντζη, Μάτα Φρονιστού, Δροσούλα Καρβοινήρη, Ελοϊς Εσκιτζίαν, Τιτίκα Βουλώνη, Στιπουρούλα Κωστακή, Μαρη Τουμπούλη, Μιράντα Ιωαννίδη.

Κλαίτη Σωτηριάδη, Μαρη Φλιώνη, Φυλίς Σαμορή (άντιπρ. β'), Δέσποινα Χαϊτούλου (πρόεδρ. β'), Miss N. Scoll (σύμβ. β'), δνίς Αιτέσογλου (σύμβ. α'), Βασιλική Θεοχάρη (πρόεδρ. α'), Ιωάννα Ιωαννίδη (άντιπρ. α'), Εφη Αολανίδη, Μήρθα Κουρνάβου, Άννα Καλφοπούλου.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '61

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' THIRD FORM

Γεώργιος Καρνουτόρος, Λεωνίδας Γαβριηλίδης, Αγγελος Φιλινδρής, Βασίλης Τσιβλίκης, Μίκης Μπασιατζίδης, Βασίλης Παπακωνταντζίου, Ηλίας Μουτόπουλος, Γιάννης Βεζέρογλου, Μιχάλης Κανελλόπουλος, Λάζαρος Τορτούλης, Νίκος Διαμαντίδης, Νάντας Παντελεύτης, Βασίλης Λαμπαδίτης, Γεώργιος Κωνοταντήκης, Στάθης Καρβελέας, Θάνος Πράκοπας, Σπύρος Κουκέδης, Κώστας Μαριαράς, Δημήτρης Μέλλιος.

Άνωνης Κνιθάρης, Αγγελος Σαχαριάδης, Γιώργος Βασιλειάδης, Γιώργος Τζιαβέλης, Πέτρος Γαϊτούρης, Κώστας Νικολαΐδης, Νίκος Κώτσας, Στέλλιος Βελλίδης, Βασίλης Γιοβάννογλου, Νίκος Άριστοιελίδης, Αλέκος Βασούνης, Δημήτρης Δημητριάδης, Βασίλης Ανδρουτσός, Κρίτων Παπαργυρίου, Νίκος Λαλάτοης, Σάββας Οικονομίδης, Βασίλης Σάβτης, Ανδρέας Χριστοδούλου, Μάρκος Κωνοταντζίου, Βασίλης Ραπτόπουλος, Χαράλαμπος Μουρατίδης.

Χρήστος Μπουτζιούκας, Δημήτρης Κωστάκης, Γιώργος Σιφαλέρας, Παύλος Χάιτας, Δημήτρης Πανδούλας, Παναγιώτης Φωτιής (άντιπρ. β'), Γιώργος Πιπασευθύμου (πρόεδρος β'), Μι. Ε. Νισσεν (σύμβ. β'), Λιμεντό Ουντόνι (πρόεδρος α'), Δημήτρης Κινοταντζίου (άντιπρ. α'), Ιωάννης Τσατάλας, Τόλμπερλιν Φόρης, Αντώνης Αντωνάκης, Γιώργος Τζιάτος.

* Απών: κ. Ν. Παπαχατζῆς (σύμβ. α').

Είμαστε παιδιά όλων των είδων που διαφέρουμε δχι μόνο έξωτερικά στηλέγραφόξυλα, πιτσιρίκοι, κούτσουρα, αθλητές, γελασιοί, σοβαροί βρόσκονται δλοι δνάμεσά μας. Τά μαθήματα και τά αθλητικά μάς απασχολούν λοιπόν το ίδιο και διαθέτουμε για δλα ταλέντα. Σάν μικροί πού είμαστε μπορεί βέβαια νά μην πάρνουμε πολλά πράγματα στά σοβαρά, μά καταλαβαίνουμε πώς μεγαλώνοντας ολοένα σοβαρεύουμε και σιγά·σιγά γινόμαστε πιό καλοί στή διαγωγή, σιά μαθήματα, στις έξωσχολικές δράσεις, παντού. Πιστεύουμε πώς άργοτερα θά γίνωμε άκόμα καλύτεροι. Πρός τό παρόν είμαστε στή «μέση» του σχολείου μικροί και μεγάλοι συγχρόνως. Τό Γραφείο, καθώς τό έχουμε δίπλα μας, διαπιστώνται συχνά στις είμαστε άρκετά «ήσυχη» τάξη. Οι μικροφασαρίες και τά μικρομαλώματα δέν λεί πουν, μά ούτε και οι σοβαρές κουβέντες. Οι διαφορετικοί χαρακτήρες μας δέν έμποδίζουν νά μαστε δλοι σγαπημένοι φίλοι και έτοι νά νιώθουμε στή τάξη σάν στό σπίτι μας.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' FORTH FORM

Φτάσαμε στήν Τετάρτη και έχει ό Θεδς.
Βέβαια, είμαστε σχετικά λίγοι—ή μικρότερη τάξη σε αριθμό παιδιών—άλλα αύτό μας κάνει σόλους νά είμαστε πολύ φίλοι μεταξύ μας. Άπασχολούμαστε φέτος μή τό αν θά πάμε στό κλασσικό ή σιδή πρακτικό και καθώς έχουμε μεγάλες φιλοδοξίες, μπορείτε νά ύποκλιθητε προκαταβολικά μπροστά στούς μέλλοντες πυρηνικούς έπιστημονες, αεροναυπηγούς τεχνητών διορυφών και... μεγάλους λογοτέχνες!

Έχουμε άρκετά καλή έπιδοση στά μαθήματα και θά είχαμε άκομα καλύτερη αν δέν τεμπελιάζαμε συχνά κι αν πηγαίναμε λιγώτερο στόν κινηματογράφο. Στά αθλητικά έπιφυλασσόμεθα γιά τού χρόνου, όπως λένε οι αθλητές μας, μιά καί φέτος σιαθήκαμε διτυχοί. Οι έξωσχολικές δράσεις μας τραβούν πολύ. Τό ένα τρίτο σχεδόν τού Choral τό άποτελούμε έμεις. Ικανοποιητική είναι ή συμμετοχήμας και σις σιλες διλλες δράσεις.

"Οπως βλέπετε λοιπόν είμαστε αξιόλογα παιδιά και θά χατε πολλά νά κερδίσετε αν μάς γνωρίζατε άπό κοντά!

CLASSES OF '60

Γιώργος Φουρνιάδης, Μανόλης Μπακόπουλος, Γιάννης Μπουτάρης, Μάκης Σαμούχος, Μανόλης Πικουλάκης, Θεόφιλος Κυριακίδης, Ναζαρέτ Βοσκιρτζιάν, Θανάσης 'Αχιαρίδης, Δανιήλ Σαπιρόης, Μιλτιάδης Βέλλος, Δημήτρης Δάληγρας.
Δημήτρης Παπαστερίου, Αιμίλιος Στεφανίδης, Δημήτρης Ξουρής, Δημήτρης Τριανταφύλλου, Κωστας Χατζηματθίου, Βαγγέλης Κεχαγιάς, Γιώργος Κρομμυδόπουλος, Παύλος 'Ηλέκρης, Κωστής Χατζηγιαννάκης, Στέργιος Χατζημιχάλογλου, Μιχάλης Φωτιάδης, Μανόλης Κυρατζόγλου, Δημήτρης Δημητρίου, Παναγιώτης Καρουσάκης (άντιπρ. α'), Θανάσης 'Αναγνώστου (πρόεδρος α'), κ. 'Αριστείδης Κυριακάκης (σύμβουλος), 'Αριστείδης Τερζῆς (πρόεδρος β'), Γιώργος Γεωργιάδης (άντιπρ. β) Γιώργος Παρισάκης, Βασίλης Μπίκος.
Απών: Δημήτρης Βρασίδας.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '60

Τέλεια; 'Αναμφισβήτητα, αν βέβαια παραδέχεσαι τελειότητα έπι της γης. "Αψωγη άπό τή κορφή ώς τά νύχια: Χτενισιά, κορμοστασια, καθαριότητα, τάξη, σκρίβεια.
Εύθυμη; Νά είσαι βρέ παιδί μου, άλλα όχι και έτοι! Δέκα λεπτά υστερα άπό τό τέλος κάποιου άστείου άκουγεται κάτι, σά νά χοροπηδάνε βατραχάκια. Μή Φοβηθήτε θμως, είναι τό γέλιο της 'Ελληνης πού..συνεχίζεται.
Ταλαίπωρη; "Ισως στήν κυριολεξία νά μήν ύπαρχη καμμιά' πάντως είναι ή λέξη πού συχνά άκουμε οι τεταρταίες. Τώρα θά μου πήτε γιά νά λέγεται πρέπει και κάπου νά άναφέρεται. Αύτό θμως είναι άλλο ζήτημα.
Απαθής: Πολλές φορές ναί. Συχνά αντικρίζεις μάτια απλανή, ανέκφραστα, ανοιχτές πόρτες γιά νά δείξουν μιά σκέψη, πού είναι από καιρό σέ άργια..
Ρήτωρ: 'Εδω ή αποδειγμένη άπό τό παρελθόν ρητορική μας δεινότητα δέν είναι σέ θέση νά έκφραση αύτή μας τή δυνατότητα.
Τεμπέλα; Καὶ βέβαια, αύτό είναι τό καμάρι τής κάθε πολύπλευρης προσωπικότητας. Γιατί, φυσικά, δταν δέν είναι διαβασμένη τά βολεύει μέ άλλον τρόπο.
"Ησυχη; "Ας μήν είμαστε άπέναντι απ' τό Γραφείο και τότε βλέπαμε.

CLASSICAL SECTION
ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '59

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ APPENON

Νίκος Παραλής, Μιχάλης Λιάτσος, Γιώργος Σολεμετζίδης, Μίμης Λαμπράκης, Μίμης Καπόνη, Νίκος Καρναϊώτης, Διονύσης Κανελλόπουλος.

Γαβριήλ Γαβριήλογλου, Κωστής Μοσκώφ, Γιώργος Δημητρας, "Ηλίας Τερζόπουλος (πρόεδρ.), κ. Σπύρος Λέκκος (αυμβ.), Κώστας Κρανιάς, "Αγγελος Σκιλίας, Γιάννης Στυλιαναū.

‘Από τὴν Ε΄ τάξην διαλέγουμε γιά πρώτη φορά τὸν κατοπινὸν μας δρόμο στὴν ζωὴν. ‘Απ’ αυτὴν χωρίζομαστε σὲ Κλασσικό και Πρακτικό, προσαντολιζόμενοι ἔτσι στὸ μελλόντικό επαγγελμά μας. Τὸ τμῆμα μας, τὸ Κλασσικό, φιλοξενεῖ σχεδόν δλους τους «κλασικούς» σὲ οτιδήποτε: στὸ διάβασμα, σιώ καλαμπούρι, στὴν τεμπελιά, στὴν παραξενιά... Προσπαθοῦμε, μέσας καὶ ἔξω ἀπ’ τὴν τάξην, νὰ φιλοσοφοῦμε. Ἡ ἐπὶ ἄρκετα τώρα χρόνια «ουμβίωση», μας ἔχει κάνει δλους φίλους και ἔτσι είναι διάχυτη στὸ τμῆμα μας μια οἰκογενειακὴ ζεστασία.

Σάν δλα τά παιδιά στήν ήλικια μας, δ καθένας μας έχει τά δικά του ζητήματα και τίς δικές του σκέψεις και φροντίδες. Τά έρωτηματικά πού νιώθουμε μέσα μας σχετικά μέ τή ζωή καλ τά προβλήματά της βρίσκουν διέξοδο σε ότελειώτες ουζητήσεις στήν τάχη πού νομίζουμε πώς μας δίνουν δέξια τόν τι λέγο τού... Κλασσικού. "Επειδή στήν ήλικια μας είμαστε ανήμποροι νά λύσουμε μόνοι τά προβλήματά μας ή θερμήτ «διά λόγου» συμπαράσταση τών κ.κ. Γεωργοπαπαδάκου καλ Παπαχαϊζά μας κεντρίζει όρκετά στις παραπέρα «φιλοσοφικές» μας αναζητήσεις. Μά έκιδς άπό τήν σάν σύνολο δψη τούτη τού τυμάτως μας έχουμε και απομικά ταλέντα. "Ο Παραλής μέ τήν ζωγραφική του, ο "Αγγελος στά αθλητικά, ο "Ηλίας, σάν πρεδέρος τής τάχης οιά πολιτικά, ο "Γαβριήλ, ο Γιαννακης και ο Κωστής, πού συνέχεια συζητούν φιλοσοφικά ζητήματα - τρέμε πλάτωνα! - ο Μίμης μέ τά δοτυνομικά του Έργα, ο Νίκος, ο Νιόδης καλ ο Λάμπρης - ή δυναμική τριάδα πού μας δίνει τύον ζωή. Οι Γιώργηδες μέ τά καλαμπούρια τους, καλ ο καλλίφωνος, μά λιγομήλητος, Μιχάλης, ο σκεπτικός καλ κυνικός Κωστάκης... "Όλα τά πρόσωπα τούτα έχουμε περάσει τόσες στιγμές δμορφες μαζί! Αυτή είναι ήοίκογενειά μας, οι Κλασικοί πεμπταίοι

CLASSES OF '59

BOYS' FIFTH FORM

PRACTICAL SECTION

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Γιώργος Χρηστίδης, "Ακης Ταστόγλου, Φαίδων Τότσας, Βασίλης Μαρκόπουλος (πρόεδρος), κ. Γιώργος Ιωαννίδης (σύμβ.), Γιώργος 'Αντύπας, Δημήτρης Νάκος, Μιχαήλς Γιοβάνογλου, Δώρης Σίνης.

Σπύρος Μαστρογεωργόπουλος, Γιώργος Σταγάκης, Φαίδων Οικονομίδης, Βασίλης Ραβανής, Θανάσης Μα-
ταύρας, Δημήτρης Χάιτας, Γιώργος Παπαχριστόπουλος, Τζοβάνι Σάκκο.

Φίασαμε στήν Πεμπτη. Καθόλου παράξενο, ἀν λάβη κανεὶς υπόψη του πόσο Εξυπνα παιδιά είμαστε. Χάσαμε βέβαια ἀρκετούς στὸ μεγάλο τοῦτο πεντάχρονο ταξίδι μας. Αὐτοὶ ποὺ μείναμε είμαστε ἀποφασισμένοι νὰ προχωρήσουμε ὡς τὸ τέλος. Γενναῖα παιδιά!.

Θέτος—**Ένεκα τά χρόνια**—**Έχουμε καλυτερέψει** άρκετά. Οι έπισκεψεις στο Γραφείο Έχουν τόσο δραϊώσει, ώστε δη **Mr. Small** παραπονείται διτι τόν ξεχάσαμε! Αυτό διφέλεται και στο διτι τό Πρακτικό χρειάζεται διάβασμα. Μά δν και όλοι διαβάζουμε, Έχουμε ποικιλία προσωπικοτήτων άνωμεσά μας. Ό Γιώργος μέ τά καλαμπούριά του κάνει νά περνούν ευχρίστια οι δρες τής Φυσικής. Ο Φαίδων κάνει τά τζάμια συχνά νά τρίζουν με τήν υπέροχη φωνούλα του και δώρης μέ τά δάστειά του συναγωνίζεται τον χειμωνιάτικο βαρδάρη. Οι τρείς αυτοί κορυφαίοι συνοδεύονται από αλλα δεκαπέντε «γερα» μυαλά, που δέν σταματοῦν νά κατεβάζουν φαεινές ιδέες γιά νά φιδρύουν την άτμοσφαρά της τάξης. Φυσικά και ή κλασσική μόρφωση — αν και πρακτικοί — προσφέρεται αθόφιον στην... εύρυτητα τού μυαλού μας. "Είσοι βγαίνοντας απ' τις έξισσεις, τους τύπους της Χημείας και τά πειράματα τής Φυσικής καταλήγουμε νά «σκιζόμαστε» στά 'Αργαία.

‘Η πολύπλευρη μας ένεργυτικότητα και στις ξέωσαχολικές δράσεις πρός τὸ παρὸν ἐκδηλώνεται μόνο στὴν κατάστρωση σχεδίων γιά τοῦ χρόνου που ως ἐκταῖοι θα ξημεύουμε νὰ παλέσουμε σημαντικό ρόλο σ' ὅλες τὶς δράσεις του σχολείου. Πρὸς τὸ παρὸν μαθαίνουμε κάτι ἀπ' δῆλα γιά νά 'μαστε έτοιμοι για τατε.

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' FIFTH FORM

CLASS OF '59
ΤΑΞΗ ΤΟΥ '59

“Ελλη Μικροπούλου, Δέσποινα Καυρομιχάλη, Αναστασία Ψώνη, Ζέτα Φρέγκαγλου, Βαρβάρα Τσιλίκα, Μαρίνα Τσίκουλα, Αριάδνη Παπαδοπούλου, Βασιλική Τρουπούγλου, Νίκη Προυσενίδου, Αντωνία Αντωνιάδου, Τούλα Δεληδημήτρη.

Γλυκούλα Μακρή, Λίνα Αναγνωστοπούλου, Ξέφη Πλατάκη, Νινώ Βάσιου, Ντίνα Ζυγούρα, Μαρη Αποστολοπούλου, Ελισάβετ Σαρή, Σεούλη Παρτεμιάν, Αικατερίνη Βασιλειάδου, Τούλα Αναγνωστοπούλου, Αιμιλία Γκαρίπη, Αιγλή Οίκονόμου, Σούλα Αγγελίδου, Καΐτη Μιχούδη (άντερ.), κ. Μαργαρίτα Φάλαρη (σύμβουλος), Ρέο Σαββοπούλου (πρόεδρο.), Χρυσούλα Βουγιουκλή, Ζωή Παπαϊωάννου, Ειρήνη Πετρίτση.

*Απούσες: Τούλα Πεχλίδου, Λουζία Ρουμελιώτου.

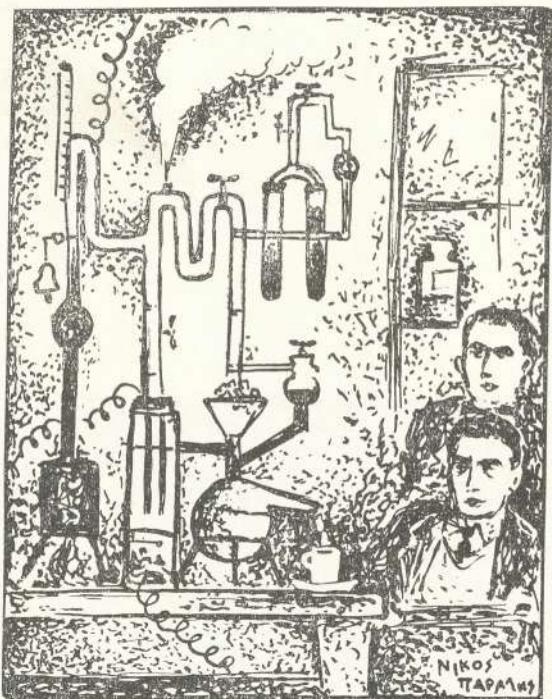
1958

F
I
F
T
H
FO
RM

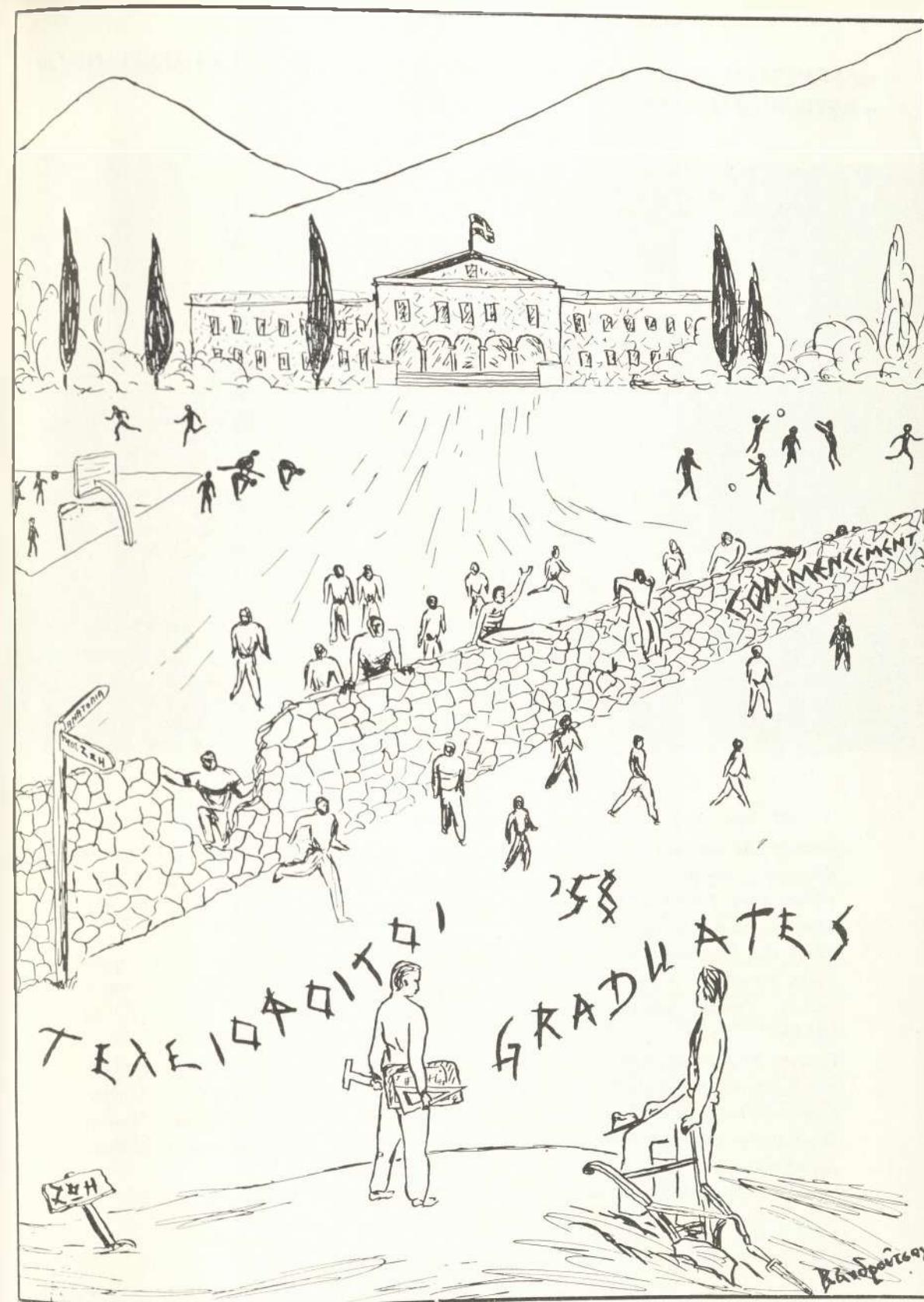
*It was many and many a
years ago
In this kingdom by Arsakli,
That some maidens there lived
whom you may know,
By the name of Prep A'
and B'
And these Maidens lived with
no other thought
But in the fifth form to be.*

ΟΙ
ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΟΙ
ΣΤΟ
ΧΗΜΕΙΟ

Μέθοδος παρασκευής... καφέ.

(Οι κλασσικοί μὲ πλάγια στοιχεία, οι πρακτικοί μὲ δρθια).

Σοφοκλής Θεοδωρίδης, Κώστας Άρβαντάκης, Νίκος Βουοφάκος, Φίλιος Χαδάβας, Νίκος Ζελομοσίδης, Μίμης Σεγούρας, Νίκος Εύμοιρίδης, Γιώργος Καραμάνος, Νίκος Σιπητάνος, Λάκης Τσιτώτας, Άργυρης Παπαδόπουλος, Σταύρος Κοκκινίδης, Τάχης Άδαμόπουλος, Δαμιανός Λαμπίδης.

Σάκης Παπαδημητρίου, Γιάννης Μίσιος, Πάνος Φούρναρης, Λάκης Άναστασιάδης, Στέφανος Ζήκας, Θίμης Παπαγιαννόπουλος, Γιάννης Μικρού, Δήμος Βουδούρογλου, Μάκης Μπενσασών, Γιάννης Βακιάνης, Γιάννης Χουρμουζιάδης, Ρήγας Τζελέπογλου, Γιάννης Ηλιάδης.

Γιάννης Λυγεράκης, Χρήστος Σίσκος, Θανάσης Ζάχος, Σάκης Πουλιάδης (άντι-πρόεδρος πρακτ.), κ. Εύαγγελος Καλφέλης (σύμβουλος πρακτ.), Χρήστος Χατζηθεοδώρου (πρόεδρος), κ. Άναστασιος Γεωργοπαπαδάκος (σύμβουλος κλασσ.), Γιάννης Περισιάνογλου (άντι-πρόεδρος κλασσ.), Θεόδωρος Σαρακηνός, Άλεκος Τσακσιρλής, Μπάμπης Παπαδόπουλος.

*Α πών: Ξενοφῶν Άναστασίου.

Καίτη Πετρίδου, Σιμόνη Ζαχαροπούλου, Βιόλα Μπαλή, Ρούλα Δημητριάδου, Άλικη Παπαευγενίου, Λένα Ψωμογερίδου, Λένα Γιόγλου, Ζερμαλή Ισπιριάν, Έφη Κυρατζή, Άλκμήνη Σταυρίδου, Ντίνα Κίσκηρα, Όλη Κωνσταντινίδου.

Βέτα Κοέν, Άρμινέ Διαριάν, Ρούλα Ναΐδου, Νένη Καρακατσάνη, Καίτη Κουίδου, Λένα Μακρή, Λουλού Παπαδοπούλου, Ευά Άναστασιάδου, Σούλα Κολέσκα, Ιωάννα Τσουγκράκη, Νανά Νάλτσα, Λίτσα Σακελλαρίδου, Μαρία Μπαρή.

Λένα Τζιμα, Σάντα Νούσια, Σούλα Στεφανίδου, Καίτη Φράγκο, Βούλα Νασούδη, κ. Βενετία Χατζητζανή (σύμβουλος), Μένη Γιαννακού (πρόεδρος), Ράνια Λαδᾶ, Αμαλία Ιωαννίδου, Εύη Εύκλειδου, Σούλα Στυλιανού.

*Α πούσες: Ρούλα Βερβελίδου, Κική Δήμου.

ΓΙΑΚΗΣ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Είναι λόπο τό πιο δξιογάλητη παιδιά της τάξεως. "Άμα είσαι λυπημένος δάκης μ' ένα ταχύδοτυλο ρυγχό καλπό ή ένα καλαμπούρι του, φά σε κάνη νά ξανάθρησ την ευθυμία σου. Ήδιατέρας του δρόσεις ή μουσική, όπλο την δρου πάλι προτιμά την χορευτική. Άκυρα άσχολείται και μέ το δασκεί. Σκοπεύει νά οπουδάση Γιατρός στήν Φιλανδία.

"Ηανχός στήν τάξη, συμπαθητικός, έργατης και μανιώδης φίλος τού ποδοσφαιρού" συνεχώς συζητά γιά τό άγαμό του σπόρο. "Άλλά και στήν πρόσχη δέν πάει πισώ. Έχει σημαντική δέση στήν μεικτή τού σχολείου μας—τερματοψύσμας. Έκτος δέν τά αδλητικά δέν ενδιαφέρονται γιά τις διλές έμποροικές δράσεις. Σχεδιάζει νά δώση έξειδεις στήν Στρατιωτική Ιατρική Σχολή."

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

«Νά μή σβηστούν ποτέ άπό τήν ψυχή σας τά ιδανικά πού τό σχολείο προσπάθησε δλον αυτόν τόν καιρό νά χαράξη. Δποιεσδήποτε δυσκολίες κι άν συναντήσετε στή ζωή, νά τί θά ήθελα νά σας πώ, στερνό λόγο, σάν δάσκαλός σας πού, άρκετά χρόνια τώρα, στενά συνδέθηκα μαζί σας. Οι δυσκολίες πού δύωδηποτε θά συναντήσετε στή ζωή, θά πρέπει νά σταθούν δι μεγαλύτερά άξια, δταν κατορθώνεται με κόπους και δυσκολίες. Τά δνειρα, πού πλάθετε, έάν δέν πραγματοποιηθούν κατά τήν πρόβλεψή σας, νά μήν άποθαρρυθήτε και νά μήν πάψετε νά πλάθετε άλλα κι δλλα καινούργια. «Τόλμα νά πλανάς τόν έαυτό σου κι δνειρα νά πλέκης, λέγει δ ποιητής. Κι αύτδ ισχύει πραντός γιά τούς νέους.

Γιά κάθε δινθρωπο πού φιλοδοξεί νά κάμη στή ζωή του κάτι περισσότερο άπό τό νά ίκανοποιή τίς άνάγκες τού σώματός του, υπάρχει σαφής ή ύποχρέωση νά είναι ή ζωή του τέτοια ώστε στήγμή νά αισθάνεται έσωτερικά ήσυχος και ίκανοποιημένος. Τό αίσθημα αύτό τό δοκιμάζει μονάχα έκείνος πού καθημερινά γίνεται καλύτερος, πνευματικώτερος, χρησιμώτερος στήν πατρίδα του και στούς συνανθρώπους του, άγωνίζεται παντού και πάντα γιά τό δγαθό και τό άληθινό.

Ο τέτοιος προορισμός τού άνθρωπου πιθανόν νά δκούσετε πώς είναι πιά «ξεπερασμένος» είναι, έν τούτοις, δ μόνος πού μπορεί νά σταματήση τήν διεβαιδήτητα και τήν άγωνία τού σημερινού άνθρωπου. Τί μπορούν νά μας ώφελήσουν οι τεχνικές κατακτήσεις, δταν οι ίδιοι αισθανόμαστε κουρασμένοι, πικραμένοι, άπελπισμένοι; Θεωρείται σήμερα έπιτακτική ή άνάγκη νά προσαρμοσθή τό άνθρωπινό πνεύμα πρός τήν έπιστμωνή πρόδοση πού συντελέστηκε δώ τά τώρα. Κατή προσαρμογή αύτή δέν μπορεί νά γλνη παρά μόνο μέ βάση τά παραπάνω ιδανικά πού είναι και διδάγματα τής θρησκείας μας.

Τό σχολείο, μαζί μέ τίς γνώσεις πού σας έφωδισε. Τέτοιους προσπάθησε νά σας διαμορφώση δλα αύτά τά χρόνια: άγωνιστές τού άγαθού και τού άληθινού. Έμείς οι δασκάλοι σας θά δοκιμάζωμε τή μεγαλύτερη ίκανοποίηση δταν μαθαίνωμε πώς στήν άγωνα αύτόν, δου κι άν βρίσκεστε, είστε πρωτοπόροι. Νά είστε βέβαιοι πώς έτοις ένεργώντας έχετε έξασφαλίσει και τήν προσωπική σας έπιτυχία πού, μ' ζλη μου τήν καρδιά, τήν εύχομαι.

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
Σύμβουλος τών κλασσικών τελειοφοίτων

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ

ΓΙΑΓΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Φ Ι Α Ο Ι

Είναι δλήθεια πώς δλοι σας άφηνετε τό σχολείο μ' δνειρα κι έλπιδες, άλλα και μέ φόβους κι άγωνίες, γιατί μεταπολεμικά είναι πιό δύσκολο γιά ένα νέο νά βρή τό δρόμο του και νά οτιάση τή ζωή του. Στίς δυσκολίες αυτές, πού και σείς θά συναντήστε, δέν πρέπει ν' απογοητευθήτε. Ή έπιτυχία έχει μεγαλύτερά άξια, δταν κατορθώνεται με κόπους και δυσκολίες. Τά δνειρα, πού πλάθετε, έάν δέν πραγματοποιηθούν κατά τήν πρόβλεψή σας, νά μήν άποθαρρυθήτε και νά μήν πάψετε νά πλάθετε άλλα κι δλλα καινούργια. «Τόλμα νά πλανάς τόν έαυτό σου κι δνειρα νά πλέκης, λέγει δ ποιητής. Κι αύτδ ισχύει πραντός γιά τούς νέους.

Ας μή σας παραπλανᾶ και σάς γοητεύη ή εύκολη έπιτυχία, πού είναι δρώστια τής έποχής μας, ή έπιτυχία μέ κάθε μέσον. Τό ρητό, «δ σκοπός άγιαζε τά μέσα», δέν δικαιώνεται σέ καμμιά περίπτωση. «Ο, τι θά έπιτύχετε, νά τό έπιτύχετε μέ τίμιο άγώνα κι ήθικά μέσα. Μπορεῖ βέβαια ν' άργηση η έπιτυχία έτσι, δλλ' δμως θά έχη πιό δξα και πιό μεγάλη σταθερότητα.

Βάλτε στή ζωή σας σκοπούς ευγενικούς, ύψηλούς, πού ή πραγματοποίηση τους θά σάς δώση τήν πραγματική έπιτυχία. Πολλές φορές αύτή καθευτή η έπιδιωξη ένός σκοπού άνωτέρου μας γεμίζει τή ζωή και μας δίνει τήν εύτυχία, σσχετα μέ τήν πραγματοποίηση ή δχι τού σκοπού.

Μήν ξεχνάτε δμως δι η ύλικη εύημερία δέν άποτελεί τήν εύτυχία και δέν πρέπει νά είναι δ κύριος σκοπός τής ζωῆς του άνθρωπου. Εύγενέστερες φιλοδοξίες κι ύψηλότερα ιδανικά ας τρέφουν κι άς κατευθύνουν πάντοτε τή ζωή σας.

Μπορεῖ τέλος νά δήτε τά ιδανικά σας, μέ τά άποια σας έγαλούχησε τό σχολείο, νά θριαμβεύτε τό κακό. Μπορεῖ στήν πρόσθιαση σας νά σταθήτε ψηλά, νά υποφέρετε. Αυτό δμως ας μη σας πιοήση, δς μή κάμψη τή ψυχική σας άντοχη.

Είναι ωραίο νά μήν παρασύρεται κανείς δπ' τήν εύκολιά του κακού. άλλα ν' άγωνίζεται γιά τήν έπιτυχία του άγαθού. Αύτές τίς ίδεες σας ένεφύτευσε τό σχολείο και μ' αυτά τά ίσα νικά σάς απολύει, γιατί πιστεύει δι έστι βαδίζοντας έ νέος και γιά τήν έαυτό του είναι ωφέλιμος και για τους άλλους. Εύχόμενος οιόν καθένα σας τήν έπιτυχία που δνειρεύεται και τήν εύτυχία στή ζωή, σας κατευδώνω πρός τή νεα σας ζωή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΦΕΛΗΣ
Σύμβουλος τών πρακτικών τελειοφοίτων

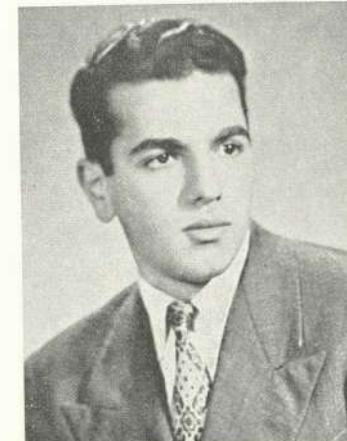

ΞΕΝΟΦΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Πρόθυμος, μέ χαρούμενη διάθεση και καλή κηρδία, είναι άγαπητός, όχι μόνο σ' δύσοις σητείζονται μαζί του, μά και σ' δύος τους άλλους Καλός στα μαθήματα, έργατηκός, στοχαστικός και προσεκτικός σε διάν άνθαμβάνει, είτε ούτο είναι κρωνή ομίλα, είτε Ασσεμβλί, θέατρο, συνεργασία στα περιδικά. Τίς ελεύθερες ώρες του δαχολείται μέ το διάβασμα λογοτεχνικών βιβλίων ή δκούνε μουσική, ήδιατερα ιοζ. Θα σπουδάση Μηχανικός.

Μέ αξιόλογη έπιδοση στα μαθήματα, μέ ενεπενημένα κριτικά πνεύμα, ζωηρούς συζητησής, παίδι που δύσκολο γνωρίζεται, παίδι που δέξεται νά γνωρίσει. «Ο Κώστας, πρόδερμος του Λογοτεχνικού ομίλου, βρίσκεται σέ καθετή που δχει σχέση μέ την Αγορευτική στο σχολείο μας, είτε κρωνή δμίλα, είτε Ασσεμβλί. «Αγαπημένες τους άπαστολήσεις, ή ποίηση, ή μουσική, ή τεχνοκρατική κατά τη κλασσικό μπαλέτο. Θα σπουδάση Γιατρική.

ΚΩΣΤΑΣ
ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

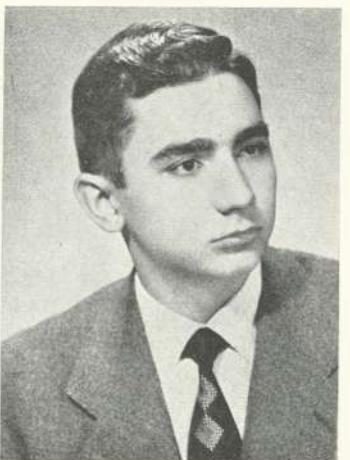

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΒΑΚΙΑΝΗΣ

“Ηονυκός και λιγομέλευς στην ταξιδιώτικη στανία δίνει άφορη για παρατήρηση. Ένα τούτους δύο εκανονικούς παρέα μαζί του βρήκαν σ' αυτόν την ενχάριστο φίλο. Τὸν clubs δέν του κάνειν τὸ ενδιαφέρον, μάχοληπτὸν ὑμῶν μὲ τὰ ὀλυτικά, μέλος τῆς μεικτῆς basket, ἀπαραιτητος στην μεικτὴ ποδοσφαίρου, δεωρεῖται ως φαβορὶ του ἀνωμαλού. Φέντος ἐξελέγη γραμμοτέας του Δικτύου Διοικητικού Ασσοσιεύλου. Θετικός σπουδάστης Ἡλεκτρολόγος Μηχανολόγος στην Γερμανία.

Θετικός και μετρημένος σ' δύο του, δύο τα μαθήματα—δύο πιακούνεται—έως τις μικρότερες εκδηλώσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς του. Επικειμένος νύ σον ανθηγούντη ένα περιστατικό, νά προσφέρῃ την πειρα του και λύσεις σε ζητηματα, ιῆς πλικίας μας. Τὸν ἀρέσει νή λογοτεχνία, ειδιαίτερο τὸ διηγημα, τὸ θέατρο καὶ διηγηματογράφος. Θά σπουδάσῃ Νομικά.

ΝΙΚΟΣ
ΒΟΝΟΦΑΚΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ
Πρόεδρος τῶν τελειοφοίτων τοῦ '58

ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ ΠΙΑ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Ίσως νά' ναι δ φόβος γιά τὸ σγνωστο. γι αύτά πού είναι νά' ρθουν, αύτό πού αναστατώνει τους ἀνθρώπους, πού τους κάνει νά δυσανασχετούν διαν είναι ν' αποχωριστούν κάτι γνωστό, διαν πρόκειται ν' ἀρχίσουν ένα καινούργιο τρόπο ζωῆς. Κι αύτό θά' ναι πού τους κάνει νά προσπαθούν να ἐπιβραδύνουν σσο μπορούν αύτή την ἀλλαγή, νά θέλουν νά ξαναζήσουν αύτά πού έχουν ζήσει, έκει πού τα έζησαν.

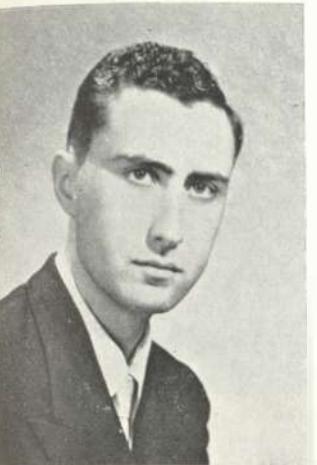
Αυτή θά' ταν κι ή αιτία πού κι έγω χωρίς νά τό καταλάβω, βρέθηκα προχθές νά τριγυρώνω σιά γινώριμα τά μέρη Πήρα τό δρομάκι πού βγάζει στό Οίκοτροφείο, στάθηκα στά γήπεδα και χάζεψα τους μικρότερους πού κυνηγούσαν τή μπάλα μ' ενθουσιασμό. Θυμήθηκα και τά δικά μας παινίδια λγά χρόνια πριν, κι ένιωσα κάτι σά λύπη, νοσταλγία, γι αύτά πού πέρασαν και πού ποτέ δέ θά ξανάρθουν, κι ίσως και ζήλεια γι αύτούς πού τά χαίρονται ένοιαστοι ἀκόμη. “Ἐφθασα στό γυμναστήριο ἐρημιά. Κι δύμως σά νά' κουσα πάλι τίς φωνές, τά γέλια και τό ξελαργυγιστικό τραγούδι πού κάναμε κάθε Σαββατο πριν ἀ' τί γυμναστική μετά τά μαθήματα τής βδομάδας. Χώθηκα στό δασάκι. ”Ολα ήταν τόσο ήσυχα έκει δύπως πάντα. Και πλανήθηκα λίγο απομονωμένος ἀ' δλους, κι ή ψυχή μου ξεχελίσει, κι ήρθαν στό νοῦ μου τόσες θύμησες ἀπό πρόσωπα και πράγματα παλιά κι αγαπημένα. Ήθραν πολλά μαζί, χωρίς σειρά χρονολογική, χωρίς λογική συνοχή ἀνάμεσα τους, σημαντικά κι άσηματα ἀνακατεμένα. Κι ήταν ἡ πρώτη φορά πού τόσα πολλά και τόσο διαφορετικά μεταξύ τους συναντήθηματα διαδέχονταν τό ένα τ' δλλο μέσα μου, μέ καταπληκτική ταχύτητα. Κι ἀπ' τό μπέρδεμα έκεινο ξεχώριζε ένα μουντό πρωινό πού ἀγουρούχυπνημένοι οι περισσότεροι μαζευτήκαμε στό Willard Hall και κάναμε την πρώτη διδήλωσή μας γιά την Κύπρο Kal σά νά' νιώσα ξανά τ' ἀνατρίχισμα πού'χα νιώσει και τότε, καθώς τρέχαμε πρός την πόλη μέ την σημαία μπροστά.

Κι άμεσως μετά, χωρίς κανένα λόγο, θυμήθηκα τή γάτα πού βρέθηκε νά... παρακολουθή ένα μάθημα, και γέλασα δύπως είχα γελάσει και τότε.

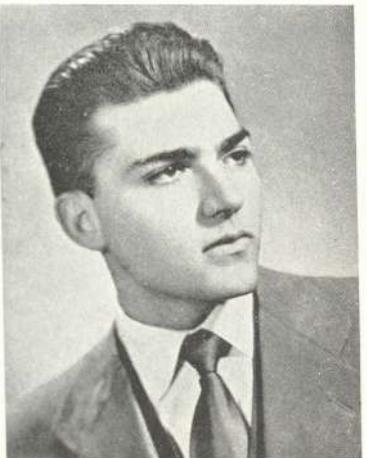
Κι έπειτα είδα δλους έμας, πού τώρα νιώθουμε τόσο μεγαλωμένοι, ντροπαλά παιδάκια μέ κοντά παντελόνια, να προσπαθούν νά πλησιάσουν μέ κάποιον τρόπο δ ένας τὸν ἄλλο, τίς πρώτες μέρες τίς ζωῆς μας έδω..

Μά όλα πέρασαν τόσο γλήγορα, δσο γλήγορα φαίνεται νά πέρασε καθετί εύχαριστο ζταν τό κοιτάζης ἀπ' τό τέλος του.

Τελειώσαμε πιά και μείς. Συγκίνηση, περηφάνεια ίσως, φόδος μαζί και χαρά πλημμυρίζουν τήν ψυχή μας. “Ομως αύτό είναι τόσο φυσικό, τόσο ἀνθρώπινο σσο ἀνθρώπινο είναι και τό νά προσπαθούμε νά δώσουμε μόνοι κουράγιο στόν εαυτό μας, διαμασώντας τριμένα κοι χιλιοειδώμενα λόγια. Ή ἀλήθεια είναι ὅτι φεύγοντας ἀπό δώ θά χωρίσουμε, και πολλά ίσως νά μήν ξαναειδωθούμε ποτέ πιά. Σέ λίγο θά μπούμε σ' έναν σγώνα σκληρό, ἀπαιτητικό, πού θά μας ἀναγκάση νά πάρω καθένας τό δικό του, ξεχωριστό δρόμο. Όμως οι ἀναμνήσεις, εύχαριστες ή δυσάρεστες, τής ζωῆς πού περάσαμε έδω, θά διατρέουνται πάντα ζωντανές μέσα μας, κι αύτές θά μας κρατούν ένωμένους. Κι δ ἀγώνας μας θά είναι εύκολωτερος μ' ὅλα αύτα πού δλοι μας και καθένας χωριστά, πάιρνει μαζί του τώρα φεύγοντας: αγωνιστική διάθεση, τίς ἀπαραίτητες γνώσεις, έμπιστοσύνη στόν εαυτό μας και στόν ἀνθρώπο, μαζί μ' ἄπειρη εύγνωμοσύνη γι αύτους πού τόσο γενναιόδωρα πάντα μας τα πρόσφεραν.

ΝΙΚΟΣ
ΣΥΜΟΡΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΣ
ΒΟΥΔΟΥΡΟΓΛΟΥ

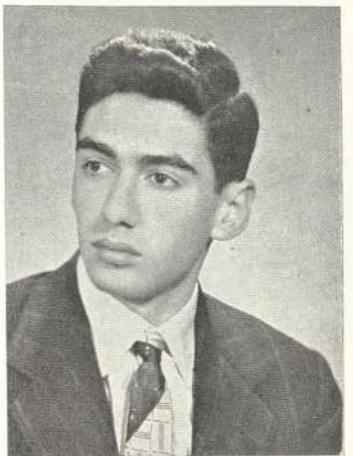
ΝΙΚΟΣ
ΖΕΛΟΜΟΣΙΔΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΖΗΚΑΣ

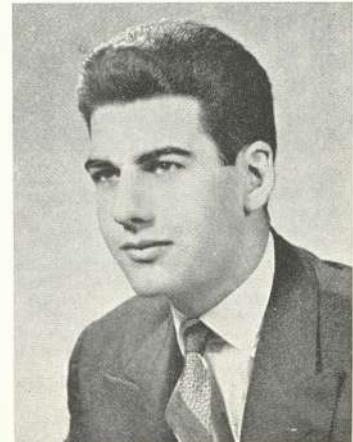
‘Από τήν πρώτη γνωριμία φαίνεται δι ειναι δι διδρωπος τῆς καλλιτεχνικῆς ἔκφρασης, είτε αύτη έχει σχέση μὲ την ηθοποιία είτε μὲ τη ζωγραφική. ‘Άπο χρόνοι μέλος τοῦ Chorale καὶ τοῦ Drama Club Χαρακτηριστικοὶ οι τρόποι του καὶ η πολιτική του. Περισσότερο ἀπ' δλα διανά τή ζωγραφική μὲ την οποία δοκούεται ιδιαίτερο. Ικανοποιωντας τίς καλλιτεχνικές του τάσεις θά σπουδάση πλαστική χειρουργική

ΘΑΝΑΣΗΣ
ΖΑΧΟΣ

Μάλλον άδιαφόρος γιά την έμπανισή του, δλλο μὲ ειγενικούς τρόπους καὶ μὲ φωνή πού πάντα πάρει θά τόνι θεωτικαντο. Κατιδίωνει τήν διολειταζωής πάντα νά τά καταφέρνη, γιατί είναι πολύσχολος Chorale, πιάνο, Χριστιανίς Μαθητικής Ομάδες... Οι εισιτούντες μάλιστα έρουν θεράπονει ποὺ στον καθητή του. Ταν χρηματούχει διαφέρεια μι καθητής περιηγείται πάντα στον καθητή του. Τίς περισσότερες θά σπειράνται νά σπουδάσει στό Πολυτεχνείο. Σπάνια θά δισηνάται έκειστες στό Πολυτεχνείο Πολιτικούς Μηχανικούς

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΗΛΙΔΗΣ

Καλός στά μαθηματά, ἀλλά προταντός καλός στήν καρδιά. Παιδί με ποικίλο ενδιαφέροντα: πρόσθιος τοῦ chorale, δραχνής τῆς διαδόσεως τοῦ σχολείου μας και τῆς τάξεως, και διδητής συντάκτης στά «College News». Τίς ελεύθερες ώρες του τέλειαν διάλλα στον δισκού του, —έλαργάς και κλασσικής μουσικῆς— ή στής τάκτων προπονήσεως δεσκετή τῆς X.A.N.W. Σκέπτεται νά σπουδάση Φαρμακευτική στό Πανεπιστήμιο.

Μὲ τις φωνές καὶ τὰ δυνατά γέλια διακρίνεται στὴν παρέα δὲ Σοφοκλῆς. Τύπος πολὺ συναισθηματικός, στοχαστικός, μὲ πλατειὰ ενδιαφέροντα καὶ καλεσίς. Τοῦ ἀρέσει ἡ ζωγραφική καθὼς καὶ ἡ κλασικὴ μουσική, χωρὶς βέβαια νὰ πάψῃ νὰ τὸν ἐνδοικιάζῃ καὶ ἡ τέλος. Ἀγαπᾷ τὴν γυναστικὴ καὶ τὶς ἐκδρομὲς. Θέτεις ἐκλέχεταις πρόσδεδρος τοῦ Christian Association καὶ δουλεψει πολὺ γιὰ τὸ θέατρο. Θά σπουδάσῃ 'Ιστορική.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΔΑΜΙΑΝΟΣ
ΛΑΜΠΙΔΗΣ

Γενικά νεροπαλός, δείχνεται τολμηρός στὸ εμπόριο. Στὴν κανένα, στὸ θεάτρο, παντοῦ διαλέιται φιλότιμος Δαμιανὸς δουλεύει μὲ δρεξη καὶ συντελεῖ στὴν ἑπευχή. Ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν 'Αττικὴ εὐέργεια καὶ διχολέται μὲ τὴ Χημεια κάνοντας πειράματα δὲν τοῦ λείπουν οἱ ἰδέες, διν καὶ δὲν τὶς κολυνοῦται. Είναι λιγομίλητος. Ἐνα παιδί καὶ εἶναι προσδόμο κάντα νὰ σὲ βοηθήσῃ. Τὰ σχέδιά του γιὰ τὸ μέλλον τὰ κριτεῖ μυστικά.

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

Ο πιο 'εργατικός' απὸ τοὺς πρωκτικούς. Μπορεῖ νὰ σου λέσῃ διὰ τὸ τεχνικὸ ζήτημα τὸν παρουσιαστὴ μὲ ευκολία ποὺ οὐτού εἰναι. Τοῦ ἀρέσει πολὺ ἡ εργασιούμενή Φυσική, ἴδως ὁ ηλεκτρισμὸς δηνοὶ έχει ειδικευθῇ. Μὲ καλὸ χαρακτήρα καὶ ἔτοιμος πάντα νὰ καλαμπούρισῃ, διποτελεὶ ἔνα ἐνδιαφέροντα τύπο. Σκοπεύει νὰ σπουδάσῃ Θετικής 'Ἐπιστήμης.

ΣΤΑΥΡΟΣ
ΚΟΚΚΙΝΙΔΗΣ

Ο Σταύρος είναι τύπος ζωηρὸς καὶ εύθυμος. Μέτριος στὰ μαθήματα περνάει τὶς τάξεις χωρὶς σαββαὶς διωγμούλιες. Ασχολεῖται μὲ τὸ ποδόσφαιρο καὶ τὸ volley, φέτος μάλιστα είναι καὶ μέλος τῆς μεικτῆς μας. Τοῦ ἀρέσει ἀκόμη τὸ τραγουδί. Θά σπουδάσῃ Μηχανολόγος στὴ Γαλλία.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΙΣΙΟΣ

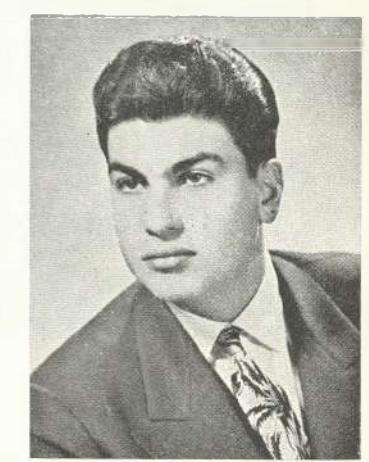
Πάντοτε γελωτός καὶ χαρωπός, διαχολεῖται μὲ το... εὐτὸν καθηρίζει. τὶς υποθέσεις του. 'Αθλητικὸς τύπος (η γυμναστικὴ είναι η ἀγαπημένη του απασχόληση) μὲ ίδιαίτερο ἀδυναμό στὸν πρωινὸν ξανθό... Φαίνεται διὰ είναι διορδός τοῦ ενίσηρε περικολοσθαμένεις στὴν Σχολὴ 'Ιαδρίου. Μετι., ἀπὸ τὴν Στρατιωτικὴ 'Αεροπορία, σπέπεται νὰ μεταποθήσῃ στὴν Πολιτική.

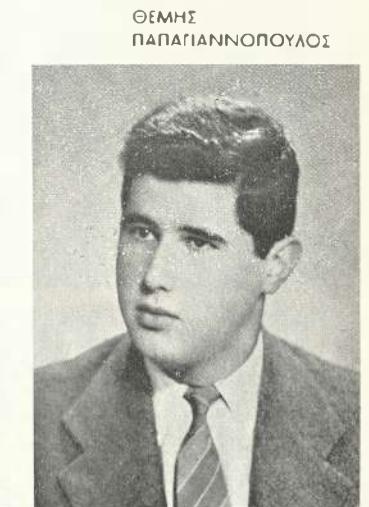
ΜΑΚΗΣ
ΜΠΕΝΕΣΑΣΟΥ

Χαρακτηριστικός τύπος τοῦ πρακτικοῦ τυμήματος. Λατρεύει τὰ μαδινάτικά ἐνδιαφέρον. «Μυρίζεται» κυριολεκτικά τὴ λύση τῶν σκοτήσεων καὶ κάνει διολογισμοὺς μὲ καταπληκτικὴ γρηγορία. Διαχειριστὴς τῆς καντίνας φέτος, δούλεψε μὲ πολὺ σύρξη σ' αἰτήν. 2^ο διπλοῦση μ' αὐτὰ ἔχεται ἡ ἀγάπη του γιὰ τὸ πιάνο στὸ οποίο περά τὶς έλευθεροὺς ὥρες του. Θά σπουδάσῃ Ηλεκτρικὸς Μηχανικός.

Ο 'Αργυρός ήλλοτε ξεσπάει σὲ τραγανά γέλια καὶ ἀλλοτε σὲ ξαφνικοὺς δυμούς. 'Αγαπά τὴ στρατιωτικὴ ζωὴ καὶ θαυμάζει τὴν ἀντρειούσην. 'Η δύναμη του γιὰ τὰ σούντα τοῦ Μαβίλη δελχεῖ διετὸν διάλογον τὸν ενδιαφέροντα συμβάδιζουν μὲ τὶς ἀντιλήψεις του. 'Ασχολεῖται μὲ τὸ κυνήγι καὶ διακρίνεται πὸ ποδόσφαιρο καὶ στὸν άνωμαλὸ 'Εισιμάτεται γιὰ τὴν Στρατιωτικὴ 'Ιατρικὴ Σχολὴ.

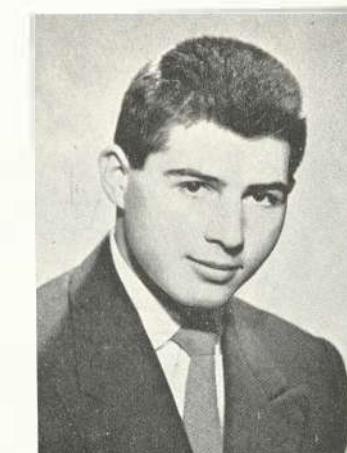

ΑΡΓΥΡΗΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

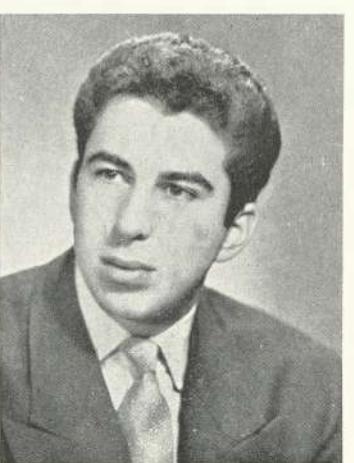
Παιδί μὲ χαρακτήρα εὐθύ, ειλικρινής, διποσαστικούς καὶ πάντα χαρουμένος. Δείγνει μάτια ξέχωρη ἀγάπη γιὰ τὴ λογοτεχνία, ίδιαιτερο τὸ νεοελληνική. 'Αθλητικὸς τύπος, διχολέται μὲ τὸ ποδόσφαιρο—μέλος τῆς μεικτῆς έδω καὶ 3^ο χρόνια—τὸ στίβο καὶ τὸ waler - polo. Φέτος ἐκλέχεται πρόσδεδρος τοῦ Μενοινούσιου Οικονομικού καὶ Πολιτικές 'Επιστημών.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΑΚΗΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Λιγομίλητος—δέν φωνάζει γιὰ νὰ σου δείξῃ τὴν παρουσία του—έχει δικές του διειλήψεις γιὰ τὴ ζωὴ. Τοῦ ἀρέσει τὰ βιβλία καὶ διαβάζει τὰ βιβλία τοῦ Καλαντζάκη μὲ ίδιαίτερο ἐνδιαφέρον. 'Επιδίβεται στὸν ήλιθιούμ: ποδόσφαιρο, τέννις, βίλλες είναι εκείνα ποὺ τοῦ λέρουν, ίδιαιτερο τὸ τέννις δηκούσαντας στὸν αὐτούς καὶ θετικούς. Θά ἀκολουθήσῃ ἐνα καλά των θετικῶν 'Επιστημῶν.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΛΥΓΕΡΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πάντοτε προτιμούσαμε τις φωτογραφίες
άπό... τὸ μάθημα.

Πρώτη
τάξις.
'Ακόμη
εξη
χρόνια.

ἀπὸ τὴν
τὴν παλιόν

Πρὸς τὸ Κολλέγιο.
Είμαστε συγκράτητοι.

Στὸ Κολλέγιο.
Προετοιμασία γιὰ τὰ ἀρχαῖα, μὲ τὰ κατάλληλα...
βοηθήματα.

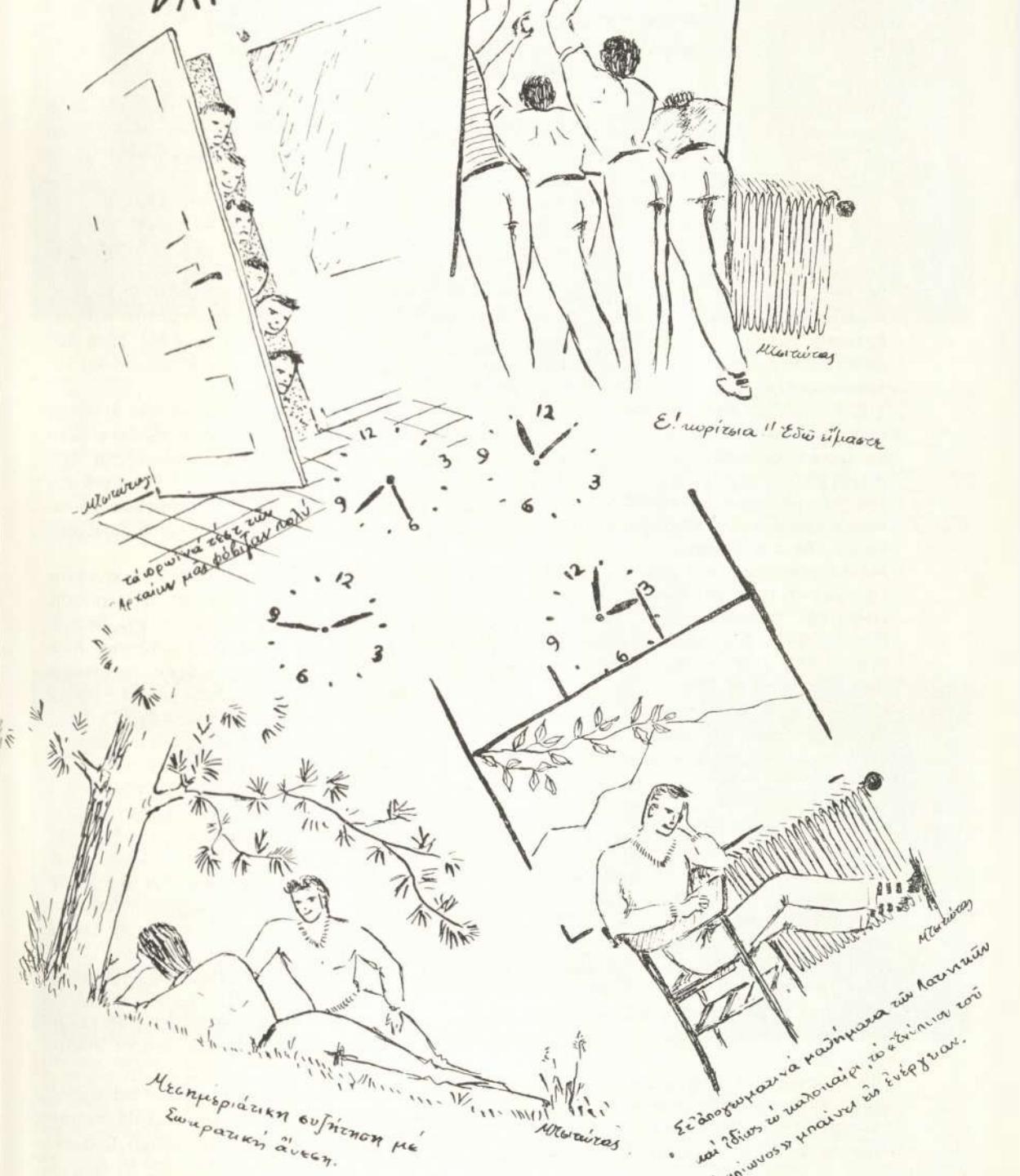
Στὴ λίμνη τῶν Ἰωαννίνων. "Ἐτοιμοι γιὰ βόλτα.

Οἱ ἔκδρομές μᾶς «ετρωγαν» πολὺ καιρό.
Ἐνα στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἔκδρομή στὴν
Κέρκυρα.

Ζωὴ τοῦ
τὴν αὐγχρόνη

**ΜΙΑ
ΚΟΡΥΦΑΙΑ
ΣΤΙΓΜΗ**

Μερικά χρόνια πίσω κάποιος γέρος πού είχε μιά πολύ φωτεινή άντιληψη τής ζωῆς μου είχε πεί: «Μοναχά ή ένταση μιᾶς ακραίας στιγμής αξίζει αληθινά σε δλάκαιρη τήν έκταση μιᾶς ζωῆς». Σήμερα πού φεύγουμε άπό τὸ σχολεῖο ξαναθυμοῦμας τὸν λόγο τοῦτο μὲ συγκίνηση καὶ νιώθω πώς είναι ὄρθος.

Ἡ σχολικὴ ζωὴ τὸσα χρόνια δὲν μᾶς προσέφερε τὸ ἐντατικὸ ζήσιμο τῆς ζωῆς, γιατὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τῆς τὴν φύση δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ δώσῃ τίποτα τὸ ἔκτακτο καὶ τὸ ζέχωριστό. Στάθηκε δειλὴ νὰ σοῦ χαρίσῃ τὸν κραδασμό καὶ τὴν δόνηση τῆς υπαρξῆς, τὸ δυνατό συναίσθημα ποὺ συναντᾶς σὲ τὸσες ἀλλες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς.

Ἄλλα συνάμα τὸ σχολεῖο μπορεῖ νὰ περηφανεύεται γιὰ τοῦτο: γιὰ τὸ διὶς σοῦ χάριος ἀπλόχερα τὴν γνώση. Σοῦ έδειξε τὸν σταθερὸ δρόμο ποὺ δόηγει σ' αὐτὴν καὶ ποὺ ἔχει πιὰ κατοχυρωθῆ ἀπὸ τὸν χρόνο καὶ τὴν ἐπιστήμη. Ἐσύ τώρα μὲ βάση αὐτά ποὺ βρήκες καὶ ἔμαθες στὸ σχολεῖο, θὰ κινήσῃς νὰ δημιουργήσῃς καὶ νὰ δλοκληρώσῃς τὴν προσωπικότητά σου, τὸν ἔσωτερο ἑαυτό σου.

Τώρα ποὺ ξεμακραίνεις ἀπὸ τὸ σχολεῖο γυρίζεις πίσω μὲ υγρὸ βλέμμα καὶ ἀτενίζεις δῆλη τὴν προηγούμενη ζωὴ σου, τὶς ἐπιτυχίες καὶ τὶς ἀπογοητεύσεις, τὶς πρῶτες ἀμφιβολίες καὶ ἀμφισθήτοσις, ὀλόκληρη τὴν περασμένη σου ζωὴ. Τότε ἀναρωτιέσαι ἀνήσυχος: μήν τάχα ἀδίκησα τούτη τὴ ζωὴ; μήπως είχε κάτι τὸ ζέχωρο, τὸ διαλεχτὸ ποὺ ἔγώ δὲν μπόρεσα νὰ τὸ δῶ καὶ νὰ τὸ νιώσω; Τούτη τὴ στιγμὴ δὲν μποροῦμε νὰ κανούμε πραγματικὴ ἀξιολόγηση τῆς ζωῆς ἔφτά χρόνων. Βαθειά μέσα μας ὅμως νιώθουμε τὴν συγκίνηση.

Μά τὸ παράδοξο ἀπὸ δῆλα είναι τοῦτο: τὴν ὥρα ποὺ φεύγεις καὶ ἀφήνεις γιὰ πάντα τὴ σχολικὴ ζωὴ, τὴν ὥρα ποὺ ἀπελευθερώνεσαι ἀπὸ τὶς ὑποχρεώσεις τῆς σχολικῆς ζωῆς, τὴν στιγμὴ τούτη τὴν κορυφαία – ναί, είναι παράδοξο – συγκινεῖσαι βαθειά. Νιώθεις δυνατὰ μέσα σου κάτι τὸ ἀκαθόριστο: θλίψη, χαρά, αἰσιοδοξία, δύναμη. Κάτι ἔντονο πλημμυρίζει τὴν ὑπαρξή σου τὴν ὥρα αὐτῆς. Τὴν ὥρα ποὺ φεύγεις γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Ζῆς μέσα σὲ μιὰ μοναδικὴ, ἀνεπίστρεπτη στιγμὴ. Ἀλλά τὸ τοῦτο είναι τὸ ἀνεξήγητο – γιατὶ νὰ συγκινεῖσαι ἀφοῦ ἀφήνεις μιὰ ζωὴ ποὺ δὲν ἔνιωθες τὸσο πολὺ εὐτυχισμένος καὶ χαρούμενος; Γιατὶ ἐδῶ ἀφήνεις ἔνας μέρος ἀπὸ τὸ είναι σου, τὰ πρῶτα σκιρτήματα, τοὺς πρώτους ἀβέβαιους προσανατολισμούς καὶ τὸ πρῶτο ἀντίκρισμα τῆς ζωῆς. Γιατὶ τὸ μέρος τοῦτο δέθηκε μ' ἔνα κομμάτι ἀπὸ τὴν δῆλη σου ζωὴ, ἔστω καὶ ἀν αὐτὸ δὲν ἦταν τὸ πιὸ διαλεχτό, τὸ πιὸ ζεχωριστό.

Καὶ ἀκόμα γιατί, μὲ τὸ τέλος τοῦ σχολείου, κλείνει οὐσιαστικά καὶ ἔνα μεγάλο κεφάλαιο τῆς ζωῆς σου – δχι βέβαια τὸ πιὸ ἀξιόλογο οὔτε καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο – ἡ ἐφηβεία. Τὸ σχολεῖο σ' δλο αὐτὸ τὸ διάστημα σου ἔδινε ἀσταμάτητα τὴν γνώση. Τὴν γνώση τὴν γνώριμη καὶ τὴν σταθερή. Σὲ εἶνα τώρα μένει πῶς θὰ τὴν χρησιμοποιήσῃς. Μὲ τὴν γνώση τούτη σάν βάση μπορεῖς νὰ προχωρήσῃς σὲ νέους ὄριζοντες καὶ προσανατολισμούς, νὰ γίνης πιὸ ἐσωτερικός, πιὸ αἰσθαντικός, πιὸ πνευματικός.

Νά γιατὶ θλίβεσαι ἀλλὰ καὶ συνάμα νιώθεις ισχυρός καὶ δυνατός. Νά γιατὶ σοῦ στοιχίζεις ἔνας τέτοιος χωρισμός καὶ συγκινεῖσαι τὴν στιγμὴ ποὺ ἀφήνεις τὸ σχολεῖο. Πάλλεσαι γιὰ λίγο μὲ μιὰ ζεστή, γλυκειά καὶ πρὸ πανιόδες ἀνθρώπινη συγκίνηση. Τούτη ἡ συγκίνηση δὲν ἔχει μέσα της τίποτα τὸ ἀρρωστημένο, οὔτε καὶ τὸ βαθειά συναίσθηματικό.

Τὴν κορυφαία στιγμὴ πού ξεμακραίνουμε ἀπὸ τὸ σχολεῖο, γυρνάμε πίσω καὶ ἀτενίζουμε τὰ περασμένα χρόνια μας μὲ ἡρεμη ματιά. Μετά, βλέποντας ἐμπρός μ' ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό μας καὶ στὶς δυνάμεις μας, σκύβουμε, φιλούμε τὴν σχολικὴ ζωὴ μὲ σεμνότητα καὶ συγκίνηση καὶ τὴν ἀποχαιρετοῦμε γιὰ πάντα.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
Ἐκεὶ πρακτικός

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΕΡΙΣΤΑΝΟΓΛΟΥ

ΣΑΚΗΣ
ΠΟΥΛΙΑΔΗΣ

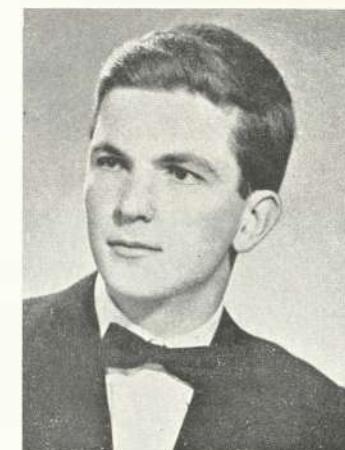
ΘΟΔΩΡΟΣ
ΣΑΡΑΚΗΝΟΣ

ΜΙΜΗΣ
ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

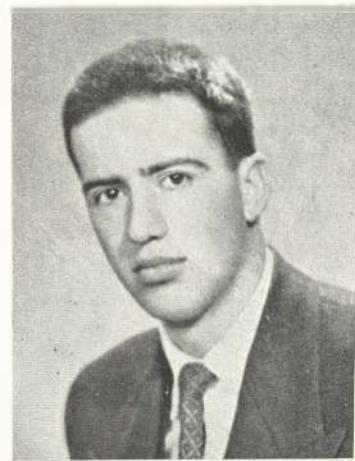
ΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΙΣΚΟΣ

ΝΙΚΟΣ
ΣΙΠΗΙΑΤΗΣ

Χρονικής ἐντιμος καὶ ελλικωρίνης. Τὸ διεσπένει μιὰ ζεχωρή στοχαστικότητα καὶ είναι δυνατός συζητήσεις. Εἶναι δῆλα τὰ λίγα παιδιά ποὺ ἔχουν οιστράσιο πολὺ καὶ ἔχουν σκεψή τη πολύ. Τὸν ουταινοῦν τὰ μεγίλη προθλήματα του καιροῦ μης καὶ φιλοδοξεῖν νὰ συμβάλλουν πολὺ λύση τους. Τὸν δρέσει νὰ βλέπῃ τὴ ζωὴ ἡ πόλη τὴν εβδομήνη, χωρὶς νὰ τοὺς διαρεύῃ καὶ η τροπή. Θά σπουδάσῃ Μηχανολόγος στὴν 'Ελβετία.

Ἔτοιμος νὰ ἀνοίξῃ συζήτηση καὶ νὰ ὑπεροπτίσῃ τὶς ἀπόψεις του με πειστικούς ἐπιχειρηματα. Χρονικής σοβαρός καὶ ἀργος στὶς δουλειές του. Τὸ μεσημέρι θὰ τὸν μασάν ἀργά κατί καὶ να συζητήσῃ σύνορα γάδισσα. Θέματα ίπαλο μέλος του Μονισαράτι Committee, ἀντιπρόσδικος φέτος, δούλεψε πολὺ γι' αὐτήν. Θὰ σπουδάσῃ Γεωπόνος.

ΡΗΓΑΣ
ΤΖΕΛΕΠΟΓΛΟΥ

Έχει άποκτησεις συμπάθειες, ταύτα ανάμεσα στους μαθητές δύο και στους καθηγητές, χάρη στους καλούς τρόπους και την εμφάνιση του. Σήμαντική ή δύσαστό πορτού του, περί της εξωχολικής δράσεις: αρχιευντάκτης του «Δημοσίου Ουντάκτης των Νέων στα «College News», υπεύθυνος για τά μουσικά πωλινά. Παράλληλα των τραβών τα στοργή, η ορειβασία, τόσι, τα μπακοκετ-μέλος της μεικτής 4 χρόνια-τεννίς κλπ. Του δρέσεις ή μουσικής, ιδίως ή ίσσα και διαρροής. Θύ σπουδάση θεορητικές Έπιστημες.

Ο «Άλεκος» είναι ποιδι πού βρίσκεται διέξοδο και στις ποι μπλεγμένες καταστάσεις. Ανδρώπος πού δύσκολα γελάεται. Χάρη στην πραγματικά διειληγού φωνή του, είναι στέλεχος του Choiros, τό δύο και δινιτρουστεύει στο Μαντηλικό Συμβούλιο. Έπιστημες είναι παλιός παιάνης της μεικτής ομάδας του ποδοσφαιρού και πρόσθιος δύνατικών στο τμήμα του. Θύ σπουδάση θεορητικές Έπιστημες στο ξένωφεικό.

ΑΛΕΚΟΣ
ΤΣΑΚΤΙΣΙΡΛΗΣ

ΕΠΤΑ
ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕ
ΤΗΝ
ΜΠΑΛΑ

Μ
▷
Ι
□
▷
▷

Άναμεσα στις σχολικές άναμνήσεις μας ξεχωριστή θέση έχει ή έπταχρονη ζωή μας στά γηπεδα. Πρωί - πρωί, πρίν καλά σταματήσῃ τό λεωφορείο του «Πετεινού», πετάγονταν μερικοί άναμμαλλιασμένοι κοντοπαντελονάκηδες και μέ την μπάλα σφιχτά στά χέρια έτρεχαν νά «πιάσουν γήπεδο». «Υσιερά άπό πέντε συνεχείς πρωινές ώρες κουραστικό μάθημα, μέ τό φαγητό άκομα στά στόμα, βρίσκαμε την μόνη διασκέδασή μας στό παιχνίδι-τά εισις και ή βιβλιοθήκη μάς τραβήγαν άργητερα, μεγαλύτερους. Βρισκόμασταν στά γηπεδα είτε ήταν λασπωμένα, είτε έβρεχε ή φυσούσε: θυμάμαι μάλιστα μιά φορά που παίζαμε μέ... χιόνια. Σάν περνούσε τό τελευταίο λεωφορείο, ή «ενεκροφόρα» δημοσίευσε τό λέγαμε, ήταν σημάδι πώς θά κτυπούσε τό κουδούνι τότε σταματούσε τό παιχνίδι μέ τις ζητωκραυγές των νικητών ή τις αιτήσεις παρατάσεως και τις ένοτάσεις των νικημένων. «Κογκό», «Κινα», άνδρατα άμάδων που ύποστηριζαμε μέ φανατισμό, κάποτε δημοσιεύσαμε τά άποτελέσματα και στις έφημερίδες! Στούς σχολικούς αγώνες πάλι, μέ τεράστια πανώ, κουδούνια, γαργάρες και τις... φωνές μας, αγωνιζόμασταν τό ίδιο μέσα ή έχω άπ' τό παιχνίδι, δ καθένας μέ τόν τρόπο του. Άλησμόντο θά μάς μείνη τό τράκ στούς πρώτους αγώνες στιβου κι άκομα κείνο τό συναίσθημα του νικητού σάν παίρνει τό βραβείο μές τις ζητωκραυγές των συμμαθητών του.

Ή τάξη μας ήταν σχεδόν μιοή, μπρος στήν πολυπληθέστερη άμεσως μεγαλύτερή μας κι έτσι άρκούμασταν πάντα νά τους ακολουθούμε στή βαθμολογία. Φέτος δημως, μόνοι πιά, πήραμε δλα τά έσωσχολικά πρωταθλήματα. Σ' αυτό τό διάστημα έχαμε πολλές «ατυχίες», πολλοί και καλοί αθλητές μάς δφηναν κάθε χρόνο. Είσι πού σχηματισθηκε μιά γνώμη, πώς έπιμελής μαθητής και καλός αθλητής είναι άσυμβιβαστα.

Οι καθημερινές προπονήσεις στό ποδόσφαιρο μάς έκαναν άρκετά καλούς, ωστε νά έχουμε τά τελευταία χρόνια 5-7 παίχτες στή μεικτή του σχολείου-όλοι παλιά στελέχη του «Κογκό» και της «Κινας». Τέρμα στήν άμάδα μας έπαιζε στις μικρές τάξεις ο Παπαγιαννόπουλος και στις ύπολοιπες δ Αναστασιάδης, που δείχτηκαν άποτελεσματικοί μέ τις ξάπλες τους. Η άμυνα έπαιζε σκληρά και βαστούσε στις ένεντος έπιθεσεις σέντερ μπάκ δ Παπαδημητρίου μέ τις σωτήριες ποδάρες του, έχοντας συμπαρα-

στάτες του τόν «Αρβανιτάκη στά δεξιά και τόν Ζήκα στά δριστερά Χάφ έπαιζαν οι Τσακτισιρλής και Χαδάβας πού «οργωναν» κυριολεκτικά τό γήπεδο κυνηγώντας τήν μπάλα. Στήν έπιθεση έγαμε σέντερ - φόρ τό «άτού» μας τόν Ζελομοσίδη - άρχηγό τής άμαδας μας και τής μεικτής του σχολείου - μέ μέσα δεξιά τόν άκουραστο και πάντα άποτελεσματικό Βακιάνη. Μέσα δριστερά έπαιζε ο Μπάμπης Παπαδόπουλος, τό νέο άστερι μας, έξω δεξιά δ Φούρναρης και έξω δριστερά δ Αργύρης Παπαδόπουλος, μέ τά άναποδα ψαλίδια και τίς σέντρες του.

Στό μπάσκετ ή άμαδα μας σχεδόν πάντα άπεδιδε λιγώτερο άπό δρο μπορούσε. Αύτο δόφειλονταν στό δτι δέν παίζαμε άμαδικα κι έχαμε χαλαρή συνοχή. Φέτος πήραμε σχετικά εύκολα τό έωτερικό πρωτάθλημα. ένω τις άλλες χρονιές παίρναμε άναλογες θέσεις χωρίς νά παρουσιάζουμε έκπλήξεις. Ή πεντάδα μας άποτελείται δλη μέλη τής μεικτής του σχολείου, μέ άρχηγό τόν σέντερ φόρ Ήλιαδη, πάντα άποτελεσματικό δόγχο σιήν έπιθεση. Δεξιά έπαιζε δ παλαίμαχος Τζελέπογλου μέ τις «πάσες χρονόμετρο» και δριστερά δ Βακιάνης μέ τά fast-breaks του. Στήν άμυνα έχαμε τόν Λυγεράκη, μέ τά follow του και τόν Πουλιάδη που διακρινόνταν γιά τό «μαζεμά» τής μπάλας κάιω δπ' τό καλάθι. Τήν άμαδα συμπλήρωναν οι Ζήκας, Χαδάβας, Άδαμοπουλος και Μπενσασών.

Σιώ βόλλευ είχαμε καλή άμαδα χάρη στόν Λυγεράκη, άρχηγό μας και κύριο πάντα συντελεστή στις νίκες. Ανεβαδόροι έπαιζαν οι Παπαγιαννόπουλος, Ζήκας, Κοκκινίδης και κατεβαδόροι οι Χατζηθεοδώρου και Παπαδημητρίου.

Στόν άνωμαλο τά καταφέρναμε πάντα καλά. Στήν τετάρτη και πεμπτη τάξη ήρθαμε πρώτοι στή γενική βαθμολογία, ένω στήν τρίτη και στήν έκτη δεύτεροι. Ο Βακιάκης ήρθε δύο φορές δεύτερος άκομα πολλούς βαθμούς έδιναν οι Τσακτισιρλής, Ζελομοσίδης, Παπαδόπουλος, Ζήκας, Λαμπίδης, Πουλιάδης κ.ά.

Όσο γιά τόν στίβο, ποτέ δέν βγάλαμε μεγάλους πρωταθλητές, παίρναμε δημάρκα δημοσίευσε τά άποτελέσματα και στις έφημερίδες! Στούς σχολικούς αγώνες πάλι, μέ τεράστια πανώ, κουδούνια, γαργάρες και τις... φωνές μας, αγωνιζόμασταν τό ίδιο μέσα ή έχω άπ' τό παιχνίδι, δ καθένας μέ τόν τρόπο του. Άλησμόντο θά μάς μείνη τό τράκ στούς πρώτους αγώνες στιβου κι άκομα κείνο τό συναίσθημα του νικητού σάν παίρνει τό βραβείο μές τις ζητωκραυγές των συμμαθητών του.

Σιώ πίγκ-πόγκ είχαμε πάντα πρωταθλητές στό μονό και στό διπλό. Οι Μπενσασών, Πουλιάδης και Περιοτάνογλου προσέφεραν πάντα άποτελεσματικά τις ύπηρεσίες τους.

Φεύγοντας ίως νά μήν άφησουμε πολλά ρεκόρ μέ τά δημάρκα μας ήτης ταξης μας, γιατί μάς βασάνιζε και μάς τό έθνικό μας έλατιωμα, δ άτομικούς, μά σιγουρά θά μείνουμε μιά τάξη που έζησε στά γηπεδα και τ' άγαπησε στό σύνολο τής. δπως άγαπησε κι άλοκληρο τό σχολείο.

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
έκτη κλασσικού

ΛΑΚΗΣ
ΤΣΙΤΩΤΑΣ

Ο καλλιτέχνης τούλλαθασικού. Κάθε μέρα, οι πίνακες γεμίζουν άπό τό δημοτικούς τοπέντο του. Στής συζητήσεις στήν τάξη πάρεντε πάντα μέρος μέ τις έξιπνες ερωτήσεις ή τις οσφυστικές δημαρτησίες του. Οι ένωσηλικές δημοσίες δέν τόν τραβήγαν ποτέ, ώστε διαθέσιμης τά τις μετοχης του στό θεό θεός. Θά στούδιο έργατην διακοσμητικής.

Χαροκτηρίσος ήρεμος, ποτέ δέν θύμωσε, ποτέ δέν μάνινος μέ κανένα. Πάντοτε πρόσθιμα νά σ' έξυπνηρείση και νά σε μηηθήση σ' δι, τις έπητεροις ή διαθητισμός, επιδιδετοι στό ποδοσφαιρού και στό άκμα εις υψος, στό δόρο είναι και δι καλύτερος τής τις τελέων μας. Ο Πάνος προσταύεται για έξετάσεις στήν ιατρικήν Σχολή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

ΙΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

Τό ταξίδι μας στήν Αθήνα

ΦΙΛΙΟΣ
ΧΑΔΑΒΑΣΧΡΗΣΤΟΣ
ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ

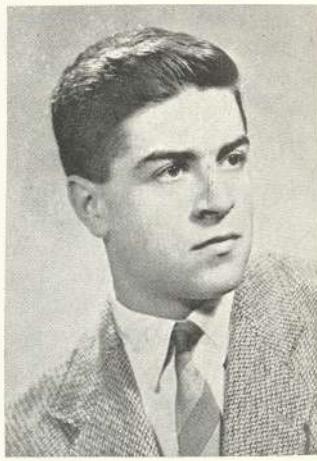
Ξανθός, λιγνός, χαμογελαστός τις περισσότερες φορές, μιαίσσει περισσότερο γιαδένος, ανοιχτόμαρδός και άρετής, γρηγορά γίνεται άναπτητός. Ιδιαίτερη του αγάπη η ελαφρά μονοική και ο χρόνος. Μέλος της μεικτής ποδοσφαιρικού, δύσκολειται παράλληλα, με το basket και το δισέ. δοlli. Ο Διλοις θά σπουδάσῃ Ιατρική στη Νέα Υόρκη, δημοσιεύει νά έγκατασταθή μονίμως.

Συνεδρίασις δης τάξεως.

Όπου δλα τά προβλήματα βρίσκουν λύση.

Υποστήριξις τής «sister class» στό sports week, μέ λόγια και μέ... Έργα.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ

Είναι όμολογουμένως άπο τά πιο άξιόλογα παιδιά της τάξης, με πολλές ικανότητες. Ή πολύπλευρη συμμετοχή του στις εξωτικούς δρόσεις ποτέ δέν σταθηκε έμποδός στην εξαιρετική επέδοσή του στα μαθήματα. Καλύτερος μαθητής δπό χρόνια, πρόσεδρος δλης της τάξης και τού μαθητικού συμβουλίου λογοτεχνικώς συντάκτης τών «College News» και business ποσοδερ του «Αποιολίσση». Έπειδότει στό Volley και είναι μέλος της μεικτής. Τα μελλοντικά του σχέδια, σταθερά σάν τον χαρακτήρα του, δεν άλλαξαν από χρόνια: θά σπουδάσῃ Μηχανικός Μηχανικής.

Ο Γιάννης έχει δικό του τύπο. Είναι κάπως μελετώς, χωρίς αδέο νά τον ευποδίζει νά φτερει φιλικού δλους των συμμαθητές του. Μελετηός και προεκτικός στην τάξη, μάζευσιμες και μά ψορά μέ τά άπρόσατα καλάμπονα οια του. Στά προκτικά μαθήματα πολύ καλός. Θά σπουδάσῃ Μηχανικός Μηχανικής στην Γερμανία.

Το κάθε ταξίδι περικλείει μέσα του μιάν ανεξήγητη γοητεία και δυμοφία. Δέν είναι τδος δ τόπος πού θέλεις να πάς, ούτε τά μέρη απ' δπου θά περάσης. Όπτε άκομα τό δτι θά γνωρίσης, θά μάθης κάτι καινούργιο και θά πλατάνουν οι ορίζοντες σου και θά μεγαλώη ή έμπειρια ου. Τό πιό πολύ είναι οι νοσταλγικές έκείνες στιγμές πού περνάνε άναμεσα στό δνειρο και στήν πραγματικότητα. Είναι οι στιγμές πού πάλλεσαι και συγκινείσαι από ξεχωριστές καταστάσεις τής ψυχῆς σου, πού προσφέρει τό κάθε ταξίδι: από τήν ευχάριστη συντροφιά και ζεστασιά τής παρέας, τό λίκνισμα και τήν ταχύτητα τού τραίνου. Τις δυμοφίες τής φύσης, τις προσωπικές μονώσεις τού καθενός, αποτέλεσμα έσωτερης προσταγής σε ώρισμένες στιγμές τού ταξίδιού.

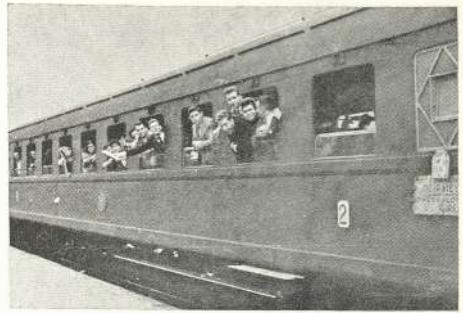
Τέτοιες στιγμές και καταστάσεις μάς πρόσφερε άρκετές ή έκδρομή μας στήν Αθήνα. Ισως γιατί ούσιαυτικά ή έκδρομή αυτή είναι η τελευταία έκδήλωση τής τάξης, τό ταξίδι τῶν τελειοφοίων παίρνει ένα έντελως ξέχωρο χρώμα.

Δευτέρα πρωί ώρα 9:30 Έλεγε τό πρόδρυμα, σιών σταθμό. Άπδ δω άρχιζει τό άρετο ταξίδι μας. Άπδ δω άρχιζουμε νά ζούμε μέ τήν φαντασία μας αυτά πού θά δούμε κι ούτερα άρχιζουν νά ξετυλίγονται δλα τά γεγονότα, στήν πραγματικότητα καμμιά φορά διαφορετικά απ' δ, τι τά έπλασε ή φαντασία μας.

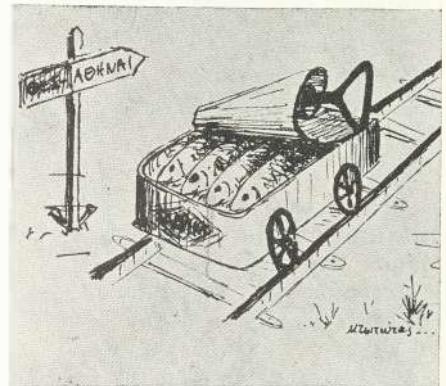
Η ώρα διάβηκε γρήγορα μέσα στό τραίνο μέ τήν χαρούμενη συντροφιά, τά δάστεία. τις φωνές. Ποῦ καλ πού έσπαζε ή καταθλιπτική μονοτονία τού τοπίου πού κυριαρχούσε και τότε συγκεντρωνόμασταν στή φύση πού δλλοτε είχε έπιβολή μέ τά άποτομα ψηλώματα και τις χαράδρες και δλλοτε μέ δυμοφίες και λεπτόγραμμες βουνοπλαγιές.

Ο χρόνος κύλησε γοργά. Οι δρες έτρεχαν δσταμάτητα μαζι μέ τόν θόρυβο τού τραίνου. Πέρασε τό μεσημέρι, ήρθε τό άπογευμα, βράδιασε. Τό τραίνο δλοένα έτρεχε. Σκοτεινίασε πιά καλά. Πέρα μακριά άρχισε νά φαίνεται μιά στέλειωτη σειρά από φώτα, ή Αθήνα...

Στόν σταθμό μέ τόν θόρυβο, τά σκουντήματα, τις φωνές κι ούτερα στό δενοδοχείο, δπου έγινε καλ ή τακτική βραδινή έπειθεώρηση. Έτσι τελείωσε τό πρώτο μέρος, δ έρχομδς μας στήν Αθήνα. Μπροστά μας βρίσκονταν σχεδόν πέντε δλάκερες μέρες πού μάς φαίνονταν στέλειωτες.

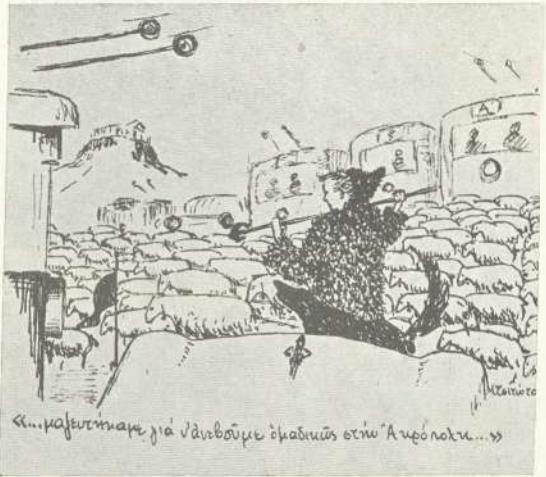
«...στό σταθμό...

«...τό ταξίδι μας ήταν άνετο...»

«...βραδική βιδωρηση...»

Τήν αλλη μέρα τό πρωί μαζευτήκαμε γιά ν' άνεβούμε όμαδεκά στην 'Ακρόπολη. 'Εμείς τί νά πούμε μπροστά σ' όλα αύτά τά έπιτεύγματα του ιού πνεύματος όταν τά δούμε; Τί έχουμε νά δείξουμε; Τί δλλο παρά νά έκφρασουμε τόν θαυμασμό μας και νά αναγνωρίσουμε τήν μεγαλωσύνη που είχε κάποτε ή απόμακρη έκείνη έποχή. Γιά μιά άκομη φορά πιστέψαμε στήν μεγάλη, στήν απέραντη δύναμη τής αρμονίας και τής συμμετρίας. Γιά μιά άκομη φορά πειστήκαμε ότι τό ογκώδες, τό καταθλιπτικό, τό βαρύ δέν προξενούν τήν έντύπωση που δίνει τό λεπτό, τό λίγο άλλα τό σμορφό. Ή λεπτότητα ξεπερνάει τόν δγκο και έπιβάλλεται πιότερο. Νά τί Βγάλαμε από τήν 'Ακρόπολη, τό 'Ερέχθειο, τίς Καρυάτιδες, τόν Παρθενώνα, τό Διονυσιακό Ηέαρου.

Φύγαμε μὲ τήν γεύση τής προαιώνιας αρμονίας και μὲ τήν βεβαίότητα ότι ή τέλεια όμορφιά υπήρξε και ύπαρχει μέσα στόν κόσμο, άκομα και διν τώρα δέν έκδηλωνται τόσο έντονα και δέν προβάλλεται τόσο άξια όπως και τότε.

Τά άπογεύματά μας ήταν έλευθερα. 'Ο καθένας μας πήγαινε και έκανε αύτό που άγαπούσε πιο πολύ. "Ισως τό σημείο τούτο δξίζε πιότερο απ' δλη τήν έκδρομή, απ' δλα σσα είδαμε δλοι μαζί. Και τούτο γιατί τί έκανε ό καθένας μας ήταν άποτέλεσμα καθαρά προσιωπικής προτίμησης και άγαπης, έντελως αύθιδρμητης και άνεπιτήδευτης. Κάθε πρωί δμως πηγαλνάμε νά δούμε δλοι μαζί ώρισμένα μέρη. 'Από αύτά τίς περισσότερες φορές, φεύγαμε γοητευμένοι.

'Έκδρομή στην 'Έλευσίνα, τό έπόμενο πρωινό. Στόν δρόμο σταματήσαμε στήν μονή τού Δαφνιού γιά νά ίδουμε τίς παλιές και θαυμαστές τής τοιχογραφίες. Είδαμε και τόν Παντοκράτορα στόν τρούλο τής έκκλησίας. Μάς κοίταζε από πηλά, έπιβλητικά απρόσιτα, σχεδόν άγρια. Νιώσαμε φοβισμένοι, άδύναμοι, μηδενισμένοι κάτω από τό βλέμμα του. Βγήκαμε από τήν έκκλησία. Τραβήξαμε γιά τίς άρχαιότητες τής 'Έλευσίνας.

'Εκεί τά άρχαια μνημεῖα γέμιζαν, ξεχείλιζαν μὲ τήν παρουσία τους τήν έλληνική πραγματικότητα. 'Ένας ουνδυασμός έλληνικού χρώματος τής σύγχρονης ζωῆς μὲ τήν βλάστηση και τίς πράσινες πλαγιές και μὲ τό Ξωκκλήσι τού 'Αγιου Ζαχαρία στήν κορφή του. Ό άγέρας έφερνε από πέρα τή μυριωδιά τού λαδίου από τά έργοστάσια τής περιοχής. Καλ γύρω γύρω παλιές πλάκες, τό τελεστήριο, τά άναθματα παλιών, περασμένων καιρών. Σάν από άντιθεση, μετά τήν αίσθηση τής περασμένης έποχής στίς άρχαιότητες τής 'Έλευσίνας, πήγαμε νά γνωρίσουμε τήν πιό άληθινή, τήν πιό χειροπιστή πτυχή τής σύγχρονης ζωῆς: τήν κυριαρχία τής μηχανής.

Γιά πρώτη φορά ίσως μπαίναμε μέσα σε τέτοιο καταπληκτικό δύκο, σε τέτοια άτμοδσφαιρα που είχε τό έργοστάσιο τοιμέντων «ΤΙΤΑΝ».

Τι μοναδικός, άπεργυραπτος θόρυβος κυριαρχούσε έκει! Γέμιζε όλόκληρο τό είναι ουσ. Ήχοι ακανόνιστοι που πότε άνεβαιναν, πότε κατέβαιναν σε απίθανα, αστάθμητα ύψη. Και οι πέτρες κυλούσαν και έφευγαν μέσα, και έπεφταν αταχτα, ακανόνιστα μέσα στό μεγάλο χωνευτήρι και χάνονταν, αφήνοντας τελευταίο ίχνος τό θόρυβο. Τούτο γίνεται όλακρη τήν μέρα δίχως καμιά διακοπή, μέ τήν ίδια ένταση, μέ τούς ίδιους ήχους, οκορπίζοντας πάντοτε τήν ίδια αισθηση και συγκίνηση, τήν ίδια ποίηση που άναδινε ή μηχανή. Φύγαμε γοητευμένοι. Ηλι, γοητευμένοι άλλα και έντρομοι συνάμα. Ο λιγγός τής σύγχρονης ζωής, ή ένταση τής βιομηχανοπόλησης, ή παντοδυναμία τής μηχανής. ήταν κάτι σχεδόν ασύλληπτο. «Ζωή! Ζωή! Κραδασμός, δόνησις είναι τό πᾶν...» κραύγαζε όλη ή περιοχή τού τεράστιου έργοστάσιου. Γιά πολλή δρά αντηχούσε μέσα μας ή φωνή αυτή. Κι υστερα ήρθε πάλι ή πόλη μέ τά έστιατρια, τά ξενοδοχεία, τά κέντρα, τά θέατρα, τούς περιπάτους στούς δραίους δρόμους. Διάβαινε δ καιρός, πέρασαν οι μισές μέρες. Και μαζί μέ το διάβα τού χρόνου έρχομασταν σ' έπαφή μέ νέες συγκινήσεις και αισθήσεις.

«Υστερα ήρθε η σειρά τής φύσης. 'Έκδρομη στό Σούνιο. Μιά τοποθεσία έξοχη. Ένας ουνδυασμός θάλασσας και ξηράς άπό αύτούς που πολύ σπάνια ουναντούμε. Ο δρόμος ξετυλίγεται σά μιά μεγάλη γυριστή κορδέλα που προχωρούσε λίγο ψηλότερα άπό τή θάλασσα. 'Από τήν μιά μεριά τό χώμα, τά υψώματα μέ τίς πέτρες και τά λιγοστά δέντρα, άπό τήν άλλη τό νερό, τό γαλανό νερό, η μορφή τής θάλασσας πού λαμπίριζε, καθώς οι άχτιδες τού ήλιου έπεφταν έπάνω της κι έκαναν ν' άνάβουν και νά λάμπουν, μέσα στήν πανδαισία που έχουνε γύρω τό φῶς, χίλια δυδ διστεράκια.

Πουθενά ή μονοτονία. Παντού ή άλλαγή. Πάντα κάποιο καινούργιο μέρος τής φύσης ξανοίγεται και κάτι νέο φαντάζει σε κάθε γωνιά τού δρόμου. Γύρω μας έπιχρατει τό μέτριο. Τό κανονικό. Ούτε δυσθεώρατα ύψη, ούτε και χαμηλή, κοινή τοποθεσία. Κάτι που δίνει όμορφιά στο μάτι και εύφρασίν τήν ψυχή.

Στό άκρο Ένας άρχαιος ναός τού Ποσειδώνος. Τό τοπίο γύρω έπιβλητικό. Ψηλά σ' ένα βράχο βρίσκεται δ άρχαιος τούτος ναός που παίρνει ξέχωρη θέση μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον.

Φύγαμε γοητευμένοι. Αύτή τήν φορά άπό τήν ομορφιά τής πατρίδας μας, άπό τήν άρμονία τής φύσης μας.

Τό άλλο πρωί έπισκεφθήκαμε τό Άρχαιολογικό Μουσείο. Θαυμασμός, έντονος θαυμασμός γιά κάθε καλλιτέχνημα που είδαμε, γιά τό κάθε γλυπτό, γιά τό κάθε άγγειο. Θαυμασμός και περιφάνεια δτι δώσαμε και μείς στόν κδόμο κάποτε πολλά, πολλά και έκλεκτά. Τούτο έπιβεβαιώνεται άπό τό πλήθος τών έντονων που έρχονται άπό τά πιό άπομακρα μέρη γιά νά τά δουν και νά τά χαρούν.

Οι μέρες πέρασαν, έφυγαν, χάθηκαν. Σάββατο βράδυ, ώρα 10 μ.μ. 'Επιστροφή. Πόσο διαφορετική ή έπιστροφή άπό τήν μετάβαση! Πόσο άλλιώτικα αισθάνεσαι δταν παίρνης ξανά τόν δρόμο τού γυρισμού! Ή άναμονή και δ πυρετός τής προετοιμασίας έχει οβήσει. Μέσα σου άρχιζουν νά κατασταλάζουν άργα άργα οι συγκινήσεις, οι έντυπωσεις, τά αισθήματα που δοκίμασες, δ.τι καινούριο είδες και γνώρισες, μέ μιά λέξη δ.τι έζησες σ' άλοκληρο τό ταξίδι. Κατασταλάζει μέσα σου κάτι που καταλαβαίνεις πώς άργοτερα θά είναι ίσως ή πιό γλυκειά σου θύμηση. Γιατί τί άλλο θά μείνη μέσα μας υστερα άπό γρόνια, έξδη άπό τούτη τήν γλυκειά θύμηση που θά μετουσιώνεται άργα άργα μέ τόν χρόνο, άπό μιά σπιή πραγματικότητα σ' ένα άπομακρο δνειρό που ζήσαμε και είδαμε δλοι μαζί στό τέλος μιας ζωής έφτα χρόνων.

K. A.

ΕΥΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

ΡΟΥΛΑ
ΒΕΡΒΕΛΙΔΟΥ

ΜΕΝΗ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΛΕΝΗ
ΙΟΓΛΑΟΥ

ΡΟΥΛΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

ΚΙΚΗ
ΔΗΜΟΥ

Ίσως ή ασβαρότητα νά δείχνη ισριμότητα, μά ή ευθυμία δείχνει καλωάνη, που είναι κάτι που χρηστηρίζει τή Λένα μας. Συνθήσει νά γελά και νά σφραγίδη γύρω της τή χαρά. Τό γέλιο που είναι ζειμο πα φανερωθή της, είναι μιά ενδυμη νότο στήν τάξη.

Τύπος καλός και άνοιχτόκαρδος ή Ρούλα, προσπαθει πάντα να μας είθυμηση και νά φανη μιά καλή φίλη. Ψηλή δυνατή και ζωηρή δέν έσενε ποτε δπο τά γήπεδα δως τώρη Φέτος δμως δημάζη οσβαρα γιατί θα σπουδάση Γεωργία.

Το χιούμορο και ή πειρατική διάθεση είναι τά δυο κύρια γνωρίσματα τής Κικής. Ωστόσο πολλές φορές παρένε μέρος μέ πολλή ασβαρότητα στής διάφορες συζήτησες. Κύρια ένδιαφεροντά της τό θέατρο και ή 'Αγγλική Λογοτεχνία. Θ' δισοληπή μέ τό δεύτερο.

**ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ**

Είναι ή χαρά του δτι μεγαλώνουμε καὶ γινόμαστε δνθρωποι ύπευθυνοι κι ἡ λύπη του δτι χωρίζουμε, ποὺ συγκρούονται καὶ προκαλοῦν αὐτὸ τὸ ἀκαθόριστο αἴσθημα μέσα μας; "Η μήπως δ φόβος γιά τὸ ἄγνωστο ποὺ μᾶς περιμένει καὶ ποὺ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν προκαθωρισμένη ἀπὸ ἀλλούς ὡς τώρα ζωὴ μας; Ποιός μπορεῖ νὰ πῆ;

Είναι κάτι ποὺ μοιάζει μὲ χαρά κι είναι μαζὶ μελαγχολίας φαίνεται σάν νά 'χη φτάσει τὸ τέλος κι ὅμως νιώθουμε δτι βρισκόμαστε μόνο στην ἀρχή. Αὐτὸ μᾶς γεμίζει σκέψεις, Θά 'ναι τὸ αὔριο εύνοϊκ, θά δώσουμε δσα περιμένουν οἱ ἀλλοὶ ἀπὸ μᾶς, Κι ἀρχίζει ἡ ἄγνωστα, ἡ ἀβεβαίοτητα, τὸ σοβαρὸ αἰσθημα τῆς εὐθύνης κι δλα μπλέκονται μέσα μας καὶ δὲν μποροῦμε καλὰ νὰ πουμε τὶς ἀκριβῶς είναι ἐκεῖνο ποὺ κυριαρχεῖ. "Ἐνα είναι σίγουρο δτι δλες θά θέλαμε, ἀν ἥταν βολετό, νὰ γευτοῦμε δυό πράγματα συγχρόνως: Νὰ δοκιμάσουμε τὴν ζωὴ, νὰ τῆς δώσουμε δτι καλὸ ἔχουμε πάρει σάν έφδοιο τὰ χρόνια ποὺ είμαστε στὸ σχολειό, μά συνάμα νὰ μποροῦμε, σάν αὐτὸ νὰ 'ναι κάτι φυσικό, νὰ ξαναγυρίσουμε στὰ θρανία, δταν συναντήσουμε κάτι βαρύ καὶ δύσκολο.

"Ο δρόμος ὅμως είν' ἀλλιώτικος" τραβάει μπροστά χωρὶς ν' ἀφήνη καιρό γιά ύποχωρή σεις. Είμαστε ἀναγκασμένες νὰ τὸν τραβήξουμε ὀλόισια, γιατὶ αὐτὸς είναι δρόκος ποὺ δίνουμε, κι ἀκόμη νὰ τραβήξουμε μαζὶ μας καὶ τοὺς ἀνήμπορους. Μᾶς μένει ὅμως κάτι, ποὺ διαλύει τὸν φόβο καὶ μαλακώνει τὴν λύπη μας. Είναι ή ίδεα πῶς δν κάποια ἀπὸ μᾶς κουραστὴ δι στὸ δρόμο, θά 'χη διπλα τῆς δλες τὶς ἀλλες, ποὺ ἵσως μερικές θά περπατοῦν κάπως πιὸ μπρός τῆς ἀλλες πιὸ πίσω, μά ποὺ πάντα θά τῆς ἀπλώσουν μὲ ἀγάπη τὸ χέρι, γιατὶ αὐτὸ μάθαμε νὰ κάνουμε ή μιὰ γιά τὴν δλλη. Τὸ μάθαμε στὰ ἔρτα χρόνια ποὺ είμασιε μαζὶ καὶ πιὸ πολὺ στὸ κομμάτι αὐτὸ τῆς σχολικῆς μας ζωῆς ποὺ μᾶς κρατήθηκε γιά τὸ τέλος. δπως γίνεται πάντα μὲ τὸ καλύτερο. Σε λίγο τελειώνουμε, αὐτὸ είναι κάτι ποὺ τὸ περιμέναμε ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ δρχίζαμε, μά ποὺ μόνο τώρα μᾶς φαίνεται ἀπίστευτο.

"Ισως νὰ 'ναι δεσμὸς ποὺ δημιουργήθηκε ἀνάμεσά μας τόσο στενός, ποὺ δὲν θά μᾶς κάνῃ νὰ νιώσουμε τὸ τέλος αὐτὸ σάν χωρισμό, γιατὶ στὸ βάθος θά 'μαστε ἐνωμένες. Μπορεῖ ἀκόμη νὰ 'ναι κι ἡ περιέργεια γιά τὸ καινούργιο ποὺ μᾶς περιμένει, αὐτὸ ποὺ δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ τὸν πολυκατάλαβουμε. "Ο, τι καὶ νὰ 'ναι αὐτὸ, ἔνα είναι βέβαιο: "Οτι αὐτές είναι μερικές ἀπὸ τὶς πιὸ ἐντονες στιγμές τῆς ζωῆς μας, ποὺ θὰ μᾶς μένουν πάντα ζωντανές στὴν θύμηση, γιά νὰ μᾶς φέρνουν πίσω στὸ περιβάλλον τὸ γνώριμο καὶ κοντά σὲ κάθε τὶ ποὺ ἀγαπήσαμε καὶ γιά μιὰ στιγμὴ αἰσθανθήκαμε πραγματικά δικό μας.

ΜΕΝΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
Πρόεδρος τῆς έκεινης τάξεως

Β. ΧΑΤΖΗΤΖΑΝΗ
Σύμβουλος

ΑΡΜΙΝΕ
ΔΙΑΡΙΑΝ

ΖΕΡΜΑΙΝ
ΙΣΠΙΡΙΑΝ

Κύριο ζερακτηριστικὸ τῆς Ζερμαΐν ή δγάζη τῆς γιὰ τὴν τάξη, ποὺ τὴν ἐκδηλώνει μὲ κάθε τρόπο καὶ σὲ κάθε ευκαιρία ποὺ τῆς δίνεται. Περισσότερο ὀπὸ κάθε δλλη λυπάται γιά τὸ τέλος τῆς μαθητικῆς μας ζωῆς, ἀν καὶ πάντα τῆς ἀρέσει τὸ δσχολήται περισσότερο μὲ τα Creative-Arts καὶ λιγώτερο μὲ τὰ μαθήματα.

ΕΥΗ
ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

ΑΜΑΛΙΑ
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

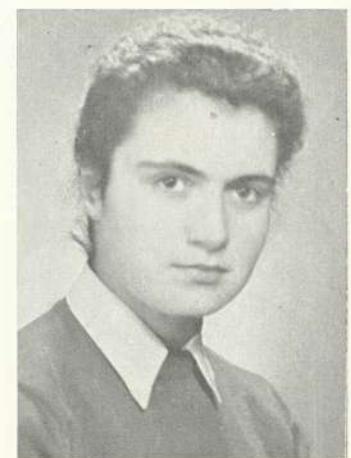
"Απὸ τ' «ἀπδόνια» τῆς τάξης μὲ σημαντικὴ συμμετοχὴ στὸ Choroe. Καὶ κοφίσιαι, καὶ φίλη, μὲ δικὴ τῆς πάντα γνώμη καὶ πραγματικὴ λατρεία γιὰ τὰ βιβλία τοῦ Καλαντζάκη. Σκέπτεται νά επιδοθῇ στὸ τραγούδι.

ΣΙΜΩΝΗ
ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Βαθιά συναισθηματικὴ κοπέλα η Νένη, ἐκφράζει τὸν εσωτερικὸ τῆς κόσμο μὲ τὸ πιάνο. "Όλο της τὸ ενδιεφέρον συγκεντρώνεται στὴ μουσικὴ καὶ μ' αυτὴν σκοπεύει ν' ἀσχοληθῇ παράλληλα μὲ τὴν Φιλολογία.

ΝΕΝΗ
ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

ΤΙΝΑ
ΚΙΣΚΗΡΑ

Διακρίνεται γιά τις φιλολογικές της γνώσεις. Ανδρωπός τού καθηγούντος κι έτοιμη πάντοτε νά σέ βοηθήσῃ στό μάθημα. Μέ ίδες κατασταλαγμένες δελχεί δει ότι θά γίνεται μιά γεμάτη κασανοηση καθηγητρια.

ΒΕΤΑ
ΚΟΕΝ

Την διακρίνει μιά παιδιάστικη άφελεια κι απλότητα. Έπερασπίζεται δυνατός μέ θέρη τις σπάνες της κι είναι πάντα έτοιμη νά σου προσφέρῃ την δύπτη της, διότι δεν έχει σημασία τις δύπτες της. Την άγαπούμε όλες, διότι η ίδια δέν το καταλαβαίνει πέρα γιά πέρα.

Φρόνιμη, σοβαρή και όρχεται μεγαλώμενη ξεχωρίζει από τις περισσότερες μας. Ποτέ δέν έδωσε όφορη κιά δυσαρεστηθή καμιά μαζί της. Οδιές μαθήτρια, οδιές καθηγητρια. "Όλες μας θά θυμόμαστε τις γεμάτες ζωντανοί διηγήσεις της την ώρα του μεσημεριού.

ΣΟΥΛΑ
ΚΟΛΕΣΚΑ

Πρωταγωνίστρια στά μεγάλα έργα που άνθισε το Θέατρο Club. λατρεύει τό διαστό και τό μεγάλο της υπεριόδο είναι η δύσκοληθή μ' αυτό Χαρακτήρας εύδυνος κι μέσα σ' όλα πάντα, προσθέτει κάτια ιδιοτέρη σε ανή ατμόσφαιρα της τάξης.

ΡΑΝΙΑ
ΛΑΔΔΑ

Η Ηουκη συνήθως, μέ υφος σκανδαλιών πού πολλές φορές σε ξεγελά, ή Λένα κρύβει πολλά προτερήματα. Φύση καλλιτεχνική διαβαζει και γράπτει ποιήματα μέ μεγάλη επιτυχία και άγαπα την μονέρνα μουσική. Θέλει πολὺ να σπουδάσῃ διοικούμενη.

ΛΕΝΑ
ΜΑΚΡΗ

ΒΙΟΛΑ
ΜΠΑΖΛΗ

"Λασελης μ' ανοικτόκαρδο χοροκηρό ή Βιόλα άποκτά εβδολά συλλες. Λεπτή και πειρατή, δίνει παντο κέφι και ζωντανία στην παρέα. Για τό μέλλον δέν έχει καθηρισμένα σχέδια.

Η Ικανότερά της νά σκέφτεται βαθιά είναι ένας δριστος συντελεστής στήν πρόδροπο της Κατιν. Στην τάξη την διακρίνει πάντα μια ιδιαίτερη ώριμότητα. Περισσότερο από κάθε μια έχει τό χάριμα νά βρίσκη λογικά και πειστικά έπιπειρήματα γιά νά υποστηρίξη τις ίδες της.

ΚΑΙΤΗ
ΚΟΥΙΔΟΥ

Πολύ σοβαρή και ακλεισμένη στον έσυρτο της ή Όλυ, διανοίγεται μάς φανερώνει ιωριμότητα σκέψης και κρίση σωστή. Τά ένδιαστροντα της είναι ποικιλλα και της άρεσει πολὺ νά ψυχολογή τους γύρω της. Γι' αυτό σκοπεύει νά σπουδήση Ψυχολογία στην Αμερική.

ΟΛΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΕΦΗ
ΚΥΡΑΛΙΖΗ

Νεοφερμένη στήν τάξη μας γεμίζει κάπως τη θέση αύτων πού μάς έργυγαν. Η Ηουκη και συνεσταλμένη είναι ωστόσο πάντα έτοιμη νά δώση διαπνήσεις. Θά σπουδάσῃ ιατρική στήν Αμερική, όπου ζοῦν οι δικοί της.

ΜΑΡΙΑ
ΜΠΔΡΗ

Μάς ήρθε μέ πλεξούδες και κανείς δέν μπορίσε να φωνασθή διτ τό σοβαρό και ησυχο παιδί θά έξελισσονταν σέ ένο σκανδαλάκι μέ κοντά μαλλιά. Έπιπενειακά πνεύμα μαντλογίας. Μελλοντικό δινέρος άρχιτεκτων ή... νοικοκυρά.

ΝΑΝΑ
ΝΑΛΤΣΑ

ΡΟΥΛΑ
ΝΑΪΔΟΥ

Τό χαρακτηριστικό της γέλιο διαταράζει καμιά φορά την ήσυχη τής τάξης. Καλόβαυη κοτέλα κι εύθυμη, είναι ο" όλες μας πολύ αγορητή "Έχτιμο μέλος του Chorale, δασκαλεῖται κυρίως μέ τις ξένες γλώσσες, διτις μέ τα Γερμανικά και... τ' Αρχαία Ελληνικά.

"Η γαλαζοσαμητη τής τάξης μας. Η ευγένεια είναι τό χαρακτηριστικό της "Ομηρική στις έκδηλωσης της, δείχνει πυγμή σ' όλα τά ζητήματα και τή διαχείνει τό άθλητικό πνεύμα, πράγμα πού την άνειδεις πρόδεδρο τον Αθλητικού Συλλόγου.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Την μιά μέρα του Σεπτέμβρη, έπειτα χρόνια πρίν, σάν βρεθήκαμε γιά πρώτη φορά δλες μαζί στό Κολλέγιο. Χίλιες τρέλες κι ζνειρά αμέτρητα φτερούγιζαν μέσα στο νοῦ μας τή μέρα έκεινη. Κι ή καθεμιά έτρεχε, φώναζε δυνατά, γελαγέ, χαιρόταν τήν ξενοιασιά της.

Σήμερα, καθώς ρίχνω μιά ματιά γύρω, δέν βλέπω τίποτε πού νά μοῦ θυμίζη τήν εικόνα πού παρουσιάζουμε τότε. Άναζητώ στή θύμησή μου τή Μαρία καὶ τή Μένη καὶ τή Σύλβια κι ὅλες τίς ἀλλες καὶ τίς βρισκω τόσο πολὺ διαφορετικές. Είναι βέβαια τό φόρεμα πού γινε τώρα πιο σοβαρό καὶ τά κοτοίδια πού κόπηκαν πρίν λίγα χρόνια—τούτα ζημώς είναι ἐπιφανειακά. Νιώθω πώς «κάτι» ἄλλο εἰν' αὐτό πού ἄλλαξε. Μπορεῖ νά 'ναι ή μικρή πείρα τῶν ἐπιτά χρόνων πού ἀποκτήσαμε ή οι χαρές καὶ οι πίκρες πού γευτήκαμε ή ἄκομα καὶ τά προβλήματα πού συναντήσαμε. πού 'δωσαν αὐτή τήν ἔκφραση στά πρόσωπά μας, τήν ίσως πιὸ ὥριμη.

Χαίρονται τούς άνθρωπους πού μὲ τό κύλημα τῶν χρόνων μποροῦν καὶ μενούμε παιδιά στό βάθος τῆς καρδιᾶς τους. Σήμερα ό ἀνθρωπος ἔχει μὲ τόσα «πῶς» καὶ «γιατί» νά βασανίση. νά κουράση τήν ψυχή του, πού ἀμφιβάλλω ἀν μπορεῖ νά 'ναι ξενοιαστος καὶ χαρούμενος πάντα του. Είναι ώραιο νά 'χης προβλήματα κι ἀμφιβολίες. Είναι ώραιο νά προσπαθής νά βρῆς ἀπάνιηση στά ἑρωτήματά σου, ένα σωστό δρόμο ν' ἀκολουθήσης, κάτι λαμπρό νά βάλης σά σκοπό στή ζωή σου' γεμίζουν τόσο τήν ψηφιδίη σου ὅλ' αὐτά.

Σκέφτομαι πώς ἀργότερα, τότε πού ή καθεμιά θά ζή μὲ μόνες τίς ἀναμνήσεις, θά θυμάται ἀνάμεσα στ' ἄλλα τίς συζητήσεις τίς ἀτέλειωτες πού στήναμε τό μεσημέρι στό γρασίδι. Πιανόμασταν ἀπό κάτι μικρό, ἀσήμαντο καὶ καταλήγαμε σέ θέματα σοβαρά καὶ σπουδαῖα πού δέν τά καλοχώραγε δ νους: εύτυχία, κοινωνία, Θεός. Μιλούσαμε ώρα πολλή, θαρρεῖς καὶ θά λύναμε ἐμεῖς δλου τοῦ κόσμου τά προβλήματα κι ἀποκτούσαμε δλες μιά μικρή σοφία.

Τώρα ἔτοιμαστε γιά τό Σοιωπεισειπεντ. Ή καθεμιά πήρε μάν απόφαση γιά τό τί θά κάνη στό μέλλον. Τό παρελθόν πέρασε, ξεχάστηκε κι ἔσβησε κάπως. Τό παρόν είναι δῶ, τό ζούμε ἔντονα, προσπαθούμε νά γευτοῦμε καθεμιά ἀπό τίς τελευταίες στιγμές του. Μά τό μέλλον μᾶς ἀνήσυχει. Μᾶς φαίνεται μακρινό κι ἀγνωστό. Λαχταρούμε να μάθουμε γιά τίς μέρες, τά χρόνια πού θά 'ρθουν. Σχέδια πολλά κι ιδανικά στής καθεμιάς τή σκέψη. 'Αναρωτιέμαι. Πόσες ἀραγε θα πετύχουνε στό σκοπό τους; Πόσες θά μπορέσουν νά νιώσουν τό ἀγγελμα τής εύτυχίας σέ πέντε, σέ δέκα χρόνια, κάποιε; Ειν' ἀραγε ή ἐκπλήρωση τῶν κρυφῶν ἐπιθυμιῶν τό χαρούμενο τέλος πού περιμένουμε δλες μας; Καμμιά δέν προσπαθεῖ νά πιάση τ' αστερία. Θά 'τανε ἀσκοπο νά ζητούσαμε ἀπ' τή ζωή κάτι πού δέν μπορεῖ νά μᾶς δωση. Είναι χειροπιαστό κι ἀληθινό ὅ,τι ζητάμε καὶ ζεκινάμε μέ δύναμη. αὐτοπεποίθηση κι ἐλπίδα.

Σέ δέκα χρόνια αποφασίσαμε νά συμίξουμε πάλι καὶ οι σαράντα μέσα σ' αὐτή τήν ίδια τήν αύλή του οχολειοῦ. Θά ζνωσουμε πάλι τά χέρια καὶ θά θυμηθοῦμε μέ κουβεντες τά παλιά. Κι ίσως σέ μερικῶν τά μάτια νά φανή ένα δάκρυ κι ν' ἀργοκυλήση. Μακάρι νά 'ναι δάκρυ χαρᾶς ή ἀγαπημένης ἀναμνησης μόνο κι ὅχι λύπης.

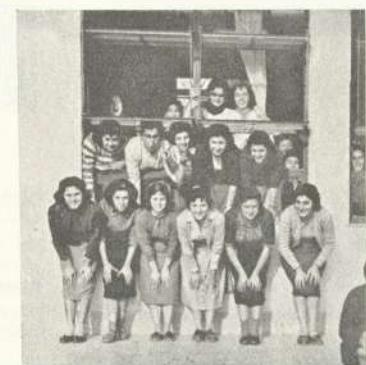
‘Η «ἀπό τραπεζίου» διδασκαλία τοῦ κ. Dennis.

Τά καημένα τά νιάτα....

‘Η ώρα τοῦ cha - cha - cha!

Καὶ λέμε πώς δέν μᾶς
ἀρέσουν οἱ πόζες!

Οι ζητάμες, οἱ κάτω προσπαθούν
νά γελάσουν.

‘Η... «γέφυρα τής ομορφιᾶς»

Ο «Δημοσθένης» της τάξης μας. Κοπέλα με βεντωτικές λεύκες στην κανάτη της, έργα τυχής και δραστηρία, σταθερή στη φίλια της. Μελλοντικά σχέδια: μιά γενική έπαγγελματική κατάρτιση και κατοικητή έργασια.

ΒΟΥΛΑ
ΝΑΣΟΥΔΗ

Θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις μαζί με μια ξένωρη καλλιτεχνική επίδοση συγκεντρωνόντος στη Σάντα 'Αγοραμένη της Δρασούλησης είναι η τοποθεσία. Σελοστή και δραστηρία, μπορεῖς να βασιστης σ' αυτήν. Αιώνια ταμιας της τάξης και μέλλουσα οδοντίατρος.

ΣΑΝΤΑ
ΝΟΥΣΙΑ

Η ευγλωτεία τό χαρακτηριστικό της— τριοχόσιες λέξεις στό δευτερόλεπτο! Ελικινής και αυθόρυβη, άπο τους πιο ανοιχτάκιδυν τύπους της τάξης μας, σκορπάει σ' όλες μας την ευημερία κατ την ξεγνοιασιά.

ΔΛΙΚΗ
ΠΑΠΑΔΕΓΡΕΝΙΟΥ

Προϊκισμένη μέ τις πιο άπιθανες έγκυκλοπαιδικές γνώσεις μάς καταπλησσει συχνά μέ τις παραπτούσεις και άποντήσεις της. Τό ένδιαφέρον της συγκεντρώνεται στον θηγανισμό, δηπου έχει διασκεδάζει Σκοκεύει νά φοιτησει στό 'Ινστιτούτο Ξένων Γλωσσών.

ΛΙΓΣΑ
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Η αιωνίως καθυστερημένη και λαρσινάρα της τάξης μας 'Επτά χρόνια έσυντερηκή στό Κολλέγιο, άγάπησε τη ζωή τον Οικοτροφείον και φροντίζει νι' αντό ιδιαίτερα φέτος στον πρόεδρος 'Όνειρό της είναι νά σπουδάσει 'Αγγλική Λογοτεχνία στήν 'Άμερικη.

ΔΕΞΠΟΙΝΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Υπόδειγμα μαθητριας. Σταθερή στις δάσκαλές της κι ευγενική σ' όλες μας Ξεχωρίζει γιά τον δικεραίο χαρακτήρα της και τήν καλλιτεχνική της επίδοση. Πρώτερος τον οχοκέλου μας έκαλπωνται με εύσυνειδησία τά καθήκοντα της. Θά σπουδάσει Φιλολογία.

ΔΛΚΜΗΝΗ
ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Τό Δημόνιο της τάξης μας, παλιό μέλος του Chorale δίνει τό κέφι σε κάθε συνεργοφίδια μέ τό τραγούδι της και μέ την ευθυμία πού την χαρακτηρίζει 'Ένδιαφέρεται πολύ γιά την Ψυχολογία την ύπολια σκέψεται νά σπουδάση στήν 'Αμερική.

ΣΟΥΛΑ
ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

Έφωδιασμένη μέ ήλια τα προσύνεα μάρσια καλής νοικουράδας, δέν σκιτεται νά σπουδάση. Πάντα καλή, καταδεκτή και υπήρχε πού χρείαζεται, αισιόδοξη και πρόσιμη. Μέλος του 'Αθλητικού Συμβουλίου και μέλλουσα Γιατρός.

ΣΟΥΛΑ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Πάντα ήταν άπο τά δημοπιλένα παιδιά τής τάξης μας. Πρόσωπο χαρούμενο μ' θοβητο ξαμόγελο στήν έκπροση. Σοβαρή ήτει πού χρείαζεται, αισιόδοξη και πρόσιμη. Μέλος του 'Αθλητικού Συμβουλίου και μέλλουσα Γιατρός.

ΛΕΝΑ
ΤΖΙΜΑ

Η μουσικός της τάξης μας. 'Από τά παιδικά της χόνια άκομο τό πιάνο ήταν ή άγορημένη της άπασχόληση. Κατοπινέται μέ πολλά πρόγματα με έπιτυχια. Πάντα υπήρχε πολύ εύχαριστη στις συνεργοφίες μας. Θά σπουδάσει 'Ιατρική.

ΣΥΛΒΙΑ
ΦΡΑΓΚΟΥ

ΛΕΝΑ
ΨΩΜΟΓΕΡΙΔΟΥ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ

Πονηροκοίσι. Λένε πώς άν μπής στήν έκκλησιά κάνοντας μιάν εύχή θά βγή άληθινή. Έμεις κάναμε τήν εύχή μας και τώρα προσμένουμε.

Πέτυχε η φωτογραφία;
Κάναμε τόσον κόπο...

Τά χιόνια που συναντήσαμε στήν Κατάρα
ήταν ή πρώτη έκπληξη τής έκδρομής μας.

Μετά άπό συζητήσεις, προγράμματα και σχέδια διάφορα καταστρώθηκε τό τελικό πρόγραμμα τής έκδρομής μας. «Έτσι τήν Κυριακή του Πάσχα ξεκινήσαμε με καιρό πολύ άμφιβολό. Όχιος θαρείς κι έπαιζε μαζί μας κρυφτούλι. Ήρεμες πίσω από κανένα μεγάλο σύννεφο, μας χαμογελούσε κι έτρεχε νά κρυφτή πίσω από ζέν' άλλο. άφήνοντάς μας με τή χαρά τής στιγμής.

Προχωρούσαμε σιγά κι έτσι θαυμάζαμε με μεγαλύτερη δινεση κάθε τι που βρισκόταν γύρω μας. Κατά τις 5:00' τό άπόγευμα φτάσαμε στή Λάρισα. Τό βράδυ έκαναν σ' όλες μας τραπέζι ή κ. κ. Κολέσια. Ή Σούλια μας περιποιήθηκε μ' έναν άέρα πραγματικής νοικοκυρας κι δλες μας δαυμάσαμε τό πλουσιό πανέρι με τά ζωγραφιστά αυγά που μας ετοίμασε. Τό άλλο πρωί σύμφωνα με τά σχέδιά μας κατευθύνθηκαμε στά Μετέωρα. «Όταν ξεχωρίσαμε από μακρά τούς πρώτους βράχους μείναμε σ' δλήθεια έκθαμψης. Ή άγριαδα τών βράχων έχει κάτι πού σε συναρπάζει, κάτι μεγαλόπρεπο, κι ό δγκος τους σε κάνει νά αισθάνεσαι πολύ μικρός, μικρότερος δπ' δι πραγματικά είσισι.

Μετά από τά Μετέωρα και τήν Καλαμπάκα, γά νά φτάσουμε στά Γιάννενα, Επρεπε νά περάσουμε τήν Πίνδο. Στήν όρχη δ δρόμος ήταν ίσιος, άλλα σιγά σιγά άρχισαμε ν' άνεβαίνουμε. Βρεθήκαμε σε μέρη που ήταν πάνω από τά σύννεφα και τό λεωφορείο ξυοιάζε πιότερο μ' άεροπλάνο που ταξίδευε στον ουρανό κι δχι στή γη. Ή Κατάρα είναι πραγματικά ένα πολύ έπικινδυνό πέρασμα, δλο στροφές και βαθίες χαράδρες. Ή πλαγιά από τις δύο μεριές μας ήταν γεμάτη έλατα ψηλά και κάτασπρη από τό χώνι. Δέν μπορέσαμε ν' άντισταθούμε στόν πεισασμό. Κατεβήκαμε από τό αυτοκίνητο και παίξαμε χιονοπόλεμο. Έδω ομως μάθαμε γιά τό φοβερό δυστύχημα που'γινε στή Δωδώνη και τρομάζεμε δρκετά. «Όταν επιτέλους βρεθήκαμε στόν ίσιο δρόμο, κι αφού περάσαμε πολλά βουνά και βουναλάκια, έδαμε κάποτε τά Γιάννενα και τή λίμνη με τό νησάκι στή μέση νά ξεπροβάλλουν στό Βάθος. Ή εικόνα ήταν πραγματικά μαγευτική. Κατεβήκαμε ν' άναπνευσούμε τόν δροσερό βουνίσιο άέρα και νιώσαμε βαθιά μέσα μας τή γαλήνη τής απλής ομορφιάς, που μας ξεκούρασε.

Πριν μπούμε στά Γιάννενα, έπισκεφτήκαμε τό περιφημό Σπήλαιο. Μας έκαναν πολύ μεγάλη έντυπωση οι σταλακτίτες και σταλαγμίτες, που σχηματίστηκαν από τις σταγόνες που'πεφταν μιά μιά έπι αιώνες. Τά Γιάννενα είναι μιά μεγάλη πόλη. δμορφή αρχοτική. Θά θέλαμε πολύ νά μείνουμε περισσότερο ώπο μιά βραδιά, αλλά τήν επομένη έπρεπε νά ξεκινήσουμε γιά τήν Κέρκυρα. Στό δρόμο έβρεχε. Όμως δέν έρετε πόσο ώραιο είναι, έχω νά βρέγη αι εσ νά κάθεσαι ζεστή κι ασφαλισμένη μέσα στό λεωφορείο και νά χαίρεσαι τό θέαμα.

Η διαδούμη από τήν Ηγουμενίσα στήν Κέρκυρα μ' τό ferrry boat ήταν υπέροχη. Καθώς πλησιάζαμε το γραφικά μουράγια και τά παλιά άρχοντικά τους μας θύμισαν βενετσιάνικες ζωγραφιές. Μείναμε δυο μερέδω. Έπισκεφτήκαμε τό Αχίλλειο και μείναμε γοτευιένες με τόν πλούτιο τής τέχνης και τήν πρωτηποτία τής έμπνευσης που' βρήκαμε. Έκδραμασε στή έξοχης της και είδαμε ζωντανή τήν ομορφιά τής σης που' άκογυαμε ώς τώρα νά ύμνούνε σύτοι έτυχε κάποτε νά τήν άπολαύσουν. Πήγαμε στά «σιά ρεποθέμελα τού μαζιάν ναού». Και

Πέμπτη τό πρωί φύγαμε ένθουσιασμένες από τήν φιλοξενία τών Κερκυραίων. Προχωρήσαμε πρός τά τά κάτω γιά νά φτάσουμε τό βράδυ στό Αγρίνιο. Στο δρόμο σταματήσαμε νά δοῦμε τό Λούρο. Ήταν τό ωραιότερο ποτάμι που' είδαμε σ' δλο τό ταξίδι μας. Κυλούσε τά νερά του σπλωτά κι επιβλητικά, οιγά σιγά χωρίς νά βιάζεται, κι έμοιαζε νά κοροϊδεύη έμας που' μασταν πάντα βιαστικές καί τρεχάτες. Παρακάτω περάσαμε από τό γεφύρι τής Αρτας κι άργα πιά φτάσαμε στό Αγρίνιο.

Τήν έπομένη ξεκινήσαμε βιαστικά πάλι γιά νά προλάβουμε τό ferrry boat στό Αντίρριο. Καθώς περνούσαμε τόν Κορινθιακό, ή θάλασσα ήταν τόσο άγρια σα κι τόσο δημοφιλή συνάμα, που σε λίγο τό κρύο έπαψε νά μας ένοχλη μέσα στό δέος που' μας κατέλοιβε. Ή διαδρομή στήν Πελοπόννησο ήταν υπέροχη. Πράσινο, πράσινο πολύ γύρω και πορτοκαλιές γεμάτες πορτοκαλία. «Ολ' αύτά μας έδωσαν κέφι και μας άνοιξαν τήν δρεξην. Σε λίγο περνούσαμε τόν Ισθμό και διευθυνόμασταν πρός τήν Αθήνα. Πηγαίναμε κοντά κοντά στή θάλασσα και θαυμάζαμε τή γαλήνη της. «Όλα τά γνωστά τραγούδια που' μιλούσαν γι' άκρογιαλιές δαντελωτές, λευκά μάομαρα κι' αυλόπορτες κρυμμένες κάτω από περικολάδες ξανάρθανε στό νού μας καί τά τραγουδήσαμε σάν θυμο στήν ομορφιά που' μας τριγύριζε. Βραχάκια, βίλλες, δέντρα μέσα καταπράσινο φύλλωμα κι ένας πραγματικά αττικός ουρανός, πρόσθεταν δλα κάτι στήν ομορφιά τού τόπου. Για πολλήν ώρα τά βλέπαμε δλα έτοι βουβά, γαλήνια, χωρίς άνθρωπην ψυχή άναμεσά τους νά ταράζη τήν ήρεμία τους, ώσπος κάποτε είδαμε τόν Παρθενώνα νά ξεπροβάλλη πάνω από τίς στέγες τών πρώτων σπιτιών. Μετά από τή γαλήνη που' μας τύλιγε μέχρι τή στιγμή έκεινη, ή Αθήνα μας φάνηκε σάν ένα πελώριο μελλούσι που' βουύζε από παντού. Σε λίγο βρεθήκαμε έχω από τό μέγαρο τής Χ.Ε.Ν. Οι δύο μέρες που' μείναμε έδω ήταν αλήθεια οι πιό δινετες δλου τού ταξίδιου μας.

Τήν πρώτη μέρα είχαμε δδεια νά βγούμε ή κάθε μιά μέτοις συγγενείς της. Τήν έπομένη τό πρωί πήγαμε στό Αρχαιολογικό Μουσείο, στήν Ακρόπολη, είδαμε τήν Αρχαία Αγορά και τή Στοά τού Αττάλου κι επισκεφτήκαμε δ, τι άλλο προφτάσαμε. Τό άπόγευμα μιά εξόρμηση στά αττικά παράλια μέχρι τή Βάρκιζα μας έδωσε κέφι και μας γέμισε ένθουσιασμό γιά τήν ομορφιά τής Αθήνας. Τό ταξίδι τής έπιστροφής δρήσισε τήν Κυριακή τό πρωί Εύτυχων, παρά τήν τρομερή καταχνιά που'χε στήν άρχη, δ καιρός άνοιξε και μπορέσαμε νά φτάσουμε ώς έδω καλά.

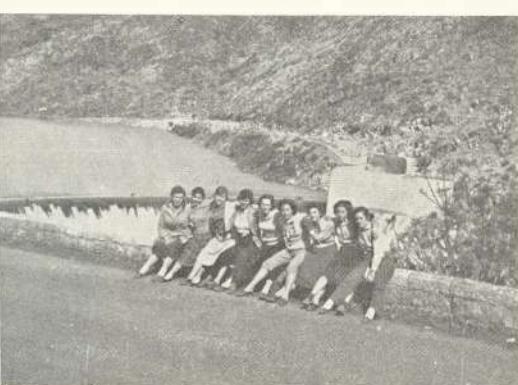
«Όταν περνούσαμε τήν Καστανιά είχε νυκτώσει γιά καλά. Ή φύση ήταν τόσο ήσυχη κι είμασταν τόσο κοντά στ' άστέρια που' θαρρεῖς καί θά τά πάναμε, δν απλώναμε τά χέρια. Αρχίσαμε νά σιγοτραγουδάμε διάφορους απαλούς ρυθμούς, γιατί δ τόπος και και ή ώρα δέν σήκωναν τίποτ' άλλο. Ήταν μιά από τίς ωραιότερες στιγμές τού ταξίδιου μας. Ή κάθε μισά ένιωθε κάτι διαφορετικό μέσα στης, κάτι που' δέν μπορούσε κι ούτε θά' θελε νά τό έκφραση μέ λόγια κι δλες μαζί τραγουδούσαμε σιγά, μελαγχολικά λωσ...

«Αφού περάσαμε τή Βέροια άρχισαμε πιά νά ψάχνουμε από μακριά γιά τά φώτα τής θεοσαλονίκης. Τήν έγετε δεί ποτέ βράδυ από μακριά νά φεγγοβολάνη μέ τά μικρά σκορπιστά φωτάκια της μέσα στή μαυρίλα τής νύκτας; Μιά βδομάδα δέν ήταν πολύ γιά νά νοσταλγήσουμε τούς δικούς μας, τόν τόπο μας. Κι ίμως έκεινο τό βράδυ καθώς τήβλεπαμε νά πάλωνεται τόσο λαμπερή στό βάθος νιώσαμε πώς τήν αγαπούσαμε, και μαζί κι δλους έκεινους που μας περιμεναν νά γυρίσουμε.

ΡΟΥΛΑ ΒΕΡΒΕΛΙΔΟΥ

Στήν κατασικήνωση τών Ξένων στή Δασιά.

Λούρος. Μία πόζα.

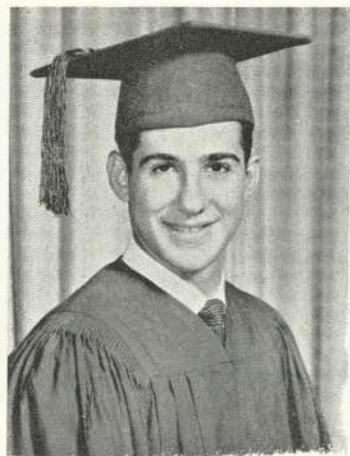

Στό ferrry boat.
Οι... πιό πρόνοητικές

Αύτοι
πού άποφοιτοῦν
στήν Αμερική...

Τό καλοκαίρι του '57 έφυγαν μὲ ύποτροφίες του Americal Field Service, ένας συμμαθητής και τέσσερεις συμμαθήτριες μας γιά την Αμερική, όπου θά τελειώσουν τις γυμνασιακές τους σπουδές. Αύτοί δέν έπαψαν νά θεωρούνται μέλη τοῦ σχολείου μας καὶ θ' αποφοιτήσουν συμβατικά μαζί μας στὸ φετινὸ Συμπιεσεωπ.

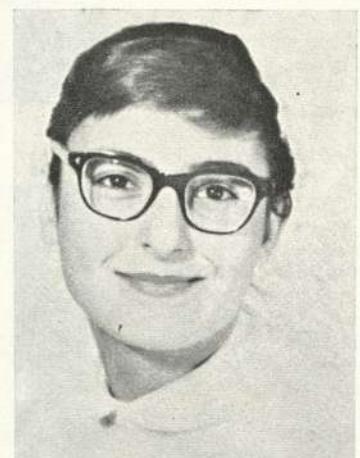
ΑΧΙΛΛΕΑΣ
ΚΟΚΚΑΣ

ΕΝΗ
ΚΑΛΟΜΟΙΡΟΥ

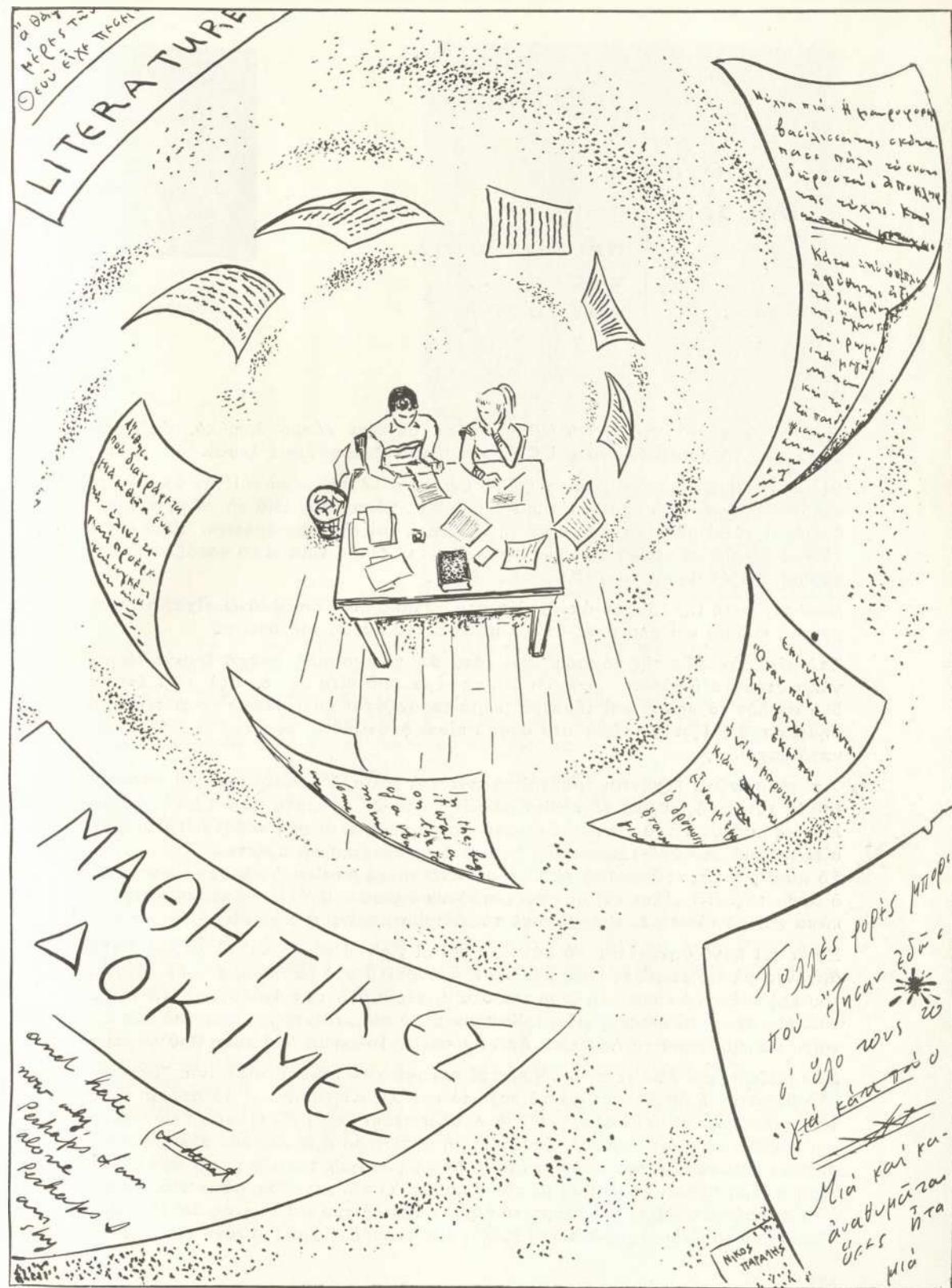
ΑΘΗΝΑ
ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

ΘΑΛΕΙΑ
ΣΑΡΟΓΛΟΥ

ΝΑΝΤΙΑ
ΜΠΑΣΜΑΤΖΙΑΝ

πρώτο
βραβείο

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ
ΣΤΟ
ΒΟΥΝΟ

Ο Στέφανος Ζήκας
Έγραψε τό καλύτερο
πεζογράφημα.

Εδώ ψηλά, κοντά στό Ελατο καὶ τό πεῦκο, σὲ ἔναν κόσμο ἐρημικό, ἀπόμερο παράξενο, τά Χριστούγεννα καὶ ἡ Πρωτοχρονιά είναι πάντοτε λευκά.

Οἱ κάτοικοι τῶν μικρῶν χωριῶν ζοῦν συντροφιά μὲ τὸν λύκο καὶ τὴν λευκὴ μοναξία ὅλο σχεδὸν τὸ χρόνο. Παιδιὰ τῆς φύσης, μέσα στὴν ἴδια τῇ φύσῃ γιορτάζουν καὶ αὐτοὶ μὲ τὸν τρόπο τους τὴν Γέννηση καὶ τὴν Πρωτοχρονιά. Ἔτοι κατά τὸ περιβάλλον καὶ τὸν τρόπο τῆς ζήσης τους, τά ξθιμά τους είναι παράξενα, ἀπόκοσμα, σχεδὸν ἄγρια κι αὐτά.

Μέσο τὴν καλὴ τὴν κάμαρη ἀποβραδίς, στὰ μαλακὰ μιντέρια ἀπάνω, είχαν στρωθῆ χοντρά κιλίμια καὶ φλοκάτες ἀπὸ τὰ προικιά τῆς κυρᾶς τοῦ σπιτιοῦ.

Στὴ μέση ἀκριβῶς τῆς κάμαρης καὶ κάτω ἀπ' τὸν χαμηλὸ σοφρὰ ἔκαιγε τὸ μεγάλο στρογγυλὸ χάλκινο μαγκάλι ὅλη τῇ μέρᾳ. Μιὰ πίτα μὲ τὸ ταψὶ μαζὶ ἔπιανε ὅλο σχεδὸν τὸ σοφρὰ καὶ τέσσερα μικρὰ τραπεζάκια πολυγωνικά—στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὄριζοντα—γύρω στὸ σοφρά είναι φορτωμένα φρούτα, γλυκά καὶ δυνατὸ κρασί.

Ἄπ' τὴν κουζίνα ἔρχονται δροσερές φωνὲς καὶ γέλια, ὁ μαλακὸς μὰ καὶ προστακτικὸς τόνος τῆς κυρᾶς, τὸ σούσουρο τῶν πιατικῶν, ἀνάκατα δλα μὲ τὴ γαργαλιστικὴ μυρουδιά τοῦ γουρουνόπουλου ποὺ σιγοφήνεται στὴ σουύλα. Οἱ ἑτοιμασίες πλησιάζουν στὸ τέλος τους, ἡ μέρα ἔχει προχωρήσει ἀρκετά.

Τὸ μάνταλο τῆς ἔξωπορτας σὲ λίγο σηκώνεται καὶ μπαίνει ὁ κύρης τοῦ σπιτιοῦ, ὁ δροχοντας. Τὰ γέλια καὶ οἱ φωνὲς παύουν ἀμέσως. Βγάζει τὴ μαύρη ἐπίσημη κάπα καὶ μὲ τὸ στητό, τ' ἀρχοντικὸ τὸ βάδισμα μπαίνει στὸ γιορτινὸ δωμάτιο.

Ξανά καὶ ξανά σηκώνεται τὸ μάνταλο καὶ οἱ γιοί, οἱ κόρες καὶ οἱ γαμπροὶ τοῦ δροχοντα μὲ τὶς φαμίλιες τους μπαίνουν στὸ σπίτι, στὸ δωμάτιο, φιλοῦν τὸ χέρι του καὶ παίρνει ὁ καθεὶς τὴ θέση του στὰ μιντέρια ὀλόγυρα ἀνάλογα μὲ τὴ σειρά του. Μονάχα ὁ μεγάλος ὁ γιος, ὁ Κωσταντής, ὁ πιὸ λεβέντης, λείπει ἀπὸ τὴν σύναξη. Πολεμάει γιὰ τὴ λευτεριά ἔναντι στούς Τούρκους καὶ τούς Βούλγαρους.

Σάν μαζεύτηκαν δλοι νεύει ὁ κύρης τοῦ σπιτιοῦ κι ἡ σύναξη σωπαίνει. Ἔρχεται στὸ δωμάτιο ἡ ὀρχόντισα μὲ τὸ θυμιατὸ καὶ λιθανίζει, πρῶτα τὸ σοφρά, μετά τὸν νοικοκύρη καὶ μετά δλους τοὺς ἀλλούς. Κατόπι δλοι μαζὶ εἰπαν τὸ «πιστεύω» καὶ εύχθηκαν χρόνια πολλά. Σηκώνεται ἡ μικρότερη ἡ θυγατέρα, πάει ἔξω στὸ μεγάλο τὸ μπασόλο καὶ φέρνει τὴν κούπα τὴ γιορτινὴ τοῦ κύρη της πού ἡ δεύτερη ἡ κόρη πρέπει νὰ γεμίση μὲ κρασὶ μαύρο. Ὁ πιὸ μεγάλος γιός—πού ἡναι παρὼν στὴ σύναξη—δίνει στὸν κύρη τὸ δσημομάχαιρο του καὶ ἔκεινος ἀπ' τὴν κόρα ὀλόκληρου καρβελιοῦ χαράζει καὶ βγάζει ἔνα σταυρό. Κάνει μιὰ εύχη γιὰ τὸ σπίτι

καὶ ἀφήνει τὸ σταυρὸ νά πέσῃ στὴ γεμάτη κούπα. Ὅλοι προσπαθοῦν νά διακρίνουν τὴ θέση πού θὰ πάρη ὁ σταυρὸς στὸ βάθος της.

Ο σταυρὸς γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐπιπλέει, μετά βυθίζεται. Πάει πρὸς τὸ ἀριστερά. Ὅλοι τρομάζουν. Μὲ μιὰ ἀπότομη ἀλλαγὴ πορείας πάει πρὸς τὰ δεξιά, πάλι σι' ἀριστερά, καὶ μένει ὁρθὸς στὸ ἀριστερό τῆς κούπας.

Νεκρικὴ σιωπὴ ἀπλώνεται. Ὅλοι ἔχουν μαρμαρώσει. Ο σταυρὸς πῆγε στὸ ἀριστερά, ὁρθὸς. Σημάδι ξάστερο πώς θανατικὸ θάρη στὴ φαμίλια μαζὶ μὲ τὸν καινούργιο χρόνο.

Καὶ νά τὴ σιωπὴ διακόπτουν φωνὲς καὶ βαριές περπατησίες στὴν αὐλὴ. Κι εύθὺς δρῦμὰ στὴν κάμαρη ἔνας τουμπάνος βαριανασαίνοντας. Χωρὶς μιλιά, μὲ νεῦμα, τὸν καλεῖ ὁ ἀρχοντας κοντά του, τοῦ γεμίζει μιὰ κούπα μὲ κρασί, νά βρῃ τὴ μιλιά του. Ἐκεῖνος χωρὶς νά δώσῃ σημασία στὴν κούπα πού τοῦ τείνει ὁ ἀφέντης τὸν σπιτιοῦ, τὸν πλησιάζει καὶ σκύβει κοντά του. Κάτι τοῦ λέει στ' αὐτὶ κομματιαστά, συνοδεύοντάς το μὲ μικρές κοφτές χειρονομίες. Σταματᾶ, πισωπατάει φοβισμένος.

Τὰ μάτια τοῦ δροχοντα γυάλισαν μὲ τὶς τελευταῖες λέξεις τοῦ ισομπάνη. Τὰ χέρια του σφίγγονται σὲ σιδερένιες γροθιές. Σκύβει καὶ κοιτᾷ τὸ κοντομάχαιρό του, τὴν ἀσημοπιστόλα του πού ναι μισοχωμένα μέσα στὸ φαρδύ κόκκινο ζουνάρι του. Κάνει νά σηκωθῇ. Τὴν τελευταία στιγμὴ βλέπει τὴν κούπα του, τὸ σταυρό, καὶ μένει ἀκίνητος. Τὰ μάτια του γαληνεύουν. Γυρνά πρὸς τούς δικούς του πού είναι μαρμαρωμένοι καὶ μὲ τὴ δυνατή του φωνὴ τούς κράζει:

—Φάτε ώρε! γλεντήστε· ὁ Κωσταντής μᾶς τίμησε ἀπόψε στὸ βουνό. Μὲ τὸ αλματὸν ὁ λεβέντης μου!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΗΚΑΣ
Ἐκτη κλασσικοῦ

πρώτο
βραβείο

ΛΙΟΠΥΡΙ

Ό Ξεν. Αναστασίου
έγραψε τό καλύτερο
ποίημα.

ΑΞΙΝΕΣ,
τσαπιά πού χτυπάν και σκάφιουν
τό ζεσταμένο χώμα,
σπάνουν πέτρες κεί πάνω στά κίτρινα
βράχια.

Σαύρες πού ξεπετιούνται δλοιζώντανες
άπ' τών βραχιών τις τρύπες
και λιάζονται στή ζέστη.
Κι σάλες δίπλα—ιά ξεραμένα κορμιά τους
—κάθουνται.

Τό βουητό τής πέτρας

πού σκάει
και τών ανθρώπων πού ξεφυσάνε
και μὲ μεγάλα μαντήλια
σφουγγίζουν τις στάλες τού ίδρωτα,
πού τρέχει στά μέτωπά τους
και στά τριχωτά στήθια τους.
Καρδιές γεμάτες σάρκα πού χτυπάνε
σ' αύτά

σάν τής άξινας τό χτύπο,
και χέρια άδραχτά
ενστιχτό και ζωή.

Χτυπά ή τσάπα τό χώμα,
δ κασμάς τήν πέτρα,
κι οι κόκκινες καρδιές

στά στήθια τών τριχωτών δουλευτών
μὲ τις φαρδιές πλάτες
και χόρταση τίποτε δέ φέρνει.

Ξέφρενος δ καυτερός ήλιος ρίχνει άχτιδες
στά φλογισμένα μέτωπα.
Ξεροψήνει τά βλέφαρα και τά χείλια
και λιάζει τις σαύρες στά πουρνάρια
και στις πέτρες.

Μοχθούν τά μερμήγκια και τρέχει
δ' ίδρωτας,
καιει τό λιοπύρι,
οι γύρω λόφοι ξεφυσάν, τά δέντρα
κρύψουν
τό λιγοστό ζουμί τους, μήν τυχόν
και ξεραθή.

Και τά τζιτζίκια τραγουδούν
τά χοντρά χάχανα τών δουλευτών,
άκολουθούνε ρυθμικά
τό χτύπο άπ' τά τσαπιά, τούς κασμάδες
και τις άξινες.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
έκτη πρακτικού

Kostas Arvanitakis
wrote the best literary
piece in English

THE JOY
WAS
NOT LOST

first
prize

There was Life, a young woman, who was sitting near the seashore. She sat there and she waited for someone. The soft wind played with her hair; her eyes had the sweet color of the sky. Yet she was waiting—she was waiting for what? But she herself could not tell for what.

All day long the waves ran up and down on the sand and ran back again into the pathless sea. Life sat, still waiting, until she got tired, very tired, and then she laid her head upon her knees and fell asleep, still waiting. Time, time which can not be counted, covered her innocent sleep. Then there was a quiet step on the sand near Life and she woke up as she heard it.

Life looked up at the stranger, saw the pure and wide eyes which the stranger had and she recognized that it was what she was waiting for. The stranger took Life calmly by the hand. And Life read in the stranger's eyes the immortal word of Love—thus Life met with Love. And of that meeting a rare and beautiful thing in the world came into being—and this was Joy. First—Joy it was called.

How lovely it was! How soft and warm! Nothing previously had been so pretty as was Joy. It never uttered a word but it only laughed with a merry and happy tone and played on the sand. And Love and Life adored it. Neither whispered to other's ears the word, but they had their wish deep in their heart: "Joy shall be ours forever." They were sure, very sure, of that fact. Yet there came a time—was it after a month? Years? Oh! How

can we know? Life and Love cannot measure time—the thing that was born and was called Joy did not look as it had before. Joy was not as merry and happy as it had been in the beginning. Life and Love could not possibly believe that. Each one whispered, "Oh! it is nothing; tomorrow it will be all right again." But the tomorrow which they desired never came and gloom covered them.

One day Life and Love slept. When they woke, Joy was gone. In its place near the sand, where Joy had first appeared, there was sitting a little stranger with soft and thoughtful eyes. Yet, it was not so happy and merry as Joy was.

Neither noticed it; but they began crying, "Our lost Joy! When shall we meet you again? Never! Never!"

But the little stranger drew Love and Life together and they began to walk. Why? When Life began crying, the little stranger tried to calm her; and when Love looked in despair, it tried to give her courage. All three walked; but their journey was difficult. Yet they had with them this little stranger, who helped them.

When Life cut her feet on the sharp stones, the little stranger wiped the blood upon his clothes and kissed the bloody wounds. When Love fainted in the desert, this little thing found water and moistened Love's face with cool water so that she came back to her senses. He was not a burden; he helped them and accompanied them on the voyage which they had undertaken.

They passed the ravine with the frozen icicles and they wandered through the dark lands and the light, having always with them this little stranger who was a thoughtful boy with a resolute smile.

At last they came to Wisdom—the reason for their voyage. And Life and Love cried out, "O Wise One! Tell us, when we first met, a lovely thing was born; now it is lost! What were our sins that we lost it?"

Wisdom answered: "To have back what you wanted, would you give up what is with you right now?"

But Love and Life cried out "No! never! Who will warm us in cold and freezing weather? Who will give us light in the dark? Who will relieve our pain, the pain of soul and body?"

But Wisdom answered again, "O foolish and blind! Can't you distinguish that what you had previously is present with you now? When Love and Life first meet in the world, a lovely thing is born, without any shade, without any weariness. Yet Life changes. And when the roads roughen and the shades begin to darken, when the days become hard and the nights cool and long, then this thing created by Life and Love changes too. Life and Love will not want to understand this change, to know it clearly; but one day they will suddenly awake and cry for their lost Joy!"

Oh! And they really are as foolish as Wisdom said. Because Joy does not disappear, Joy becomes older. It does not play as it did previously; now it is grave, thoughtful, resolute. Yet, its name changes too, although it is still Joy,—now it is called Compassion—the Perfect Love.

KOSTAS ARVANITAKIS
sixth practical

ΔΕΥΤΕΡΟ θραύσιο

ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟΥ ΜΕΣΗΜΕΡΙΟΥ

Είναι μιά νέα μητέρα. Και κάθεται πλάι σ'ένα άνοιχτό παραθύρι. 'Απ'έξω έρχονται οι φωνές των παιδιών που παλζουν άνεμελα. Μαζί τους έρχεται και η πνοή του καλοκαιριάτικου άγέρα, ένα άνάλαφρο λίκνισμα. Δίπλα κοιμάται τό μικρό παιδάκι της. 'Από τό μικρό του στοματάκι μοσκοβολά άκομα τό χνότο του Δημιουργού. Πάνω στή ροδαλή και λευκή του σάρκα παίζει έντονα τό χρώμα τής ζωής, τής χαρᾶς, τής εύτυχιας.

'Απόκαμε ή μητέρα νά κάθεται και νά παλεύη. Ζαλιστηκε, έγειρε τό κεφάλι. 'Αποκοιμήθηκε δίπλα στό μωρό που κοιμόταν ήσυχα. 'Η άνάσα του μόλις που άκουγόταν. Ξάφνου ή μάννα άκουσε μιά φωνή μέσα στόν υπνό της. Τής φάνηκε σάνα λεγε: «"Άσε με μητέρα νά έγγισω τό παιδί σου. Θά πάρη δ.τι έχω κι έγώ και ή μάννα ρώτησε:

— Ποιά έίσαι σύ;

Και ή φωνή απάντησε: «Είμαι ή 'Υγεια, ή προσιώνια 'Υγεια. 'Οποιον έγγισω έγώ, θά έχη πάντα τό πορφυρό αίμα νά τρέχη δυνατά μέσα στής φλέβες του» δέν θά γνωρίση τόν πόνο και τήν άρρωστια. 'Η ζωή ολάκερη θά κυλήση σάν Ένα δροσερό τραγούδι.

— «Οχι! » Οχι!, άκουστηκε μιά δλλη φωνή, «'Αφοσέ με νά τό έγγισω έγώ. 'Ο Πλούτος, ο παντοδύναμος Πλούτος που τά κατορθώνει δλα. Μέ τό δικό μου άγγιγμα ή έγνοια γιά τά λεφτά θά τόν παιδεύν άλλο. 'Οτι πεθυμήση και τό μάτι του καλ ή ψυχή του θά τό χέρι του. Δέν θά γνωρίση ποτέ του τί θά πούν οι λέξεις στέρηση και άνάγκη».

Τό παιδάκι κοιμόταν γαληνεμένο. Τό μικρό του στήθος άνεβαινε και κατέβαινε ρυθμικά. 'Η άναπνοή του χάνονταν μέσα στή ζεστή άτμοσφαιρα τής μέρας.

Μιά δλλη φωνή άκουστηκε τότε:

— «Έγώ, έγώ νά τό έγγισω. 'Έγώ, ή Φήμη. Τόν άνθρωπο που έγγιζω τόν οδηγώ σ'ένα ψηλό λόφο κι έκει τόν βλέπουν δλοι οι άλλοι. Κι θαν έρθη ο θάνατος, τό ονομά του δέν θά σιθη, άλλα θά περάση στούς αίωνες νικώντας τήν φθορά και τόν χρόνο και θά ήχη άναμεσα σ' δλους τούς άνθρωπους γιά πάντα. Σκέψου μάννα, τό παιδί σου θά μείνη άλησμόντο σ' δλα τά χρόνια που θά ρθούνε καλ θά περάσουν».

Η μάννα άκουγε άλαφιασμένη. "Ω Θεέ! Τί νά προτιμήση γιά τό παιδί της; Ποιο έχει τήν μεγαλύτερη δέλια;

Κι ύστερα μιά δλλη φωνή άκουστηκε:

— «Μητέρα έγώ πρέπει νά έγγισω τό παιδί σου, γιατί μέ λένε 'Αγάπη. Κι ή 'Αγάπη είναι τό καθαρώτερο πράγμα τής Δημιουργίας. Τό πιό λευκό, τό πιό άγνω. 'Οποιον έγγιζω έγώ, ποτέ πιά δέν θά πορεύεται μοναχός μέσα στήν ζωή. Στήν πιό βαθειά σκοτεινιά νά βρεθή και ν' άπλωση δεητικά τό χέρι του, ζητώντας ένα άλλο μέσα στήν άπελπισία, θά βρη ένα άλλο άδελφικό και άγαπημένο χέρι. "Όταν άκομα και ολάκερος ο κόσμος είναι έναντίον του θά βρεθή μιά ψυχή νά πή στό παιδί σου: «Έσύ και έγώ».

Τὸ παιδὶ ἀναταράχηκε μέσα στὸν ὑπνὸν του.

Γρήγορα μιὰ νέα φωνὴ ακούστηκε:

— «Ἐγώ μητέρα νά ἔγγισω τὸ παιδὶ σου. Ἐγώ θὰ τοῦ δώσω ξέχωρη δύναμη, τὸ Ταλέντο. Ἐγώ ἔγγιζω τὸν στρατιώτη, τὸν πολιτικό, τὸν στοχαστή, τὸν καλλιτέχνη καὶ κάνουν θαύματα καὶ ξεπερνούν τὸν ἐστοῦ τους καὶ τὴν ἀδύναμη ἀνθρώπην φύση. "Ἄν ἔγγισω τὸ παιδὶ σου, ποτὲ πιὰ δὲν θὰ συναντήσῃ τὴν ἀποτυχία, μὰ θὰ περπατάῃ συντροφιά μέ τὴν Δόξα".

Οἱ φωνὲς σώπασαν, γαλήνεψαν. Ἐμεινε ἡ μάννα βαθειά συλλογισμένη. Τί ν' ἀποφασίσῃ γιὰ τὸ παιδὶ τῆς; Ὁλα τῆς φαινόντων τόσο ἔξαίσια, τόσο θαυμαστά. Δέν μποροῦσε νά ξεχωρίσῃ τὸ πιὸ καλό.

Ξάφνου μιὰ νέα φωνὴ ἀκούστηκε. Δέν ἔμοιαζε τὶς ἄλλες. Δέν ήταν χαρούμενη, οὔτε εύτυχισμένη. Ὁ τόνος τῆς ἦταν σοβαρός, θλιμμένος. Κι ἡ μάννα ἔκραξε γεμάτη ἀγωνία: — «Ποιά εἰσαι ἐσὺ πάλι; Τι μπορεῖς νά κάνῃς γιὰ τὸ παιδί μου; Δύνεσαι νά τοῦ χαρίσης τὴ σιδερένια 'Υγεία;».

Κι ἡ φωνὴ μίλησε καὶ εἶπε: «"Οποιον ἀκουμπήσω ἔγώ γεννιέται μέσα του ἔνας πυρετός ποὺ θὰ ρουφήξῃ σιγά - σιγά δόλο του τὸ αἷμα. ὅμοια μέ τὴν φωτιά ποὺ καλγεῖ τὰ ζερά ξεσκλιδία. Ὁ πυρετός τοῦτος, τότε μονάχα θὰ θεραπευτῇ, σὰ θὰ σβήσῃ ἡ ζωὴ του».»

— «Μήπως θὰ τοῦ χαρίσης τὸν Πλοῦτο;» ρώτησε πάλι ἡ μάννα ἀνήσυχη.

Καὶ ἡ φωνὴ ἀπάντησε: «"Οποιον ἔγγιζω ἔγώ καὶ σκύβει νά πιάσῃ χρυσάφι, τότε ἔνα στέρει λάμπει πάνω ἀπό τὸ κεφάλι του, ψηλά στὸν οὐρανό. Κι ὁ ἀνθρώπος πασκίζοντας νά δῆ τὸ φωτεινό στέρει, χάνει τὸ χρυσάφι μέσα ἀπό τὰ χέρια του.»

— Μήν τάχατες θὰ χαρῆ τὴν Φήμη;

— «Οχι! Γι' αὐτὸν ποὺ ἔγγιζω ἔγώ ὑπάρχει ἔνα μονοπάτι πάνω στὴν ἀμμο, διπλα στὴν θάλασσα, καμωμένο ἀπό ἔνα δάρατο χέρι. Τοῦτο τὸ μονοπάτι θ' ἀκολουθήσῃ δ ἀνθρωπος. Κάποτε αὐτὸν ὅδηγει στὴν πιὸ ψηλή κορφή καὶ κάποτε γυρίζει κάτω σὲ ἀπύθμενα βάθη. Κανεὶς ἄλλος δέν μπορεῖ νά δῆ τοῦτο τὸ μονοπάτι».»

— Οὔτε καὶ τὴν ἀγάπη θὰ τοῦ δώσης;

— «Θὰ πεινάσῃ καὶ θὰ διψάσῃ περίσσια τὴν ἀγάπη σ' ὅλη τὴν ζωὴ του, ἄλλα ποτὲ δέν θὰ τὴν βρῆ πουθενά. Ὁταν θ' ἀπλώνη παρακαλεστικά τὴν ἀγκαλιά του στὴν ἀγάπη καὶ θὰ ποθῇ ἡ καρδιά του ν' ἀγαπήσῃ κάτι στὸν κόσμο, τότε πέρα στὸν ὄρλιοντα θά φαίνεται ἔνα μακρινὸ φῶς. Καὶ τότε θὰ κινήσῃ νά βρῆ αὐτὸ τὸ φῶς. Ἀλλά αὐτὸ ποὺ ἀγάπησε δέν θὰ τὸν συντροφεύσῃ γιὰ κεῖ. Καὶ ὅταν θὰ χτυπά τὴν ματωμένη του καρδιά καὶ θὰ φωνάζῃ: «Μά είναι δικό μου, δικό μου, ὀλότελα δικό μου», μιὰ φωνὴ θὰ τοῦ ἀποκρίνεται: «Λυτρώσου, λυτρώσου' τι ποτα δέν είναι δικό σου».»

— Θά βρῃ ἄραγες τὴν ἐπιτυχία;

«Θ' ἀποτύχῃ. Ὁταν θὰ τρέχῃ μέ τοὺς ἄλλους γιὰ τὸ τέρμα, γιὰ τὴν νίκη, ἄλλοι θά φθάσουν πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ θὰ κερδίσουν τὸ χρυσό στεφάνι. Ἀλλά αὐτὸς θὰ μείνη πίσω. Γιατὶ παράξενες φωνές καὶ φῶτα θὰ τὸν θαυμάωνουν καὶ θὰ τὸν καλοῦν καὶ θὰ σιαματάῃ γιὰ ν' ἀκούσῃ καὶ νά δῆ.»

Καὶ τὸ πιὸ παράδοξο ἀπ' ὅλα είναι τοῦτο: Πέρα, μακριά ἀπό τὶς ἀμμουδιές ποὺ καλγονται στὸ πυράκτωμα τοῦ ἥλιου, ἔκει ποὺ γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀπλώνεται μιὰ ἀτέρμονη ἔρημος, τὸ παιδὶ σου θὰ βλέπῃ μιὰ θάλασσα, μιὰ βαθειά γαλανὴ θάλασσα. Πάνω σὲ τοῦτη τὴν θάλασσα καίει πάντοτες ὁ ἥλιος καὶ τὸ νερὸν είναι τὸσο γαλάζιο σά τὸν ἀμέθυστο καὶ ὁ ἀφρός τόσο κατάλευκος πού σπάει στὴν ἀμμουδιά. Πέρα ἀπό τὴν θάλασσα ἀπλώνεται ἔνα βουνό καὶ πάνω στὴν κορφή του ὑπάρχει χρυσάφι πού ἀκτινοβολεῖ αἰώνια».»

«Η μάννα ἔκραξε μέσα στ' ὄνειρό της:

— «Εσύ, έσύ νά ἔγγισης τὸ παιδὶ μου.

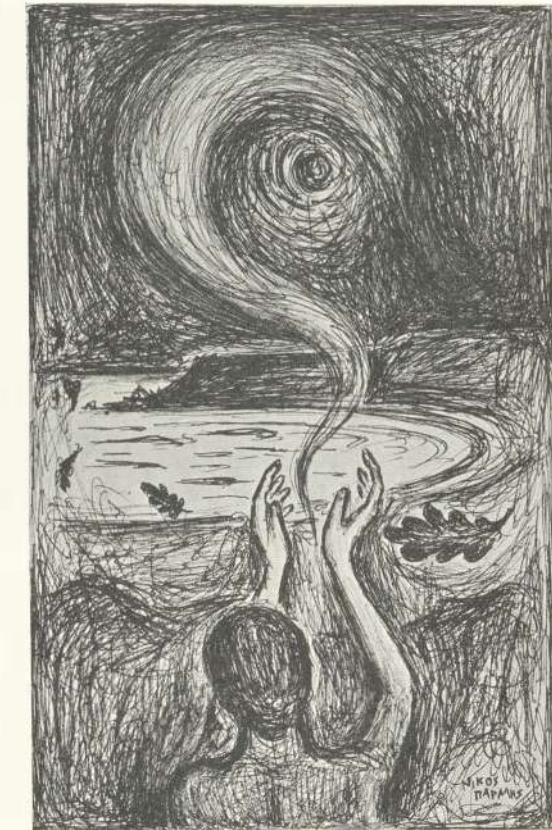
Καὶ ἡ παράξενη φωνὴ ἔσκυψε τότε πάνω στὸ κοιμισμένο παιδὶ καὶ τοῦ ψιθύρισε τοῦτα τὰ λόγια: «Καὶ τοῦτος θὰ είναι ὁ καρπός σου ποὺ θὰ δρέψῃς στὴν ζωὴ: τὸ ιδανικό σου θὰ μείνη ἀληθινό σ' ἐσένα μέχρι τὸ τέλος. Καὶ ἡ ἀλήθεια τούτη θὰ σου χαρίζῃ καὶ θὰ σὲ κατασυγάζῃ μὲ φῶς ἀνέσπερο. πού θὰ σκεπάζῃ καὶ θὰ ξεπερνάῃ δῆλα τ' ἄλλα ἀκριβά καὶ ξεχωριστά δῶρα πού ἡ ζωὴ χαρίζει: τὴν 'Υγεία, τὸν Πλοῦτο, τὸ Ταλέντο, τὴν Φήμη, τὴν 'Αγάπη».»

Σώπασε ἡ φωνὴ. Ἐμεινε ἡ μάννα κοιμισμένη δίπλα στὸ μικρὸ παιδὶ της. Οἱ ἀναπνοές τους ἔσμιγαν καὶ μετά χάνονταν μαζὶ στὸ καλοκαιριάτικο μεσημέρι πού κολυμποῦσε μέσα στὸ φῶς.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
ΕΚΤΗ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

ΧΡΥΣΟΝΕΙΡΟ

Σφιχτά σ' ἀγκάλιασσα χρυσόνειρο
καὶ μοῦ 'φυγεῖ,
σάν τὴν καυτὴ ἀμμο τῆς θάλασσας
πού ξεχειλίζει μέσ' ἀπ' τὰ κλεισμένα δάχτυλα.

Κι ἔφυγες μακριά, κι ἔφυγες ἵδια
μὲ τὴ γλαφυρὴ πνοή τῆς θάλασσας,
ποὺ χάνεται,
μὲ τὸν ἀνεμο πού δέρνεται σφυρίζοντας στὰ φύλλα τοῦ δάσους.

Κι ἡ καρδιά μου δάκρυσε,
τὸ ἴδιο καὶ τὰ μάτια...
Γιατὶ σ' ἀγάπησα χρυσόνειρο τῆς νιότης μου.
Καὶ μοῦ 'φυγεῖ...
Καὶ χάθηκες...
Κι ἔγινες ἔνα, μ' ἄλλα χαμένα ὄνειρα...

ΛΕΩΝΑ ΜΑΚΡΗ
Έκτη ταξίδη

second
prize

AS THE SALT
TO TASTE,
AS THE SUN
TO LOOK AT

Everybody can't be a philosopher every single moment in his life. It happens that we often mention and often talk about important ideas so lightly and thoughtlessly! Love, Beauty, Death, God Himself come so often on our tongues, but seldom reach our minds to be evaluated and reflected upon. Yet they have occupied more minds and greater than one could imagine.

One thing we are much concerned about, and it is often mentioned, is Beauty. We suppose that we and everybody else knows what Beauty is; but no one agrees on its definition.

I believe Beauty is a part of God. It is His touch on the world, both moral and physical. I believe it is every where in Nature and in Man's soul. I am not wise, maybe less wise than average, but I believe it, that it is everywhere, even if man can't perceive it, because God is everywhere and man can't perceive Him with his senses. It might look clearer if I said I think Beauty is like air. Ordinarily we can't sense air. Only when the wind is blowing do we feel that space is not empty.

Still, I don't believe Beauty is less precious, because it is everywhere. Air is not less indispensable though it fills every space. Neither is the Sun less warm though it shines every day and on everybody, or salt less tasty, still it exists in the five seas. We don't see Beauty because we have a kind of set standards for it. People don't generally agree on matters such as God, Love, Death, Beauty. Still there are certain patterns we follow, I might say. These may change from one generation to another. Man is instable.

Some say Beauty is Simplicity. They mention Ancient Greek art as an example. Maybe they are partly right. But they are human beings and can't see the whole truth. Some others say Beauty is to give to a thing, person, feeling when he likes it. They say that it is the individual that gives Beauty to something when it pleases his heart and senses.

I recall others saying that Beauty is in every object or person or thought. Yet, it

isn't to Beauty itself, that men give and apply the name "beautiful" but to those things in which he recognizes something special and striking.

I could even think of saying who's right or who's wrong. Probably no one is. I think what we call Beauty can't be explained by manmade words, it doesn't need to be explained, it needs to be felt one way or another. It can be felt by those who look for it, and there are fortunate mortals who have been gifted to feel it almost everywhere, and we call them poets and artists. Would it be hidden in blooming flowers or humble moss, in a precious stone or in a pebble left gleaming by the tide, in the sun we can't face or a candle? It also can have better biding places, and there is where I think a poet starts. Sometimes even we can feel it in a man's creation. Then it is a piece of art, art being to me every field of human labor. Nor would I dare to deny that Beauty can be in man, in the thoughts, ideas, inspirations, feelings that some man has or has had. When we have the ability to distinguish Beauty in some of the innumerable forms it has, we might be called happy. And the greater bliss, ecstasy, happiness, pleasure, heart's contentment we can feel is when we find Beauty in a fellow man, not so much physical Beauty, but Beauty of spirit and soul, which we are made able to share.

People have searched, do search and will go on searching for Beauty. Whatever we might say about our civilization, should we call it a materialistic one, a cruel, inhuman one, just as people of this civilization need to believe in someone higher than Mount Everest, bigger and wider than what we can see of our universe; someone without limits, form or bounds, would then call This Someone God? Or wouldn't they be able to give it a name? They also need to believe that there still exists out of museums and books and old peoples' minds ideas like God, Beauty, Love, still holding to their meaning.

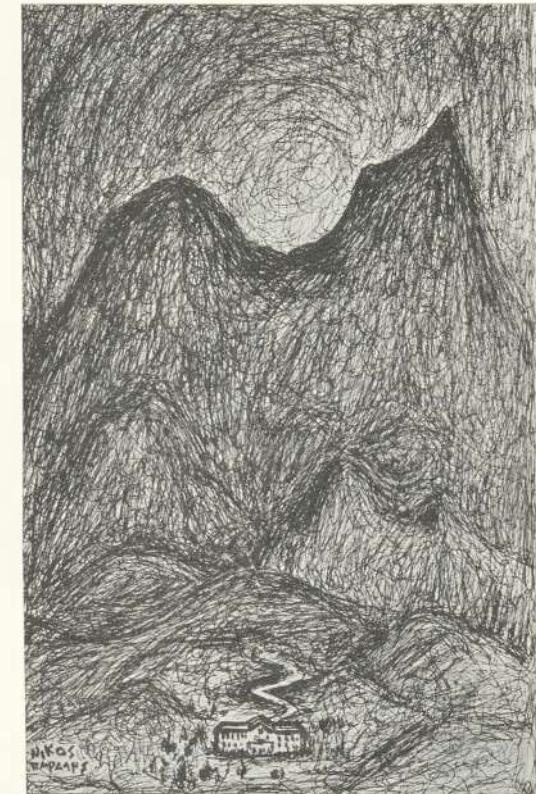
ELIZABETH SARRI
5th class

Τό λεωφορείο ίδρωνε σκαρφαλώνοντας τήν απότομη ανηφόρα. Σ' ἔνα παράθυρο βρῆκα τὸν έαυτό μου νά χαζεύη. Κοιτοῦσα τὸν κάμπο κάτω καὶ τὸ νεκροταφεῖο στὰ δεξιά· στὸ βάθος διακρίνονταν διατομές μὲ τὸν ήλιο ποὺ δειλά πρόβαλλε πίσω του, κι ἔστελνε τὰ χρυσά του κρόσσια πρῶτα στὸν οὐρανό, ποὺ σχημάτιζαν ματωμένες λόγχες, κι ἔπειτα σιγά σιγά ἔγερναν κι ἔπεφταν στὴ γῆ. Κάθε πρωὶ ήμουνα θεατής τούτης τῆς ταινίας ποὺ ἀρχίζε ἀπ' τὸν «Πετεινό», ξετυλίγονταν μέσα ἀπ' τὴν ἀγουροξυνημένη πόλη. Εστριβε στοῦ Χαριλάου, ἀπλώνονταν στὸ υπαιθρο, ὥσπου σὲ λίγο σταματοῦσε ἀπότομα στὴν περήφανη πόρτα τοῦ σχολικοῦ κτηρίου.

Ίσως νά μή θέλουμε, μά δμως είναι ἀλήθεια πώς πρῶτα νοσταλγοῦμε τὶς πιὸ κοινὲς πράξεις μας, τὶς συνήθειές μας, αὐτές ποὺ δὲν είχαν τίποτε τὸ ιδιαίτερο. Ὑπαρχουν τόσες στιγμές στὴ ζωὴ μας ποὺ παροδικά μᾶς χάρισαν τὴν εύτυχία καὶ εὕλογα τὶς ἀναπολοῦμε, δμως πρῶτα θά νοσταλγήσωμε τὶς καθημερινές σκηνές: τὸ πρωινὸ δύπνημα, τὸ βιαστικὸ ντύσιμο, ἔνα σάντουϊς στὸ χέρι, τὸ περίπτερο μὲ τὶς ἀπλωμένες ἐφημερίδες στὴ γωνιά, τὸ τρέξιμο γιά τὸ λεωφορείο κι ἔπειτα τὸ συνηθισμένο δρομολόγιο μὲ τὸ ίδιο πάντα τέρμα.

Οταν πρόκειται ν' ἀποχωριούμε κάτι νιώθουμε μιὰν ἀνεξήγητη μελαγχολία μά καὶ μιὰ ζεχωρη ἀγάπη συνάμα κοιτώντας τὸ ἐντελῶς ίδεαλιστικά, παραβλέποντας κάθε ἀσκημὸ του. «Ημουνα στὴ Βιβλιοθήκη κι ἔριχνα τὸ βλέμμα μου γύρω. Τὸ θέαμα πραγματικά μεγαλόπερο. 'Απ' τὴ μιὰ μεριά ὡς περήφανος Χορτιάτης μέ κάτι σύννεφα, κρεμασμένα κύματα ἀπὸ χιόνι ἔτοιμα νά κυλίσουν στὸν κάμπο μέ τ' ἀραιὰ σπιτάκια. 'Ο 'Ολυμπος στὸ βάθος τοῦ Θερμαϊκοῦ, πλαισιωμένος ἀπὸ μουντά σύννεφα, φαίνονταν πιὸ ἐπιβλητικός· ἀκολουθοῦσαν λουρίδες ἀπὸ θάλασσα, ἔπειτα ἡ μπαλωμένη ἀπ' τὰ χωράφια στεριά καὶ πιὸ κοντά ἀγκομαχοῦσε ἡ μεγαλούπολη. Τ' ἀγκάλιαζα ὅλα ζεστά, σφικτά· ἥθελα νά χαραχθοῦν ὅλα ἀνεξίηλα στὴ μνήμη μου. Αυτά καθώς καὶ τὸ παιχνιδιάρικο δασάκι ποὺ μὲ τράβηξε μικρὸ μέ τ' ἀτέλειωτα κυνηγητά μας, τὰ γηπεδα ποὺ παράλαβαν ἔνα σῶμα σχημάτιστο καὶ τὸ μέστωσαν, τὰ κτήρια ποὺ ἀντηχοῦσαν ἀπ' τὶς φωνές μου, τὰ θρανία ποὺ ἔφερναν τὰ σημάδια μου, οἱ πίνακες μέ τὶς μουντζούρες, οἱ σκάλες ποὺ τόσες φορές ἀνεβοκατέβηκα ἄλλοτε κεφατος κι' ἄλλοτε λυπημένος καὶ στοχαστικός. Σὲ μιὰ ἀπόμακρη γωνιά ἔνα μοναχικὸ παγκάκι χαράχθηκε βαθύτερα στὴ μνήμη μου· ἦταν ἐκεῖ ποὺ πρωτοτοχάστηκα μερικά ἀπὸ τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς, ποὺ κρατώντας τὸ κεφάλι μέσ' τὰ χέρια μου βούλιαζα στὶς ἀντιφάσεις τῶν ἰδεῶν μου ποὺ μέ τὴν ὠρίμασή μου ἄλλαζαν.

Εἶναι γνωστό πώς ὁ ἀνθρωπὸς μόνος προχωρεῖ στὴ δόξα, μόνος στὴν ἐπιτυχία, μόνος καὶ στὴ ζωὴ. 'Ολοι οἱ ἄλλοι ζέωντες πολὺ λίγο μποροῦν νά ἐπιδράσουν στὶς ἀποφάσεις του. 'Αναλογίζομαι τὰ χρόνια ποὺ κύλισαν καὶ νιώθω πώς ἀπὸ δι, τι μοῦ πρόσφερε τὸ σχολεῖο δὲν ἐπῆρα πολλά. Νομίζω δμως

πώς κέρδισα κάτι σημαντικό: τὴν ικανότητα νά σκέπτωμαι καὶ νά μὴν παίρνω γρήγορα ἐπιπόλαιες ἀποφάσεις.

«Ἡ ζωὴ εἶναι κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νά προσδιοριστῇ· εἶναι ἔνα σύνολο ἀπὸ ἀντιφάσεις» λέει ὁ μεγάλος 'Ινδός ποιητής. Κι ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε πάνω σὲ τούτη τὴ γῆ προσπαθοῦμε νά μαζέψουμε σὲ μιὰ κοίτη τὰ φουσκωμένα νερά τῶν ἐνεργειῶν μας καὶ νά βγάλουμε στὶς ἐκβολές τους κάτι τὸ συγκεκριμένο, καθωρισμένο καὶ καθόλου ἀσφιστο, ποὺ λέγεται ἐπιτυχία. Τὸ ἀν τοῦτο θά 'ναι ἡ ποθητὴ εύτυχία μας δὲν εἶναι σίγουρο, γιατὶ ἀναζητώντας τὴν ἐπιτυχία ἴσως χάσουμε τὸ σπουδαιότερο πράγμα ποὺ μᾶς κρατᾷ στὴ γῆ: τὴν ψυχὴ μας ποὺ εἶναι ἀσπασία συνδεμένη μὲ τὴν ἔντονη ζωὴ. 'Ολοι δμως ἀκολουθοῦμε τὰ παλιά, χαραγμένα μονοπάτια καὶ θ' ἀγωνισθοῦμε γιά νά πετύχουμε. 'Ο δρόμος στὴ ζωὴ μας εἶναι σκεπασμένος μὲ ὅμιχλη κι ἀνάμεσα ἀπ' τὰ θαυμάτα πέπλα τὸν διακρίνουμε μόνο πολὺ κοντά. Πρέπει νά προχωροῦμε πολὺ σιγά στὸ δρόμο μας· κάθε πάτημα νά 'ναι σίγουρο. Τὸ μελλοντικὸ ταξίδι μοιάζει μ' ἔνα πρωινὸ θαυμποχάραγμα σκεπασμένο ἀπὸ σύννεφα ἀβεβαιότητας καὶ κάποιου φόβου γιά κάτι ἀγνωστο ποὺ θά ἀντιμετωπίσουμε. 'Ο ήλιος κοντεύει νά βγῆ, ὥσπου νά 'ναι ξημερώνει. Θά ζεχυθοῦμε στὴ νέα μέρα τολμηροί, στὴ νέα πολιτεία ποὺ θά κερδίσουμε μὲ τὴν συνεχῆ προσπάθεια, στὴ νέα ἀνεξάρτητη ζωὴ, τὴν ἐντελῶς δική μας. Τώρα ἀρχίζουμε πραγματικά νά ζοῦμε.

R. VERVELIDOU
Assistant Editor

R. TZELEPOGLOU
Editor-in-chief

A. STAVRIDOU
Secretary

TH. MATSOUKIS

C. HADJITHEODOROU
Business Manager

REA SAVVOPULOU

EGLI ECONOMOU

A. GEORGOPAPADAKOS JOHN DENNIS
Advisors

1958
anatolian

DEM. KONSTANTINOU

KLETY SOTERIADOU

Τὴν γενικὴν φροντίδα τῆς Ἐπετηρίδας εἶχαν οἱ σύμβουλοι κ.κ. Α. Γεωργοπαπαδάκος καὶ J. Dennis, καὶ δὲ ἀρχισυντάκτης Ρήγας Τζελέπογλου. Τὰ Ἑλληνικὰ καὶ ἀγγλικά κείμενα γράφηκαν ἀπό τοὺς Ρήγα Τζελέπογλου, Χρῆστο Χατζηθεοδώρου καὶ Ρούλα Βερβελίδου. Υπεύθυνοι γιὰ τοὺς συλλόγους ἦταν δὲ Θανάσης Ματσούκης καὶ ἡ Ρέα Σαββοπούλου, γιὰ τὶς τάξεις δὲ Κωστής Μοσκώφ καὶ ἡ Ἀγλα Μδήη καὶ γιὰ τὴν λογοτεχνία δὲ Χρῆστος Χατζηθεοδώρου καὶ ἡ Ἀλκμήνη Σταυρίδου.

Τὸ ἔξωφυλλο καὶ τὰ σκίτσα τῶν σελίδων τῆς λογοτεχνίας ἔκαμε ὁ Νίκος Παραλῆς. Τὰ δὲ σκίτσα ἔγιναν ἀπό τοὺς Ζάχο, Τοιτώτα, Κνιθάκη καὶ Ἀνδροῦτο.

Οικονομικὸς διαχειριστὴς ἦταν δὲ ο Χρ. Χατζηθεοδώρου.

Τὶς σελίδες τῶν ἐκταίων ἐπιμελήθηκε δεκαμελῆς ἐπιτροπὴ καὶ οἱ σύμβουλοι τῶν τάξεων.

Οι φωτογραφίες είναι τοῦ φωτορεπόρτερ καὶ ἀποφοίτου τοῦ σχολείου μας Γιάννη Κεσίσογλου.

Τὰ κλισὲ ἔγιναν οτὸ τοιγκογραφεῖο τῆς «Μακεδονίας» ἀπό τοὺς τοιγκογράφους Σωτήρη Ζήση καὶ Τάσο Δούκα.

Η ἐκτύπωση ἔγινε στὸ τυπογραφεῖο Ν. Νικολαΐδη, μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Γεωργίου.

Η βιβλιοδεσία ἔγινε ἀπό τὸν κ. Γιαπούλη.

The editor and staff of the "Anatolian 1958" wish to thank Anatolia's president, Mr. Carl C. Compton, and its two deans, Miss Mary Ingle and Mr. Veo F. Small, for their assistance and deep interest in this publication.

Special thanks go to the Anatolian's two advisors, Mr. A. Georgopapadakos and Mr. John Dennis, whose assistance has been essential in the production of the Anatolian.

Finally, thanks to the faculty and students on whose good nature and indulgence the Anatolian must always depend.

Ἐνα αὐτόγραφο παρακαλῶ !!
Carl C. Condit

Pictures by Tolka Elkevitskoog

